

ΒΑΓΟΝΙ 5° - ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ '88 - ΤΙΜΗ 25 σελίδια τσιγάρα πάνω - ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΔΡΟΜΗ·ΨΕΥΔΟΔΙΑΔΡΟΜΗ·ΨΕΥΔΟΔΙΑΔΡΟΜΗ·ΨΕΥ

ΦΘΙΝΟΠΟΡΙΝΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΠΟΥ ΣΗΜΑΔΕΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΕΣ ΠΡΟΤΕΣ ΣΥΝΕΦΙΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΠΟΥ ΓΥΡΙΣΑΝ ΠΙΣΟ ΣΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΕΣ ΑΓΓΛΙΕΣ, ΤΕΣ ΓΑΛΛΙΕΣ, ΤΕΣ ΕΛΛΑΔΕΣ ΚΑΙ ΤΕΣ ΑΜΕΡΙΚΕΣ. ΚΙ' ΕΜΕΙΣ ΕΔΟ- ΔΙΜΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑΚΟΙ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΝΑ ΑΓΝΑΝΤΕΥΟΥΜΕ, ΚΑΘΕ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΤΗ ΜΕΖΟΓΕΙΟ. ΠΕΡΙΜΕ- ΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΜΕ ΤΑ ΑΣΠΡΑ Ή ΜΑΥΡΑ ΠΑΝΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΦΕΡΕΙ ΤΑ ΜΑΝΤΑΤΑ ΟΠΟΙΑ ΚΙ' ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΑ Ή ΚΑΚΑ - ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ.

ΚΑΙ ΝΑΜΑΣΤΕ ΤΟΣΟ ΜΟΝΟΙ ΠΕΤΑΣΜΕΝΟΙ Σ' ΕΝΑ ΚΟΜ- ΜΑΤΙ ΓΗΣ ΠΟΥ ΕΠΙΠΛΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΘΑΛΑΣΣΑ ΜΟΛΥΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΠΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΙΔΙΟΣΥΣΚΡΑΣΙΑΚΑ ΑΙΩ- ΡΕΙΤΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΕΥΡΩΠΗΣ, ΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΦΡΙΚΗΣ ΕΤΣΙ ΜΑΣ ΛΕΝΕ.

ΚΑΙ ΓΥΡΟ ΜΑΣ ΕΝΑ ΣΩΡΟ ΦΥΛΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΟΡΙΕΣ ΕΛΛΗΝΩΝ, ΤΟΥΡΚΩΝ ΕΓΓΛΕΖΩΝ, ΟΗΘΩΝ, ΚΥΠΡΑΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΣΥΜΜΑΖΕΥΕΤΑΙ ΕΤΟΙΜΟΙ ΝΑ ΛΥΩ- ΤΙΑΡΟΥΝ ΚΑΤΙ ΑΠΑΤΡΙΔΕΙΣ ΣΑΝ ΚΑΙ ΜΑΣ. ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΝΑ ΖΕΙΣ ΣΤΗ ΚΥ- ΠΡΟ ΤΟ '88 ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΥΟ ΠΡΑΜΑΤΑ: ΤΗΝ ΑΓΑΠΑΣ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΜΕΝΕΙΣ, ΤΗ ΜΙΣΤΑΣ ΜΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ ΠΟΥ ΝΑ ΠΑΣ. ΚΟΙΝΟΣ ΠΑΡΟΝΟΜΑΣΤΗΣ: ΜΙΑ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΜΕΤΑ ΣΤΟ ΨΕΥΔΟΣ ΜΕ ΤΟ ΨΕΥΔΟ - ΤΡΑΙΝΟ ΜΑΣ - ΟΗΛΑΘΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΡΑΙΝΟ, ΚΑΡΟΤΣΙΑΚΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑ - ΠΗΡΙΚΟ - ΦΟΡΤΕΜΕΝΟ ΜΕ 5-6 ΨΕΥΔΑΙΖΟΗΣΕΙΣ - ΟΗΛΑΘΗ ΑΛΛΟΘΕΙΣ.

Ε! ΤΕΛΙΚΑ ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΔΩ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΑΛΛΑ ΠΑ ΝΑ ΣΠΑΖΟΥΜΕ ΠΛΑΚΑ ΜΑΖΙ ΤΟΥ. ΚΑΙ ΚΟΣΜΟ ΕΝΝΟΟΥΜΕ ΠΡΟΤΑ ΑΠ' ΟΛΑ ΕΜΑΣ.

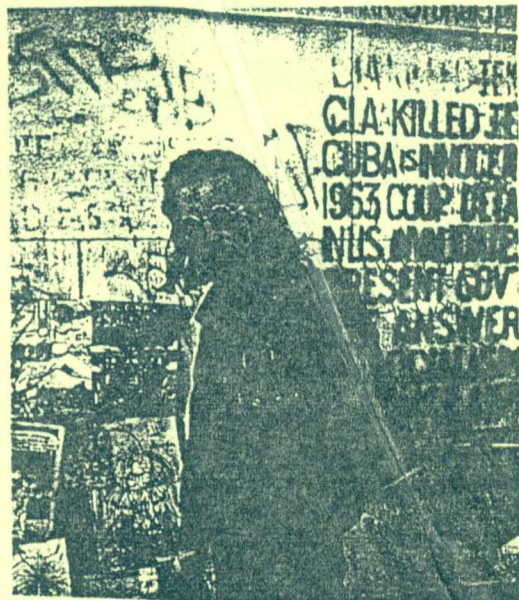
- ΣΕΛ. 2 Η ΠΑΡΟΥΣΑ
- ΣΕΛ. 3 Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΥ
- ΣΕΛ. 5 ΣΧΟΛΙΟ
- ΣΕΛ. 6 Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΜΗΛΗ
- ΣΕΛ. 10 ΦΩΤΟ - ΤΡΑΙΝΟ
- ΣΕΛ. 11 ΖΕΥΚΑΡΩΜΑΤΑ
- ΣΕΛ. 13 ΕΝΑΣ ΑΡΝΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ
- ΣΕΛ. 18 ΓΙΑ ΤΗ "ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ"
- ΣΕΛ. 20 ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
- ΣΕΛ. 23 ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ
- ΣΕΛ. 24 ΔΥΟ ΑΓΑΝΤΗΣΕΙΣ Σ' ΕΝΑ ΚΕΙΜΕΝΟ
- ΣΕΛ. 25 ΜΑ ΠΕΡΙΠΑΙΖΕΤΕ ΜΑΣ ΣΙΟΥ;
- ΣΕΛ. 26 ΚΑΜΗΛΑ ΚΛΑΝΕΙ ΣΤΟ ΠΕΝΤΑΚΟΜΟ
- ΣΕΛ. 27 ΓΙΑ ΤΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ
- ΣΕΛ. 28 ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟ ΣΤΟ ΜΕΤΑΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟ
- ΣΕΛ. 32 ΚΥΠΡΟΣ
- ΣΕΛ. 33 KIBRIS
- ΣΕΛ. 34 ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥΣ
- ΣΕΛ. 37 ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΗΤΗΡ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ
- ΣΕΛ. 40 ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΝΑΠΛΑΚΤΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ
- ΣΕΛ. 43 ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ ΣΑΣ
- ΣΕΛ. 46 Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΚΙΤΣΧ
- ΣΕΛ. 47 3328 ΖΗΤΩ
- ΣΕΛ. 48 ΝΑΪΛΟΝ ΝΤΕΡΙΑ & ΨΟΦΙΑ ΚΕΡΙΑ
- ΣΕΛ. 50 ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΣΙΜΟ
- ΣΕΛ. 51 ΕΝΑ ΤΡΑΙΝΟ
- ΣΕΛ. 52 ΣΠΟΝΤΕΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ
ΑΥΤΗ ΤΗ ΔΙΑ-
ΔΡΟΜΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ
ΔΙΠΛΑ

ΣΥΝΕΓΓΑΣΤΗΚΑΝ
ΑΤΟΜΑ ΑΠΟ ΤΙΣ
ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ:
ΓΕΡΜΑΝΟΓΕΙΑ - ΥΨΩΝΑΣ
ΑΗ ΝΙΚΟΛΑΣ - ΟΜΟΝΟΙΑ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΗΡΩΩΝ - ΑΗ ΓΙΑ-
ΝΗΣ - ΜΟΛΟΣ - ΣΑΛΑΜΙΟΥ
ΚΥΒΙΔΕΣ - ΛΕΜΕΣΟΣ -
ΠΡΟΣΦΥΓΙΜΟΣ ΚΑΤΑΥ-
ΛΙΣΜΟΣ Κ. ΠΟΛΕΜΙ -
ΔΙΩΝ -

ΓΕΡΟΣΚΗΠΟΥ
ΠΑΦΟΥ - ΚΥΨΕΛΗ ΑΘΗ-
ΝΑΣ - KING' CROSS ΛΟΝΔΙ-
ΝΟΥ - ΣΑΝΤΑ ΚΡΟΥΖ ΚΑ-
ΛΙΦΟΡΝΙΑ ΚΑΙ Ο
ΑΚΗΣ Ο ΑΘΟΥΡΥΒΟΣ
(ΠΕΡΙΠΛΑΝΟΜΕΝΟΣ)

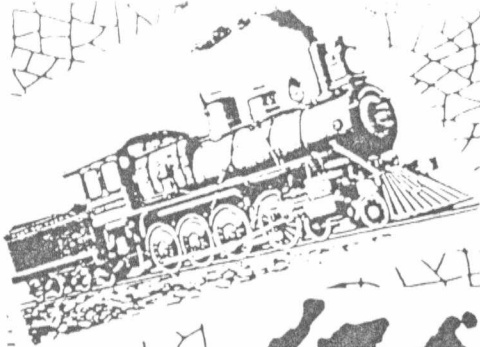

5η Λεωφόρος, Νέα Υόρκη.
ΛΕΜΕΣΟΣ - ΚΥΠΡΟΣ

ΚΑΝΕΙ ΛΑΒΕΣ
ΜΕ ΚΟΛΠΑ ΚΑΡΑΤΕ
ΣΠΑΕΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΚΑΙ ΣΤΑ ΠΑΡΚΑ ΚΟΙΜΑΤΑΙ

ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ΕΙΝΑΙ ΕΡΕΤΕΜΕΝΟ ΜΕ ΤΗΝ ΠΥΛΑΛΑΟΤΗΤΑ ΤΟΠΙΩΝ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ Η ΔΙΑΦΡΩΝΙΑ. ΤΑ ΑΡΡΑ- ΛΟΠΩΝ ΕΚΦΡΑΣΟΥΝ ΑΛΛΑ ΤΟΥΣ ΕΙΡΕΝΙΜΟΥΣ Η ΑΝΕΡΓΑΤΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΚΑΙ ΜΕΛΑΝ ΤΗΣ ΕΠΙΧΙΘΑΝΣ

Η εκφωνήτρια κοιτάει στην ίδια κόσα που τη θυμούνται τα προηγούμενα χρόνια, μας διάβαζε την ανακοίνωση του κράτους μας:

"Ο ψευδοπουργός του ψευδοκράτους ανακοίνωσε ότι αιροπλάνο των ψευδοαερογραμμών κιάπεσε..."

θα ψευδοκατάπεσε, συμπεράναμε, και ξαννουσιτάξαμε.

Το "ψευδό" δεν έχει γίνει σουξέ τελευταία - απλώς το πιάνεις ότι η υπηρεσία ραδιο-τηλεοπτικής κατασκευής υπακούων πολιτών παραγάγει αυτή τη λέξη. Και μη μου πείς τώρα ότι "τι στο καλό, πως μπορεί να είναι ψευδό ένα κράτος με τόσους μπάτσους, 40 χιλιάδες στρατό, γραφειοκρατία, κλπ". Είναι ψευδό. Ετσι μας είπαν, έτσι πιστεύετε.

Και το δικό μας, άμα το φάξεις, ψευδό είναι, από μια άλλη άποψη. Στην κοινωνιολογία λ.χ. ο ορισμός του κράτους είναι ένας οργανισμός με "νόμιμο μονοπώλιο βίας". Ε, εμείς λέει η ιστορία τετοιο κράτος δεν έχουμε. -ως γνωστόν καμιά βία δεν εξασκείται πάνω μας. Μην ακούτε τώρα τα "ψευδά" ότι τόχα οι στρατιώτες μας κάνουν απόπειρες αυτοκτονίας ή ότι οι μπάτσοι δέρνουν κόσμο σε αστυνομικούς σταθμούς, ότι η εθνοφρουρά μας όπως όλοι οι στρατοί του κόσμου είναι πρώτα απ' όλα όργανο διασφάλισης της εσωτερικής εξουσίας του κράτους. Ψευδοπροπαγάνδα των ψευδοαναρχικών, και ελπίζουμε να μην πιστεύετε ότι το ψευδοπραξικόπημα της 15 του Ιούλη ήταν τιποτε άλλο από παρεξήγηση -μη σας μπει καμιά ιδέα δηλαδή ότι ήταν η πιο δυναμική έκφραση του κυπριακού ψασιισμού -παντελώς ψευδοπληροφορίες που διαδίδει ο ψευδοθεωδοράκης των ψευδοΑθηνών (ο πραγματικός Θεωδοράκης των πραγματικών Αθηνών του πραγματικού Ελληνισμού αλλά έπρεπε να λέει και άμα δεν το πιστεύετε έχουμε και ψυχιατρεία με ψευδοηλεκτροσόκ).

Ψευδοδεατής

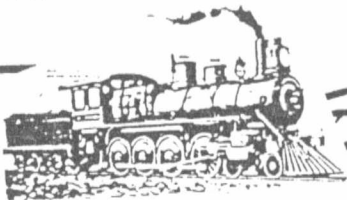
Το κυπριακό κράτος (η Δημοκρατία) είναι ψευδό και από μιά άλλη άποψη, όπως θα σας πληροφορήσει η ορδή των μπάτσων της συνείδησης. Είναι ψευδό γιατί βγήκε απ τη Ζυρίχη και όχι απ τον Παρθενώνα, γιατί οι κυπράιοι δεν ήθελαν την ανεξαρτησία το '60 (το ότι την πήψαν 100% είναι ψευδοφαινόμενο). Ψευδή επίσης είναι η ψημη ότι το κυπριακό κράτος επανδρώθηκε απ τους ήρωες της ΕΟΚΑ. Ψευδό γιατί οι ήρωες ήθελαν ένωση, έτσι δεν είναι; Ο Γιωρκάτζης και όλοι οι υπουργοί και τμηματάρχες των υπουργείων δημιουργήθηκαν απ το πλανητικό κέντρο ζωής το 1960. Ψευδό είναι ας πούμε το ότι αυτό το κράτος και οι ιδεολογικοί του μηχανισμοί (σχολεία, κατηχητικά, ρόδια, τηλεοράσεις, στρατός) είχαν σαν απότερο στόχο τη δημιουργία Ελλήνων προσκόπων. Άμα νομίζεται ότι σας έκαναν πλύση εγκεφάλου στα σχολεία

(τα ελληνοχριστιανικά μας σχολεία!) γιατί σας αποβάλλαν απ' την τάξη επειδή μιλούσατε κυπριακά ή φάγατε καφόνι στον στρατό γιατί δεν ήσασταν αρκετά Έλληνες, έχετε ψευδή συνείδηση. Και μη νομίζετε ότι αυτά τα λένε μόνο οι φασίστες. Μαρξιστικά περιόδικα του στυλ Αντί και Ρήξη δημοσιεύουν τέτοιες αλήθειες. Και δεν είναι πού σαν καλαμαράδες χαμπάρι δεν έχουν για τους ιθαγενείς εδώ πέρα. Δεν διαβάσατε την Επίκαιρη των αντιιμπεριαλιστών μας που αφιερώνει 1-6 σελίδες βδομαδιατικά στους Κούρδους που δεν μπορούν να μιλάν τη γλώσσα τους και η καταπίεση της κυπριακής διαλέκτου τους φαίνεται αναγκαία και τους αγώνες τους; Διότι η κυπριακή διάλεκτος είναι ένα ψευδές φαινόμενο-αν νομίζετε ότι τη μιλάτε απλώς ονειρεύεστε. Δεν υπάρχει. Ρωτήστε τους διανοούμενους της Επίκαιρης-και αν είστε γυναίκα ρωτήστε επίσης να σας εξηγήσουν γιατί φεμινισμός σημαίνει ότι πρέπει να ενταχτείτε στον πιο πατριαρχικό οργανισμό που υπήρξε ποτέ- το στρατό. Οποιοσδήποτε υποψίες έχετε ότι η κρίση του αριστεριστικού εθνικισμού τον οδηγεί στον νεοφασισμό (όπως τον Μπενίτο το 1916) είναι ψευδής. Το λέν οι διανοούμενοι μας και το κράτος πού ακούει τους Επίκαιρους και φτιαχνει τάγματα επιφυλακής-η εκφραση "στρατικοποίηση της κοινωνίας" είναι επίσης ανύπαρκτη και ψευδής. Οι Έλληνες τέτοια δεν κάνουνε.

Ελπίζουμε επίσης να μη συγχίξετε απ' την ιστορική διαστρέβλωση που παρατηρείται τελευταία. Βγαίνουν κάτι τύπισες και λένε ότι η ΕΟΚΑ σκότωσε τους συζύγους τους το '58 γιατί ήταν αριστεροί. Και οι ψευδοαναρχικοί λένε ότι η περίοδος 58-63 ήταν η πρώτη περίοδος "λευκής τρομοκρατίας" απ' τα καπετανάτα της ΕΟΚΑ και της ΤΜΤ. Ψέματα. Το ότι κατά τύχη η ΕΟΚΑ σκότωσε περισσότερους κυπρίους παρά άγγλους, το ότι έφτιαξε ένα καθεστώς πιο αποικιακό απ' το προηγούμενο, με 3 κράτη αφεντικά, το ότι σ' όλες τις διακοινοτικές ταραχές οι νεκροί των Τ/Κ ήταν περισσότεροι από τους νεκρούς των Ε/Κ, παρ' ότι οι πρώτοι ήταν μόνο το 1/4 του πληθυσμού, όλα αυτά είναι ψευδείς συνδέσεις. Ψευδολογία της ψευδοπληροφόρησης, των ψευδοκυπρίων, της ψευδομειοψηφείας, των ψευδοαναρχικών.

Απ' την άλλη είναι επίσης ψευδό να νομίζετε ότι ο κ. Βασιλείου εκπροσωπεί οτιδήποτε άλλο εκτός από ένα ανεξάρτητο πρόεδρο εκλεγμένο απ' το κόμμα της πατριωτικής συνείδησης. Μη σας περάσει δηλαδή η ιδέα ότι ο κ. Βασιλείου και η "Αλλαγή" του είναι πραγματικά ιστορικά φαινόμενα που φανερώνουν τα αδιέξοδα και το ξεφτίλισμα του ηττημένου επαναστατικού κινήματος του '48, -ψευδό. Το ΑΚΕΛ θα απελευθερώσει τους εργάτες, ο ΔΗΣΥ τους Έλληνες, ο Ντεκτας τους Τούρκους και η Εκκλησία τις ψυχές σας. Όλα τα άλλα είναι ψευδά και το λένε και τα βιβλία του γυμνασίου.

Αυτό το τραίνο, λοιπόν, είναι ένα τε

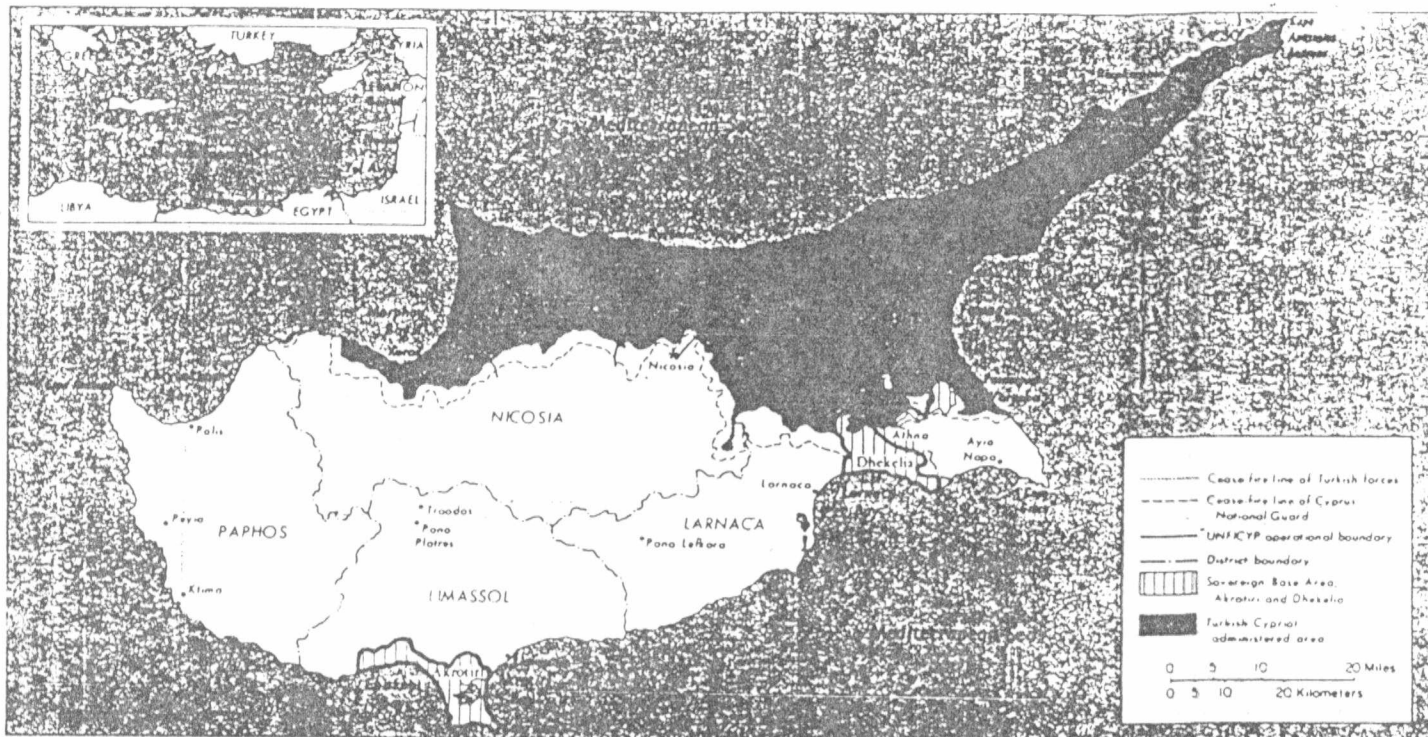
λείως ψευδότευχος. Αντί να δεί την πραγματικότητα με ρεαλισμό, σας επαναλαμβάνει τις ψευδείς σας υποψίες για την πραγματικότητα, για το αν είστε ιθαγενείς, για την μιζέρια της καθημερινότητας, για το ένα, για το άλλο.

Έτσι κι αλλιώς αυτό πού μας έτρωγε καθώς βγάλαμε αυτό το τεύχος ήταν το παντελές ψευδοφαινόμενο ότι για πρώτη φορά στην ιστορία του πλανήτη το κλίμα άλλαξε λόγω της μόλυνσης. Στα ψέματα πού ζούμε, εμείς το θεωρήσαμε σαν γεγονός μοναδικό στην ιστορία. Ε, ύστερα ήπιαμε λίγο, γράψαμε τα ψέματα μας, φιλοερωτευτήκαμε πάλι, κοιτάξαμε τους τοίχους της πόλης 8 χρόνια τώρα γεμάτους γκραφίτι και τον κόσμο να πηγαίνει στην δουλειά του λες και τίποτα δεν έγινε. Μας ήρθαν και οι συνηθισμένοι πιά αργόσχολοι πού τόχουν κάνει επάγγελμα να φτύνουν τον εαυτό τους δημοσία επειδή κάποτε πίστεψαν σε μία επανάσταση (εκεί να δείς ψευδό) να μας πουν τον πόνο τους σε στυλ ειρωνίας

για το κόλλημα μας με την επανάσταση, ποιά επανάσταση; Εμείς κυτάμε τον πλανήτη σε σχέση με τις βάσεις των Εγγλέζων, τη Λεμεσό χωρίς τραίνα, ακούμε για τον Ο. Νόρθ πού είχε σχέδια να κάνει πραξικόπημα στην Αμερική και να κυρήξει πυρηνικό πόλεμο και χαμογελούμε όπως πάντα. Για μας το πρόβλημα του ψευδούς είναι τώρα πια ζήτημα ήθους και αξιοπρέπειας στην εποχή της παρακμής. Και όπως κάθε παρακμή, τι θα οδηγήσει στην ανγέννηση ή στο τέλος αυτή τη φορά. Οι κολλημένοι της επανάστασης, οι προβληματικοί, τα UFO, οι αναρχικοί, οι απροσάρμοστοι της δεκαετίας του '80, τον πόνο του ψευδούς τον ζήσανε πιο έντονα, γιατί και ο έρωτας τους με τον πλανήτη, τα τραίνα και την Κύπρο είχαν πάντα ένα παιδικό πάθος, πού στην αδυναμία του να εκφραστεί ακολουθούνε το LOU REED FOR A WALK ON THE WILD SIDE.

Αν το ψέμα εκραγεί σε σχήμα μανιταριού, γαλανόλευκων η μισοφεγγαριών νανάμ, η απλά πεθάνουμε από ηλίαιση, εμείς την τραγωδία τη ξέρουμε, γι' αυτό πήραμε το τραίνο του χιούμορ-έστω κι αν σοβάρεψε κι αυτό τελευταία. Το τελευταίο μας χαμογελάκι θάνατι απ' το ψευδοανέκδοτο "εμείς σας τάπαμε".

ΤΑ ΤΡΙΑ ΚΡΑΤΗ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ: "ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ"
 "ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ Β. ΚΥΠΡΟΥ"
 "ΑΓΓΛΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ"

**ΕΞΕΛΟΝΤΑ ΤΑ
 ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ
 ΑΠΟ ΤΗ ΚΥΠΡΟ.....**

Αρχίζουν ξανά πάλι οι ενομιλίες. Τώρα
 ίσως τα βρούνε τα διάφορα κράτη - υφείκει
 είναι το διεθνές συνέδριο οπότε....
 Ας πουν μια βαρέθηκαν
 όλοι. Αλλά να το θυμάστε:
 Η Κύπρος έχει τρία κράτη, 6
 δημαίτες (Ελληνική, Τουρκική,
 Κυπριακή, Τουρκοκυπριακή, Αγγ-
 λική και ΟΗΕ), 6 στρατούς κλπ.
 Οι ενομιλίες είναι για να ξανα
 κανονιστούν τα μοιράσματα
 και τα μερίσματα απ' το αμι-
 γλεοχώρο Κύπρος. Όπως
 πάντα άλλοι ξυμνάζουν και αλ-
 λοι υπογράφουν για μας.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΜΠΗ

Η ΑΛΛΑΓΗ, Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

1.

ΕΦΗΝ Ο ΠΑΠΑΣ ΜΟΥ ΤΖΙ' ΑΦΗΚΕΝ ΜΑΣ

Ο Γιώργος (ο μέλλων πρόεδρος) κύταξε τις κάμερες με εκείνο το αθώο ύφος του και μπροστά σ' ένα κοινό που πασχιζε να βγάλει άκρη με τον εκλεκτό εκατομμυριούχο της Αμελικής γραφειοκρατίας, έλεγε η θυμόταν τη ζωή του. Τότε που σπούδαζε στη δεκαετία του '40 και ο παπάς του του ανακοίνωσε ότι θα έφευγε για τα ελληνικά βουνά να γίνει γιατρός για τους αντάρτες που πολεμούσαν τον εθνικόφρονα φασισμό των Αθηνών και της Μακρονήσου. Ο "παπάς" ακολούθησε τον ηττημένο στρατό του ΚΚΕ στις Ανατολικές

ΠΑΠΑ....
ΟΙ' ΝΑ ΦΥΓΕΙ
ΤΖΙΑΙ ΝΑ ΜΑΣ
ΑΦΗΚΕΙΣ..

χώρες και ο Γιώργος, παιδί αριστερής οικογένειας, σπούδασε στη Βουδαπέστη Μαρξιστική οικονομία και ύστερα τραβήξε για τη Δύση και έμαθε πως ο καπιταλισμός εξισορροπά τις τιμές με την ελεύθερη αγορά. Ο Γιώργος, παιδί του ηττημένου δημοκρατικού κινήματος της δεκαετίας του '40 ακολούθησε την πορεία που ακολουθούν πάντα οι ηττημένοι στην κοινωνική σύγκρουση - έψαξε να συμβιβαστεί, να τα βολέψει, να ζήσει. Δούλεψε από καλουφιής μέχρι διαχειριστής εκατομμυρίων και στα τέλη της δεκαετίας του '80, το κόμμα που έμεινε σαν η ζωντανή μνήμη της ήττας του '48, τον κάλεσε να αναλάβει την εξουσία. Ο Γιώργος τώρα πιά είχε ξεχάσει τη δουλειά στα κτίσματα και πίστευε ότι ο λαός χρειαζόταν ένα νέο καλό αφεντικό με κατανόηση. Και επειδή κάπου στα παιδικά ασυνείδητα του Γιώργου υπήρχαν ακόμα οι αναμνήσεις των ονείρων ενός άλλου κόσμου, κάπου, έστω και στην άγνοια του, ξύπνησε μερικά κομματάκια ελπίδας στους συντοπίτες του και η αριστερά στην Κύπρο (κομμουνιστές και σοσιαλιστές) κέρδισαν για πρώτη φορά τις εκλογές.

Το βράδυ της "νίκης" η εκτόνωση στις κεντρικές πλατείες των πόλεων της νύκτας Κύπρου είχε μία ένταση που θύμιζε την επιστροφή του ιστορικού αριστού. Δεν ήταν μόνο η νίκη της "αριστεράς", ήταν και η πρώτη φορά που ένας ιθαγενής (ιθαγενής που τα κατάφερε στον κόσμο των αφεντικών), εκλεγόταν πρόεδρος. Και ο Μακάριος ιθαγενής ήταν αλλά επέμενε ότι γεννήθηκε κατ' απ' τις στήλες του Ολύμπιου Δία στην Αθήνα και όχι στην Παναγιά της Πάφου.

Ο Γιώργος τέτοια δεν ήξερε. Ήξερε οικονομικά και ήρθε να κάνει επιχείρηση την πολιτική - και η απλοϊκότητα του στον κόσμο του ρουσφετιού άρχισε να γοητεύει.

Δημοσιογράφος: Κύριε Πρόεδρε, όταν θα πάτε στη Νέα Υόρκη θα έχετε συνομιλίες με τον κύριο Οζάλ;

Γιώργος: "Ε... στον ίδιο τραπέζι θα πούμε και καμιά κουβέντα;"

-Όπως είπε και ένας κυπραίος πίνοντας τον καφέ του:

"Εν καλός σιόρ, έννεν περὶ φανος"

Η ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΕ ΤΗ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ

Η προσωπική ιστορία του κ. Βασιλείου αντανακλά σε μία διάσταση την πορεία μιας ολόκληρης κοινωνικής ομάδας - εκείνου του κομματιού της εργατικής τάξης και των "προοδευτικών" μεσαίων στρωμάτων, που έφτιαξαν την αντιφασιστική συμμαχία της δεκαετίας του '40 και που τόλμησαν για μερικούς μήνες, απ' το '44 ως το '46 να ονειρευτούν μία άλλη κοινωνία. Κάποτε η ιστορία θα γράφει ότι η ήττα και τα αδιέξοδα αυτού του κινήματος είχαν ήδη προβλεφθεί με την ήττα της Ισπανικής Επανάστασης το '37-'38. Το καινούριό ξανά παίχτηκε απ' το '46 ως το '48 ολόκληρη την Ευρώπη. Η πόλωση ανάμεσα στους

Ιταλικούς και τα τσιράκια των Αμερικανών (η θεαματική αντιπαράθεση της "δημοκρατίας" με τον "σοσιαλισμό") διέσπασαν το κίνημα για να ακολουθήσει η ανοιχτή κρατική βία, η "λευκή τρομοκρατία" και η γκεττοποίηση των εργατών στα Κ.Κ. Το '48 ήταν η τελευταία έκρηξη σηματοδεύτηκε από ένα κύμα στην Κύπρο συγκρούσεων με την αρχιεργία και συγκρούσεων με τους Αγγλους, ουσιαστικά την εκκλησία, τους Αγγλους και αυτό το συνασπισμό συντηρητικών μεσαίων που λέγεται "δεξιά". Και όποιος δεν καταλαβαίνει τι έγινε το '48 στην Κύπρο και πως η ταξική-κοινωνική ήττα εκείνης της χρονιάς θα δώσει ακόμα την κυρίαρχη ιστορία, θα αναλώνεται στα μικρά επεισόδια της δεκαετίας του '50 (πρώτες Απριλίου, Ζυρίχες, κλπ.).

το κίνημα εργατικό-δημοκρατικό κίνημα ακολουθούσε μία διπλή πορεία: στη μαζική του έκφραση έμεινε ως το '68 (και στην Κύπρο μέχρι σήμερα) γκετοποιημένο και κατελωμένο απ' τις γραφειοκρατίες των "αριστερών" κομμάτων. Παρά το ότι αυτά τα κόμματα διατήρησαν μία επαναστατική φρασολογία και συμβολισμό, στην ουσία άρχισαν να λειτουργούν σαν δεκανίκια της εξουσίας διαπραγματευόμενοι τους μισθούς και τους ψήφους των εργατών-οπαδών τους στο παζάρι των κοινοβουλίων. Η μετατροπή αυτή των οργανισμών/συντεχνιών/κομμάτων σε διαπραγματευτές αντικατοπτρίζει και τις ατομικές επιλογές μίας γενιάς προδομένης και ηττημένης. Με την οικονομική ανθιση του '50 και του '60, οι εργάτες άρχισαν να ζητούν το μερίδιό τους στον καταναλωτικό παράδεισο του "νέου" καπιταλισμού.

Στην Κύπρο οι εξελίξεις ήταν ανάλογες στα πλαίσια της '48 το ΑΚΕΛ γίνεται συνειδητά ουσιαστικά της εκκλησίας-ένωσης με σχιζοφρενικά συνθήματα του ρυθμού "ένωση και μόνο ένωση με οποιαδήποτε ελληνική κυβέρνηση". Αν οι άγριοι έτοιμοι για την πλάκα δεχόντουσαν την "απαίτηση", οι μισοί κυπριακοί θα κατέληγαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, ούτως ή άλλως. Και οι δολοφονίες αριστερών το '63, όταν οι δολοφονίες αριστερών έγιναν το όργανο θεμελίωσης νεοτούρκικης των νεοελλήνων και νεοαρτουρήθηκε το κόμμα όπως πάντα διαμαρτυρήθηκε και μετά το ξέχασε. Αλλά είπαμε, χρειάζοταν "εθνική ενότητα". Το ΑΚΕΛ δέχτηκε τη θέση του σαν το κόμμα μίας β' κατηγορίας πολιτών. Πρόαγε το μύθο ότι με βάση το σύνταγμα της Ζυρίχης δεν μπορούσε να κερδίσει την εξουσία και όταν πήρε 43% στις εκλογές του '70, κανένας δεν απόρριψε την εξουσία του της πλειψηφίας εξέλεξε μόνο 9 από τους 35 βουλευτές.

Το ΑΚΕΛ είχε γίνει συνειδητά ο διαπραγματευτής των εργατών που ήταν εγκλωβισμένοι (για αυτοάμυνα και επιβίωση) στις οργανώσεις του. Ετσι, ενώ κινητοποιούσε τις χιλιάδες στα συλλαλητήρια του Μακαρίου, άφηνε ταυτόχρονα τον κ. αρχιεπίσκοπο να μιλά μόνο στη δεξιά και να μεταχειρίζεται δημόσια την αριστερά σαν λεπρούς. Οι διαρροές προς την ΕΔΕΚ και τον αριστερισμό της (τότε) δεν άλλαξαν ιδιαίτερα την πολιτική του ΑΚΕΛ. Ήταν ένας τεράστιος πολιτικός και οικονομικός οργανισμός με επιχειρήσεις, εργοδοτήσεις, κλπ. που είχε άμεσα συμφέροντα στη διατήρηση της κοινωνικής ειρήνης. Γι' αυτό και πρωτοστάτησε στις συμφωνίες για μειώσεις μισθών μετά το '74 και συνέχισε μέχρι το '88 να υποστηρίζει κεντροδεξιούς προέδρους. Το ΑΚΕΛ ήταν μία σκιά της κυβέρνησης ανάμεσα σε ένα τεράστιο κομμάτι του πληθυσμού και προσπαθούσε να διαφυλάξει την εξουσία του. Απ' αυτή την άποψη ήταν ο πιο έξυπνος οργανισμός εξουσίας γιατί κατέλαβε από χρόνια ότι το κεντρικό κράτος προϋπόθετε περισσότερους μπελάδες παρά κέρδη.

το ατομικό επίπεδο ο κόσμος που ζούσε και κυκλοφορούσε σ' αυτή την παράλληλη ακελική κοινωνία δέχτηκε το σοκ του εκμοντερνισμού - να περάσουν μπροστά απ' τα μάτια σου 300 χρόνια ευρωπαϊκής ιστορίας μέσα σε διάστημα 30 χρόνων. Αλλά με τους οργανισμούς αλληλοβοηθείας που είχαν φτιαχτεί παλιά (συναιτεριμοί, συντεχνιακά ιατρεία, γραφεία εργασίας, σύλλογοι) γνώρισαν μία σταθερή οικονομική άνοδο. Έτσι το κόμμα έφτασε να είναι ο τρίτος (μετά το κράτος και την εκκλησία) οικονομικός οργανισμός στο νησί. Ταυτόχρονα ένα μεγάλο μέρος των μεσαίων στρωμάτων και της νέας αυτοδημιούργητης αστικής τάξης βγήκε απ' αυτή την ακελική κοινωνία. Ο κ. Βασιλείου είναι το

κ. Βασιλείου, παιδί αριστερής οικογένειας (η "νίκη" και η αυταπάτη) αυτοδημιούργητος καπιταλιστής, υποσχόμενος την αλλαγή και την ορθολογικοποίηση-αξιοκρατία. Και στο

βαθμό που μπορεί, αυτό θα ήθελε να κάνει. Αλλά Γιωργάκη έχει κι η ιστορία τους δικούς της δρόμους.

3.

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΜΠΗ

ΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ

Η εκλογή του κ. Βασιλείου είναι απ' αυτή την άποψη ιστορική. Είναι ανάλογη με την εκλογή του Παπανόρεου στην Ελλάδα, του Γκονζάλες στην Ισπανία, του Μιττεράν στη Γαλλία. Εκλέχτηκε με τους ίδιους πολιτικούς ψήφους (σοσιαλιστές-κομμουνιστές) και ιστορικά εκφράζει την άνοδο στην εξουσία του λειψάνου της επανάστασης της δεκαετίας του '40. Το ότι δεν υποσχέθηκε και του πουλιού το γάλα όπως οι ευρωσοσιαλιστές ίσως νάχει με το γενικό πρσάγνμα των κυπρίων. Αλλά η αλλαγή είναι πραγματική. Μιλ. αμε ξαφνικά στην Κύπρο για νομιμοποίηση της ομοφυλοφιλίας, για νομοσχέδια "ελεύθερης ραδιοφωνίας"-ότι και

κλασικό παράδειγμα. Το ΑΚΕΛ αναγκάστηκε να μπει στο παιχνίδι των προεδρικών εκλογών για 3 λόγους:

1) Η γραφειοκρατικοποίηση του είχε φτάσει στη δεκαετία του '80 σε τεράστιο βαθμό εσωτερικής σαπίλας, -οι εκλογές ήταν μία διέξοδος, μία "ποδοσφαιρική νίκη" όπως τα απωπνι πρωταθλήματα της "Ομόνοιας", που θα εμπόδιζε τη συρρίκνωση στο στυλ του γαλλικού ΚΚ.

2) Οι αντιδράσεις στη βάση του κόμματος και της εργατικής τάξης που άρχισαν να φαίνονται απ' το '86 με αυθόρμητες απεργίες, έντονες συζητήσεις στο συνέδριο του κόμματος, μετακινήσεις ψήφων στις εκλογές κλπ., σημαδεύουν την εμφάνιση νέων αισθητοδότησεων (και ιδιαίτερα μάτων και κινήσεων) ανάμεσα στον κόσμο νέας γενιάς πιά να ζει σαν μο που δεν δεχόταν πιά να ζει σαν πολίτες β' κατηγορίας. Απ' αυτή την άποψη η ακελική γραφεικρατία σπρώχτηκε στις εκλογές κάτω απ' την πίεση των ιδιαιτέρων οπαδών της που δεν ήταν πιά τόσο εύκολα διατεθειμένοι να διαπραγματευτούν την αξιοπρέπεια τους για επιβίωση.

3) Απ' την άλλη, η αποτυχία του ΔΗΚΟ να λειτουργήσει σαν ένας "συνλογικός Μακάριος" - δηλαδή μία εξουσία πάνω απ' τις άλλες (το ΔΗΚΟ έγινε το κλασικό κόμμα της Μακάριας δεξιάς, -ρουσφετολογία, φανφαρ κληρονομικό). Έτσι το ΑΚΕΛ στράφηκε στα δικά του πατάκια-αριστεράς που είχαν αριστερούς νέους σotaους αλλά και που είχαν συναισθηματικές συμπάθειες με την αριστερά. Γραφειοκρατών και των παραδοσιακών άρχουσων τάξεων. -έτσι βγήκε ο

νάνα, μόνο η συζήτηση σου δίνει την αίσθηση μιάς άλλης εποχής. Και την αλλαγή τη νιώθεις παντού - ένας παραληρησμός με την περεστρόϊκα του Γκορμπατσίωφ δεν θάταν επίσης άτοπος. Η κοινω

ΚΥΠΡΑΙΟΣ ΤΡΑΒΕΣΤΙ ΕΝ
ΑΝΑΜΟΝΗ ΛΥΣΗΣ.....

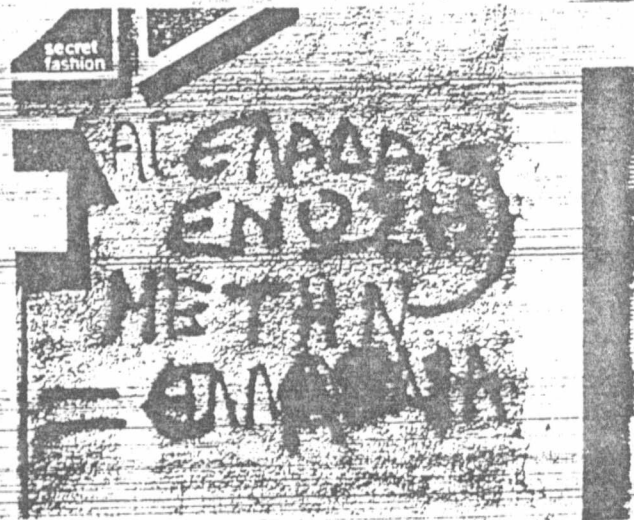
νία, μετά την πλῆξη του ΔΗΚΟ, ανοίγεται
καί ψάχνεται - και φυσικά το ΑΚΕΛ είναι
το κέντρο των συζητήσεων σήμερα.

Είναι αναγκαίο να δει κανείς ότι η αλ-
λαγή έγινε, ότι όπου ήταν να πάει το
ΑΚΕΛ, πήγε. Οι προδιαγραφές του πολιτι-
κού παιχνιδιού τώρα είναι η ανάπτυξη
ενός διπολικού πολιτικού συστήματος
(του ΑΚΕΛ με το ΔΗΣΥ) όπου κανείς δε
θα μπορεί να έχει πλειοψηφία (λόγω των
μικρών κομμάτων) αλλά οι βασικές αρχές
της πολιτικής συζήτησης θα καθορίζον-
ται απ' αυτούς τους δύο οργανισμούς.
Στον οικονομικό τομέα ο κ. Βασιλείου
έχει ήδη δείξει ότι θα προσπαθήσει να
διατηρήσει το κράτος της ευημερίας με
ένα ανοιχτό της αγοράς - ανοιχτό που ε-
ξυπηρετεί τα συμφέροντα της τάξης του
- των νέων ανερχόμενων ατόμων. Για την
ώρα βέβαια όλα είναι ήσυχια γιατί ο κό-
σμος νιώθει μία κρυφή γοητεία απ' αυτό
τον απλοϊκό λόγον ή που εκλέγηκε πρό-
εδρος, ακόμα και οι ακροδεξιό, που για
πρώτη φορά αντιμετωπίζονται με ισομε-
ρή τρόπο απ' το κράτος απέναντι στο Μα-
καριακό κατεστημένο. Αλλιώς ποιος θα
κατηγορήσει έναν πούχο άνθρωπο για
προδοσία; Οι κρατούν την ανάσα τους
για το Κυπριακό και ο κόσμος ακόμα
δεν πιστεύει ότι όντως αλλάζει η κατά-
σταση.

9
Αλλά οι νέες αντιτάσεις μαζεύονται, -
απ' τις υπόγειες αλλαγές στις υποκου-
τούρες της νεολαίας, τις νέες αναζητή-
σεις, τις εργατικές διεκδικήσεις, την
αντίσταση στο στρατό. Ήπασμαζικά ακό-
μα. αλλά μαζεύονται. Καί αν αυτή η ανά-
λυση έχει ένα στόχο, είναι να μην έχω
αυτές οι κινήσεις αυταπάτες για τα κό-
μματα (ιδιαίτερα της Αριστεράς). Ο Ιστο-
ρικός προσδευτισμός, τους έληξε με το
πανηγύρι στην Ήλατεια Ελευθερίας όταν
νίκησαν τη δεξιά. Τα κοινωνικά κινήμα-
τα του μέλλοντος πρέπει να ξεπεράσουν
τους θεαματικούς διαχωρισμούς αριστε-
ρός - δεξιός του τώρα και να πιάσουν την
παλιά ιστορία ξανά, αλλά στο μεταμοντέ-
ρνο χωρόχρονο που θα παίξουμε το μπα-
ρνο.

λάκι μας, τα χρώματα θάνατι διαφορετικά
- το ίδιο και οι κινήσεις. Καί ο Γιωργά-
κης βέβαια θα καταλάβει ότι η εικόνα
του καλού νοικοκύρη και οι νόμοι της
ελεύθερης αγοράς έχουν τα όρια τους.
Όπως πάντα, θα τα ξαναπούμε.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΚΥΡΗΧΤΟ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΤΟΙΧΩΝ

- Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ΖΑΛΗ

- ΑΣΠΙΡΙΝΕΕΕΣ

ΟΛΛΑΝΔΟΙ Κ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟΙ

Vs

ΕΛΛΗΝΕΣ

♥ ΦΩΤΟ - ΤΡΑΙΝΟ

ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ ΕΝΑΣ
ΜΑΝΝΟΣ ΟΠΩΣ
ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΤΖΙΑΙ
ΤΟΡΑ...

ΑΝ ΣΕ ΔΕΙ Ο
ΑΡΦΟΣ ΣΟΥ
ΗΝΤΑΜΠΟΥ ΝΑ
ΝΟΜΙΣΟΥΝ
ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

ΤΕΛΟΣ

Στο επόμενο τεύχος ένα καινούριο φωτορομάντζο

ΟΝΕΙΡΑ ΟΝΕΙΡΑ

ΖΕΥΚ Ρώμα ΤΑ

Κάπου άμα λέει ο Καμύ ότι το μόνο σοβαρό φιλοσοφικό πρόβλημα είναι η αυτοκτονία, έχει δίκαιο ο άνθρωπος και το πόσο δίκαιο έχει το καταλαβαίνεις άμα αποφασίσεις να ζήσεις στην Κύπρο, ιδίως άμα αρκέυκει ο χειμώνας, έτσι κατά τον Οχτώβρη, Νιόβρη, εν μιά κατάσταση που διερωτάσαι τι γίνεται, δηλ. ξέρω γω πάεις στον ένα τόπο νεκρά, πάεις στον άλλο τόπο τα ίδια, διερωτάσαι αν έγινε τελικά καμμία πυρηνική έκρηξη και εγλυτώσαν μόνο οι κατοικήδες, τέλος πάντων άμα το ζήσεις λίγο το πράμα αρχίζεις και φιλοϋποψιάζεσαι τι γίνεται, σιγάσιγά καταλαβαίνεις τι συμβαίνει, υπάρχει έτσι μιά φιλομικζέρια μες την Κύπρο γενικά, πλανιέται έτσι στην ατμόσφαιρα, ζεις την καθημερινά, θέλεις να πάεις ένα οινεμά και μόνο τσόντες παίζουν οι δύο εναπομείναντες οινεμάδες η κάτι Στάθης Ψάλτης "εγώ και το πουλί μου", θέλεις να παεις ας πούμε ένα θέατρο και εντάξει μόνο ο ΘΟΚ υπάρχει για δυο-τρεις μέρες την εβδομάδα, και αυτό για όρους φυσικά θεωρούν θέατρο το ΘΟΚ. Μετά αν η μουσική ρε παιδί μου θέλεις να πάεις κάπου να πιείς μιά μπύρα και να ακούσεις λίγη καλή μουσική και υπάρχουν μόνο κατι μίζερές και καταθλητικές μπουάτ κάτι κατασάσεις προπολεμικές του στυλ όλοι μαζί να τραγουδήσουμε, τι ώρα τα, "ήλιος κόκκινος ζεστός" και τέτοια πράματα η ξέρω γω κονοερροποιημένη διασκέδαση DISCO για τουρίστριες και καμάκια, από τε, κάπου παρ'αυτάς ρε παιδί μου εν υπάρχει τίποτε ας πούμε.

Τέλος πάντων έχουν κατι κατ'ους ακούστει διάφορες απόψεις γύρω από το θέμα, πόθεν προέρχεται τούτη η ιστορία, γιατί τούτη η μίζερη κατάσταση, και έχουν λεχτεί διάφορα, κατι που ελχθηκε και εν αρκετά οωτό εν ρε σχέση με τους μισθούς, δηλ. οι μισθοί της νεολαίας γενικά εν μισθολί πέντας, δηλ. ρε πούστη μου με 180 και 200 λίρες το μήνα (για τους άντρες, για τις γυναίκες φάχνε πολύ πιο χαμηλά) τι στο διάολο να πρωτοπληρώσεις και πόσα πράματα να σκεφτείς να πούμε, εκτός κι αν είσαι τίποτε δημόσιος υπάλληλος η της CYTA, (καλά δαμά η εργατική δημοκρατία εν

οσοι παρακολούθησαν το τραίνο από το ξεκίνημα του θα διάβασαν ίσως στο πρώτο τεύχος ένα κείμενο για τη Λεμεσό. Αυτοσαρκασμός, όνειρο ίσως, ή ουτοπία, μη "σας ξεγελά", γιατί η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική και σ' αυτό εδώ το τεύχος σας προσφέρουμε μιά γειση πραγματικότητας. Είναι για να μη μας κατηγορούν κιόλας ότι πετούμε συνέχεια α στα σύννεφα. Ξέρουμε και να παρπατάμε, αφού ρε πούστη μου το ποδήλατο μας μιά ζωή ήταν με τρυπημένα λάστιχα.

να φρικάρει σίγουρα, αλλά όπως και να το κάουμε υπάρχει μιά διαφορά γιατί ο άλλος ξεκινά με πρώτο μισθό 300 λίρες το μήνα η και 400 πολλές φορές ενώ εσύ στο εργοστάσιο πού σου φεύκει ο κώλος πιάνεις 180 ο άντρας και 120 η γυναίκα και 90 η 100 το πολύ η πωλήτρια). Τέλος πάντων, κάπου τούτα όλα αναγκάζουν σε να ζεις με την οικογένεια σου η μαζί με κάποιον άλλον άνθρωπο για να αντιμετωπίσεις τα έξοδα τα οποία εν πάρα πολλά και εν μπορείς πού μόνος σου να φκείς πού πάνω να μαρέσεις να ξεφυγεις πού την οικογένεια και να βρείς μιά τρύπα να βάλεις την κεφαλή σου πουκάτω. Πόσο μάλλον να μιλούμε για λεφτά πού θα δώσεις κάποτε για διασκέδαση. Και φυσικά για τις γυναίκες ούτε λόγος να γίνεται με τα λεφτά πού πιάνουν (οι πιο πολλές τουλάχιστον) η θα βρώ κάποιον να παντρευτούν η θα ζούν μιά ζωή με τους γέρους τους. Μετά είναι το φαί, τα ρούχα, κανένα όχημα πού θα σε παίρνει και όχι να το παίρνεις (ειδικά στην Λεμεσό πού εν υπάρχουν, ουσιαστικά, λεωφορεία). Εν σωρ αναγκές και έξοδα. Από κεί και πέρα είναι και τα διάφορα τα ψυχολογικά του κυπραίου, πού ενιάξει αν υπάρχει μιά κοινωνία πού σιηρίζεται πάνω στην οικογένεια αλλά και πού υπάρχει για την οικογένεια σίγουρα εν η κυπριακή, δηλ. η οικογένεια στην Κύπρο με ελάχιστες εξαίρέσεις (πού αλλωστε επιβεβαιώνουν τον κανόνα) εν πολλά σφιχτοδεμένη και ζωντανή, επιβιώνει και διαγιωίζεται, εν η προίκα, εν η βοήθεια του σσχιού, τους παλτούς προς τους νέους εν ο γάμος πού έχει αντικαταστήσει το όωρο με το φακελλούν με τις λίρες, γίνεται μιά πράξη μυστηρια, δίνει ο άλλος το φακελλούν, παίρνει το ο γαμπρός έτσι στο ύπουλο και στο μουλωχτό κυττάζοντας το ταβάνι μη μας δει κανένα ματι, πσοάρε, το πίοω στα ακούτση εμπιστοσύνης ατομο με τη σακούλα όπου μαζεύονται τα φακελλούδια, εντάξει σωσας κουβέντες, ξέρω γω ξεκινά το νέο ζευγαράκι τη νέα του ζωή με 5-10 χιλιάδες λίρες ας πούμε, εντάξει όρχετα αν μετά τις κουμπά στο αυτοκίνητο και μένει και χρέος στην τράπεζα αυτοκίνητο εν αυτό το ιδεώδες της Κυπριακής μεζαπολεμικής κοινωνίας τι να γλινει πρέπει να γίνουν δυοίς όοις κου άμα δε γνωστό ο κυπραίος στην

τράπεζα του δε μπορεί να κοιμηθεί, εν
κάτι σαν την εκκλησία, άμα δεν πάει
τουλάχιστον μία φορά το μήνα στην τρά-
πεζα του για να πληρώσει δεν γίνεται.

Τελείο που ήθελ να πώ, για να ρυθμι-
στα προηγούμενα, εν ότι ζεις στην Κύ-
προ και εν υπάρχει τίποτε να κάμεις
οπότε μηνήσκουν κάποιες επιλογές, δυό
τρεις βασικά και εν θαμιά που έχει δι-
καιο ο Χρυσός. Η σηκώνεσαι και φεύγεις
(άμα έχεις την οικονομικήν άνεση για
κάτι τέτοιο) η ανεβαίνεις σε μία τα-
ράτσα και φουντάρεις, η τέλος αράξεις
στην Κύπρο και φάχνεσαι να βρείς τι
μπορεί να γίνει για να τη βγάλεις η
για ν' αλλάξει η κατάσταση, γιατί εντά-
ξει τη δόξα πολλοί εσήλεψαν τη μοναξί-
α σου, κάπου κάποιες ανάγκες, επι-
κοινωνία, τρυφερότητα, σεξ, σε σπρώχνουν
τον πρώτο άνθρωπο που βρεθείται στον
ορόμο σου να τον κρατήσεις με χέρια
και με δόντια, ζευγαρώνεσαι και μπαί-
νεις μέσα σε κείνο τον ατέλειωτο κύ-
κλο, μία αμφίδρομη κατάσταση όπου δηλ.
κάπου ο κόσμος (με εξαίρεση τους δυό-
τρεις μήνες του καλοκαιριού που η ζέ-
στη και να θέλεις δε σ' αφήνει να κά-
τσεις σπίτι) εν χασμιός κλεισμένος

νιήτρια σύνομη στο να σβήσουν να γί-
νεται πράματα. Ο άλλος που εν ζευγαρω-
μένος, εντάξει, κάπου έχει την μολεμένη
κάποια πράματα έχει τα αυτιά η ακου-
μένα αν θέλεις, οπότε ένναιν τόσο κατα-
πιεστικά η κυρίαρχα στη ζωή του, εν ζή-
τούν αν θέλεις τόσο έντονα την πληρω-
μή τους.

Όλα τούτα ακούγονται σαν μυθιστόρημα
επιστημονικής φαντασίας στην Κύπρο,
δηλαδή λές τού άλλου ότι δεν θέλεις
να παντρευτείς και κάμνει ένα στόμα
τόσο, έτσι ααα... και σε κυτιά λες και
είσαι ο άνθρωπος από το υπερπέραν η
το ανθρώπινο τέρας με τα τρία κεφάλια.
Εντάξει ρε φίλε κόψε κάτι, εσύ θέλεις
να παντρευτείς εντάξει, αλλά άσε τον
άλλο στην ησυχία του. Αποτέλεσμα τού-
της της ιστορίας είναι ν' ανοίγει ο
άλλος ένα στέκι, να χώνει μέσα πέντε-
δέκα χιλιάδες λίρες και να μεν πατά
μούγια, οπότε σε λίγο καιρό να κλείνει
το ΖΑΡ έκλεισε, ο άλλος ο φυγόκεντρος
έκλεισε, το μοιραϊόν έκλεισε πέντε-έξι
φορές, από σινεμά τίποτε, από συναυλίες
τίποτε οπότε φτάνει ένα σημείο που θέ-
λεις να βγεις από το σπίτι και λες,
ωραία και που να πάω; και εντάξει, γί-
νεται εκείνη η αμφίδρομη ιστορία, κεί-

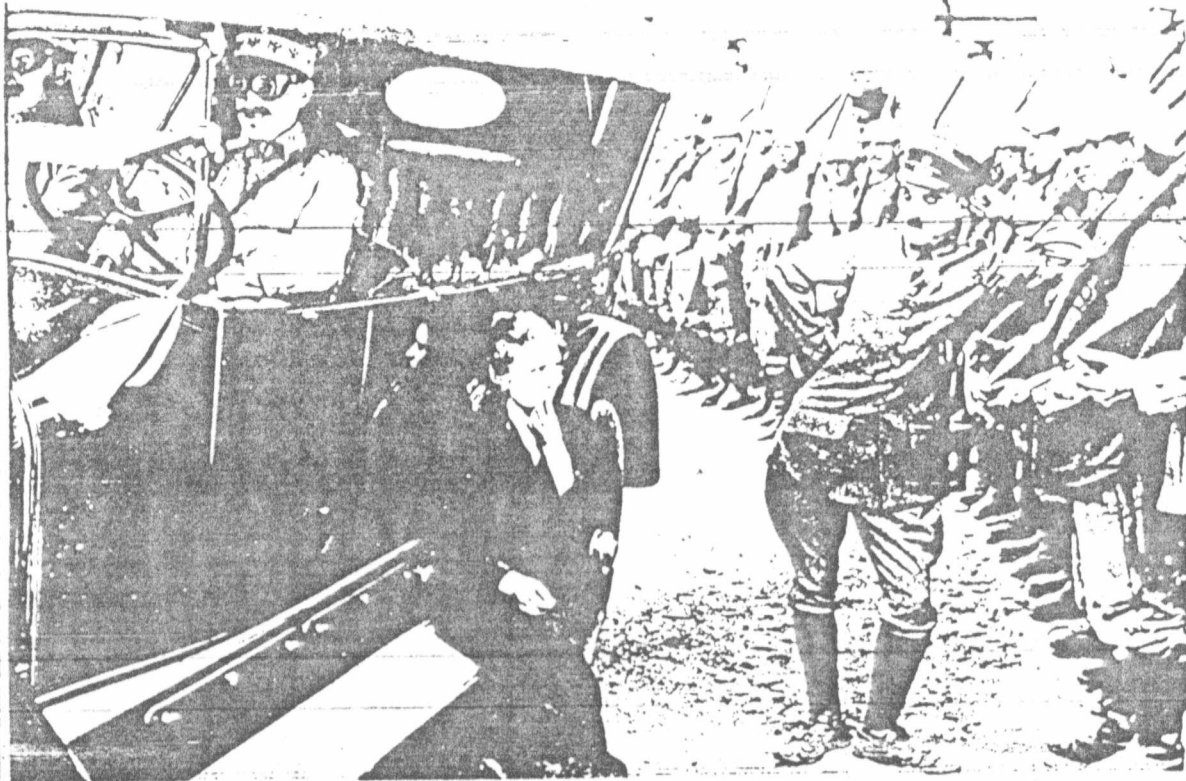

Παράννομοι
Ευπρόσδεκτοι

σκιε, η πάει ο ένας στα σπίτια του
άλλου. Κάπου η Κυπριακή κοινωνία εν η
κοινωνία των ζευγαριών (όχι μόνο του
ετερόφυλου ζευγαριού), εν αρκετά σπάνιο
εκείνο το είδος του μοναχικού
(της μοναχικής να δεις ακόμα) που θα
βγεί που το σπίτι του, θα πάει γδω,
θα πάει εκεί, θα ψαχτεί με γκόμενους, με
γκόμενους θα πει, θα σουρώσει, εν κάπου
ο ερωτισμός που πλανιέται στην ατμόσφ-
αιρα, η αναζήτηση του έρωτα, μία κατά-
σταση που δίνει ερεθίσματα που εν κι

νος ο κύκλος επανάληψης που είπα πιο
πάνω, δηλαδή σεν υπάρχει τίποτε, ο κό-
σμος ζευγαρώνεται η παντρεύεται, χάνε-
ται μέσα στην οικογένεια, τη δουλειά
και πάει λέγοντας. Κάπου οίγουρα είναι
εν και θέμα νοοτροπίας, δεν ξέρω τι
θιλόδολο συμβαίνει, ο κόσμος έχει την
δελ' οπότε μου επιπάνι μου και η ζωή
συνεχίζεται με τις οποσοδήποτε προσ-
παθειες να μεν μας πάρει ο ποταμός.
Αυτά για την άρε παιδάκια. Καλά τα τρα-
πέζακια έξω, αλλά όχι αρκετά.

1 Σημ: Εκτός και αν κάποιος θεωρεί συναυ-
λίες τα ΕΔΟΝίστικα σκατά και τα Σαρκο-
πουλικά εθνικιστικά ντελίρια. Τα ζήτω
ακούγονται στα συλλαλητήρια και όχι
στις συναυλίες. Η μήπως έχω λάθος;

ΕΝΑΣ ΑΡΝΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΟΥ "ΑΓΩΝΑ"

Το σενάρια ήταν σχετικά απλό. Μέσα σ' όλη αυτή τη πατριωτική υστερία κάποιος πολίτης αυτού του κράτους που λέγεται Κυπριακή Δημοκρατία, είτε γιατί αγανάκτησε μ' όλη αυτή την ιστορία με τους εξοπλισμούς, τις "εισφορές" για την άμυνα, τα νομοσχέδια για τη στρατεύση των γυναικών, το σερβιτισμό του κράτους, των κομμάτων, του τύπου του ΡΙΚ, και δεν συμμαζεύεται, είτε αν ήλθει έτσι του ανέδοξε χωρίς να πολυσκεφτεί τα πιο πάνω, είτε τέλος επειδή πίστεψε και πήρε στα σοβαρά αυτή τη περίφημη "επαναστάση", πατέντα που κυκλοφορεί πολύ στους αριστερούς χώρους και που όλο την ακούμε και πουθενά δεν τη βλέπουμε, τέλος πάντων αυτός ο πολίτης, Γιάννης Πάρπας το όνομα του, αρνείται για 4 φορές στη σειρά να πάρει μέρος στις ασκήσεις Εθνικής Φρουράς όπου καλείται σαν έφεδρος. Ακολουθούν δίκες όπου τελικά καταδικάζεται σε φυλάκιση 2 μηνών και κλείνεται το άτομο μέσα, έτσι χωρίς πολλές φανφάρες. Οι εφημερίδες φυσικά φρόντισαν να αποκρύψουν το γεγονός σαν κακό παράδειγμα προς

μίμηση που ήταν, με μόνη εξαίρεση τη σκανδαλοθηρική "Αλήθεια" που αφιέρωσε μια ολόκληρη παράγραφο (απ' εκεί το φάρεψαν την είδηση τα παιδιά της Εργατικής Δημοκρατίας στη Λευκωσία και έτσι το μάθαμε και εμείς). Ακόμα και η "Σοσιαλιστική Έκφραση", όργανο της Αριστερής Πτέρυγας της ΕΔΕΚ (με την οποία ο Πάρπας είχε ή έχει κάποια σχέση, δεν μας πολλαφορά το ζητήμα) φρόντισε να θάψει το γεγονός αν και το γνώριζε από την αρχή.

Τέλος πάντων με τα παιδιά της Ε.Δ. καθώς και με άλλα άτομα του του γενικότερου αντιεθνικιστικού "χώρου" στη Λεμεσό και Λευκωσία, φτιάχνεται μια πρωτοβουλία που σκοπό της έχει τη σύσταση μιας επιτροπής συμπαράστασης. Ερχόμαστε σ' επαφή με το Πάρπα στη φυλακή όπου το άτομο τα είχε παίξει διότι κόντευε ενόμησι μήνας στη φυλακή και φωνή συμπαράστασης από πουθενά. Γράφει μια δήλωση την οποία σαν πρωτοβουλία αναλαμβάνουμε να διακινήσουμε μαζί και μια αφίσσα που καλεί για συγκέντρωση για τη δημιουργία της επιτροπής. Η δήλωση του Πάρπα καθώς και η απολογία του στο δικαστήριο μας κάνει να καταλάβουμε ότι ο άνθρωπος ούτε άσχετος αλλά ούτε και Ιεχωράς (παρ' όλη τη συμπάθεια μας και ταυτόχρονα απέχθεια μας προς αυτό το κίνημα των αλλοπίστων). Αντίθετα όπως είχε τόσο στο δικαστήριο όσο και στη δήλωση του ήταν για κείνο "θέμα αρχών και συνείδησης". Και ποιές είναι οι αρχές του και ποια η συνείδηση του είναι ξεκάθερα άμα διαβάσει κανείς τη δήλωση του.

Τελικά κανονίζεται η συνάντηση, μαζεύομαστε καμιά 35αριά κόσμος, φιλοσοφείται η υπόθεση τόσο η συγκεκριμένη όσο και το θέμα της στρατικοποίησης γενικότερα. Ακουσθήκαν διάφορες απόψεις: Μαρξιστικές, αντιεξουσιαστικές, εναλλακτικές που όμως όλες σύγκλιναν στη δημιουργία μιας ξεκάθαρα αντιεθνικιστικής και διενιστικής επιτροπής. Πάνω που τελειώναμε και προχωρούσαμε στα πρακτικά ζητήματα της συμπαράστασης με τον Πάρπα, πεταγονται οι αντιπρό-

...και της Α.Π. της ΕΔΕΑ και αρχίζουν ο μ
...εν πρώτος να προσπαθεί να θεωρητικοποιή
...τη θέση της οργάνωσης του και να τη
...προβάλει σαν τη μόνη στάση που μπορούν ν
...να έχουν οι επαναστάτες. Ήλπαδη ψιλά-χα
...μπα ο Πάρκας δεν είναι "αντιρρησίας" αλ
...λα "επαναστάτης", ότι οι "αντιρρησίες" δν
...έχουν να προσφέρουν τίποτα στην επανάστα
...ση, ότι αυτό τα πράγματα δεν οδηγούν που
...θενά και ότι σαν τέτοιες εμυπνέστουν την
...ποτική τάξη και όχι την εργατική κοκ.λες
...και ο κόσμος μαζεύτηκε για να παρακολου
...θήσει ιδεολογικά μαθήματα της Α.Π. Στη ο
...συνέχεια ο δεύτερος έβαλε το ζήτημα σε
...μια πιο συναισθηματική βάση στο στόλ χω
...ριανός του ο Πάρκας, καϊδικοί φίλοι, ο
...Πάρκας αντίδρασε από "κελλάρα" λές και έ
...τοι να ήταν (που δεν ήταν) η σημασία της
...πράξης του μειώνεται. Ακολουθώντας μια έν
...τονη συζήτηση, κύρια μεταξύ Ε.Δ. και Α.Π.
...που δεν αρτήσε να εξελιχτεί σε "ενδοτροπ
...σπιστική διαμάχη" όπως παρατήρησε κάποιος
...εναλλακτικός που δεν τον ενδιέφερε και πο
...λύ να η Α.Π. θα συμμετείχε τελικά στην ε
...πιτροπή ή αν οι σωστοί επαναστάτες ήταν
...της Ε.Δ. ή της Α.Π. Κάποιος κόσμος αρχί
...σε να αγανακτά και να διαμαρτύρεται για
...τη συνέχιση της συζήτησης. Η δική μας α
...ποψη σαν "πρωτοβουλία εναντία στο κοινω
...νικό ρατσισμό" ήταν απλή: Οι καρευρισκό
...μενοι δεν ήταν πολιτική ομάδα για να έ
...χουν και συγγενείς θεωρητικές απόψεις.
...Το θέμα ήταν εξίσου απλό: είτε συμφωνού
...με στην υποστήριξη του Πάρκα μέσα στα
...πλαίσια που είχαν προηγουμένως συζητηθεί
...και προχωρούμε στα πρακτικά και όσοι δι
...σφωνούν τα μαζεύουν και φεύγουν, είτε τ
...το διαλύουμε. Τελικά αφού είδαμε και απο
...είδαμε και μετά από μια δώρη συζήτηση η
...καθόριστο... και απο
...χώρησε άρον-άρον αφήνοντας πίσω της το
...ερώτημα: Γιατί τελικά ήρθαν αυτοί οι τύπ
...ποι στη συγκέντρωση αφού διαφωνούσαν από
...την αρχή.

Στη συνέχεια μίλησαμε επιτέλους στα
...πρακτικά, όπως κυριαρχούσαν δύο απόψεις:
...Συναυλία συμπαράστασης σε κάποιο κλειστό
...χώρο ή μία, και διαμαρτυρία στη Πλατεία
...Ελευθερίας ή άλλη. Τελικά επικράτησε η
...πρώτη άποψη σαν κάτι που θα μπορούσε να
...γίνει άμεσα και αφήσαμε το δεύτερο για
...αργότερα, μιάς και εκτιμήθηκε ότι δε μας
...έκαιρνε να κατεβούμε στους δρόμους 36 α
...τομα. Μαζεύονται κάποια λεφτά, αναλαμβάνο
...νται ευθύνες, βγαίνει μιά προκήρυξη, κάποι
...ες σφίσσες και φθάνουμε στη βραδιά της
...εκδήλωσης.

Το μουσικό μέρος θα το κάλυπταν οι
..."VIBRATIONS", θα γινόταν κάποια ενημέρωση
...κάποια μυνήματα συμπαράστασης και η εκδή
...λωση θα τέλειωνε ήσυχα-ήσυχα, μιάς και το
...τον περισσότερο κόσμο δεν τον έκαιρνε γι
...για τίποτα άλλο. Μετρήσαμε εκατό είκοσι
...κεφάλια αραγμένα στη αυλή της BABYLON.

Βγαίνουν τα παιδιά, παίρνουν 5-6 κομμάτια
...μέσα σε μια ψιλά-χαμηλά ξενέρωτη ατμόσ
...φαιρα και γίνονται κάποιες ανακοινώσεις.
...Κάποιο καθέκαστον εξώστη αρχίζει να βρι
...ζει τον κόσμο, γίνεται κάποιο κλάκωμα και
...σε χρόνο μηδέν πλακώνουν και οι μπάτσες,
...κρυφοί και παντροί που σταγορεύουν τη
...χρήση μεγάρων, ενώ ο ιδιοκτήτης της PUB
...μας θέλει να τα μαζέψουμε και να φύγουμε.
...Αν η αναμπουμπούλα σπάσει, κάποιος κόσμος
...επέμεινε και συνέχισε την εκδήλωση (χωρίς
...μεγάφωνα), κάποιος φιλοβαρέθηκαν και κά
...ποιοι έδωσαν με τα μούτρα στις συζητήσεις.
...Το κρίμα στην υπόθεση ήταν τα παιδιά των
..."VIBRATIONS" που είχαν τη ν ατυχία η πρώ
...τη τους συναυλία να είχε ένα τόσο άδοξο
...τέλος.

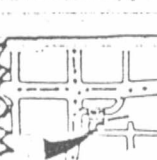
Σε λίγες μέρες είχε αρχίσει να γίνε
...ται κάποιος λόγος για ένα νομοσχέδιο π
...προβλέπει τετραχρονη εναλλακτική θητεία
...για τους αντιρρησίες συνείδησης. Νομοσχέ
...διο άκρως τιμωρητικό και αντιδραστικό
...κατά τα πρότυπα του Ελληνικού για τους
...ιδιους γνωστούς λόγους: ένταξη στην ΕΟΚ,
...Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για
...τα ανθρώπινα δικαιώματα, κ.ο.κ. Πάρετρα
...το νομοσχέδιο δεν προνοεί τίποτα για
...τους εφένδρους. Απ' εδώ και πέρα η υπόθεση
..."ολική άρνηση στρατεύσεως σαν κατακτησιμο
...πολιτικό δικαίωμα στην εμπόλεμη Κύπρο"
...μ'χρι την εξαίεψη όλων των ανέντατων
...στρατών και της κοινωνίας που τους συν
...τερεί, παίρνει άλλες διαστάσεις.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ
ΣΤΟΝ
ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟ
ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΑ
ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ
ΓΙΑΝΝΗ
ΠΑΡΠΑ

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 11/7/88 ΟΡΑ 8Α.Τ.
ΜΗΥΡΑΡΙΑ "BABYLON"
ΛΕΥΚΟΣΙΑ

Η άρνηση συμμετοχής του Πάρπα σαν έφεδρος στις ασκήσεις της Εθνικής Φρουράς-υπόθεση που περασε στα φιλά των εφημερίδων και που είχε σαν αποτέλεσμα τη διμενή φυλάκιση του-φέρνει στην επιφάνεια, για πρώτη φορά ίσως στη Κύπρο (αν εξαιρέσουμε τις περιπτώσεις των Μαρτύρων του Ιεχωβά) το πρόβλημα της καταπάτησης του ανθρωπίνου δικαιώματος της ελευθερίας συνείδησης και σεβασμού της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και του πολιτικού δικαιώματος της άρνησης στρατεύσεως για λόγους συνείδησης. Πρόκειται για υποκρισία πρώτου βαθμού του Ελληνοκυπριακού κράτους που από τη μια σέρνεται κλαψουρίζοντας στους διεθνείς οργανισμούς επικαλούμενο τις καταπάτησεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τον Τούρκικο στρατό, ενώ στην ουσία, όπως πολύ σωστά αναφέρει στη δήλωση του ο Πάρπας "...Η ευαισθησία τους για τη καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων φαίνεται ότι περιορίζεται μόνο σ' αυτά που δεν θίγουν τον ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ τους..."

Κάθε ένας έχει το δικαίωμα να πιστεύει ότι κανένας δεν μπορεί να σκοτώσει τον άλλο, ούτε καν στο όνομα της εθνικής ή συλλογικής άμυνας. Ακόμα ο καθένας έχει το δικαίωμα να αμφισβητεί τη σκοπιμότητα και το ρόλο που παίζει ο στρατός στη κοινωνία γενικά και η Ε.Φ. στη Κύπρο ειδικότερα. Μερικοί απορρίπτουν τον "Εθνικό στρατό" σαν όργανο της άρχουσας τάξης, οι αντιμιλιταριστές απορρίπτουν κάθε είδος στρατού, οι Πασοφιστές απορρίπτουν κάθε μορφή βίας, κλπ. Έτσι η υποχρεωτική ή η κατόπιν εκβιασμού (απειλή τιμωρίας) συμμετοχή του οποιουδήποτε στο στρατό, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, παρά τη θέληση του, αποτελεί εξαναγκασμό σε πράξεις αντίθετες με τη συνείδηση του ατόμου.

Ασχета με τις δικές μας απόψεις για το ρόλο του στρατού - για τις οποίες θα μιλήσουμε στη συνέχεια- θεωρούμε αντιρρησία συνείδησης οποιοδήποτε αρνείται να υπηρετήσει στην Ε.Φ. είτε σαν έφεδρος, είτε τη θητεία του για λόγους συνείδησης είτε αυτοί έχουν σαν βάση τους:

- Φιλοσοφικές πεποιθήσεις -ακεραιότητα του ανθρώπου, συναίσθηση της καθολικότητας
- ή θρησκευτικές πεποιθήσεις- ου φονεύσεις κλπ
- ή Ηθικές πεποιθήσεις- η βία γεννάει τη βία κλπ
- ή Ανθρωπιστικές πεποιθήσεις- τίποτα δεν δικαιολογεί τον πόνο
- ή χειρότερα το θάνατο ενός ανθρώπου
- και τέλος Ιδεολογικές πεποιθήσεις- η ιδέα μιας ειρηνικής κοινωνίας,
- η ιδέα μιας αταξικής-κομμουνιστικής κοινωνίας, η ιδέα μιας διεθνιστικής αλληλεγγύης κλπ

Σαν "Πρωτοβουλία ενάντια στο κοινωνικό ρατσισμό" είμαστε ιδιαίτερα ευαίσθητοι στο θέμα και ειδικότερα στην υπεράσπιση της άρνησης στρατεύσεως σαν κατακτησιμο πολιτικό δικαίωμα και η τοποθέτησής μας απέναντι στους αρνητές στρατεύσεως είναι θετική ιδιαίτερα όταν εκτιμούμε ότι οι κινήσεις τους προχωρούν διαδικασίες που εισάγουν νέους προβληματισμούς και αμφισβητήσεις στη κοινωνική συνείδηση.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ο στρατός είναι ο πιο ισχυρός μηχανισμός βίας και αποτελεί το κυριώτερο στήριγμα του κράτους. Πίσω από την εύθραυστη Αστική Δημοκρατία και τα κοινοβουλευτικά της καμώματα βρίσκονται οι εξιφολόγχοι των προστατών της "ασφάλειας και της κοινωνικής ειρήνης". Ο στρατός είναι ο μηχανισμός που εγγυάται τη κυριαρχία των άρχουσων τάξεων πάνω στους εργαζομένους, των εξουσιαστών πάνω στους καταπιεσμένους, της εκάστοτε κυρίαρχης ιδεολογίας πάνω σ' όλες τις άλλες, της οικονομίας πάνω στη κοινωνία, του κρατισμού πάνω στην ανθρωπότητα. Είναι ο μηχανισμός που θα μπει σε κίνηση για να καταστείλει οποιαδήποτε εσωτερική αναταραχή, που θα εκτελέσει τα πιο απάνθρωπα εγκλήματα και τα πιο αιματηρά πραξικοπήματα (παρενθετικά θα θέλαμε να πούμε ότι άλλο ο μιλιταρισμός και άλλο η κοινωνική αυτοάμυνα που πολλές φορές αναγκαστικά εξυπακούει στους νόμους της βίας).

Είναι ακόμα ο μηχανισμός που θα χρησιμοποιηθεί για την υλοποίηση των επεκτατικών σχεδίων του κράτους ή έστω και για την επιβίωση του σε περίπτωση που κινδυνεύει από το "κακό άλλο κράτος" και όπως έγινε άπειρες

φορές στο παρελθόν, θα υποχρεώσει ή θα παρασύρει στις τόξεις του για να πολεμήσουν σ' αυτά τα ξεκαθαρίσματα μεταξύ των κρατών και στις διάφορες ενδοιμπεριαλιστικές συγκρούσεις οι κάθε λογής καταπιεσμένοι που αποτελούν και τη "πρώτη ύλη", τη τροφή για τα κανόνια. 5 δισεκατομύρια δολάρια το χρόνο είναι τα κέρδη του πενταγώνου από τις πωλήσεις όπλων και χιλιάδες οι νεκροί και ανάπηροι στο μέτωπο του Ιράν-Ιράκ.

Έτσι οι λόγγοι υπαρχής ενός στρατού μπορεί να είναι διάφοροι: εθνικοαπελευθερωτικοί, επιθετικοί ή αμυντικοί. Η ουσία όμως παραμένει πάντα η ίδια: Η διατήρηση της εξουσιαστικής κοινωνίας και φυσικά στην εποχή μας του καπιταλισμού (Δυτικού και Ανατολικού).

Για να μπορέσει το κράτος να παρησώσει τους εξουσιαζόμενους αυτό το παιγνίδι προβάλλει την αναγκαιότητα της εθνικής-ταξικής ενότητας για την υπεράσπιση του έθνους, της ιδεολογικής δηλαδή προεκτάσης του κρατισμού στη κοινωνία. Πρόκειται ακριβώς για την ιδεολογία του εθνικισμού που φοριέται πολύ αυτή τη σαιζόν στις περιοχές μας.

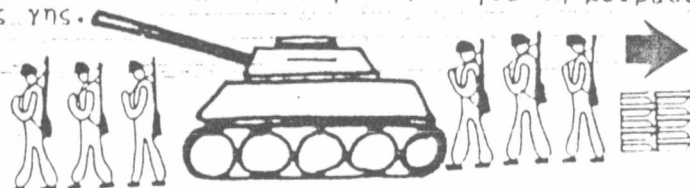
Είναι ακόμα ο ρόλος του στρατού σαν απεργασιαστικός μηχανισμός, σαν μηχανισμός άμβλυσης του φαινομένου της ανεργίας, σαν μηχανισμός ευρείας άσκησης της αμύνης εργασίας και σαν μηχανισμός μάθησης-επιβολής της εργασιακής πειθαρχίας στους αμειβόμενους εργαζομένους.

Για να μπορέσει όμως ο στρατός να παίξει ολοκληρωμένα το ρόλο του έχει ανάγκη από τη προβολή της αντίστοιχης, δικής του ιδεολογίας: της ιδεολογίας της βίας. Έτσι φροντίζει να συνθλίψει ιδεολογικά κάθε νεο που υπηρετεί υποχρεωτικά στο στρατό (μιλούμε για στρατό κληρωτών) να τον ευνοήσει ως το σημείο να τον κάνει "στρατιώτη". Ένα ρομπότ δηλαδή που υπακούει τυφλά σε διαταγές. Για αυτό το σκοπό επιστρατεύονται όλα τα ιδεολογικά όπλα της εξουσίας: θρησκεία, πατρίδα, οικογένεια και όποια άλλη βρωμιά μπορεί να σοφιστεί. Στη συνέχεια θα κλείσει τους νέους στα αρσενικά γκέιτο, τους στρατώνες, μέσα στους οποίους σταματά ή παραμορφώνεται γενικά η προσωπική ζωή και ειδικά η σεξουαλική και ερωτική ζωή ενώ ταυτόχρονα καλλιεργούνται ανδροκρατικές αξίες του στυλ: "εδώ είστε στρατιώτες δεν είστε γυναίκες" ή "όμα οι γυναίκες ήταν ίσες με τους άνδρες θα είχαν αρχίδια". Στη συνέχεια είναι η αποκοπή του στρατιώτη από κάθε είδους κοινωνική δραστηριότητα, ο ψυχολογικός πόλεμος και η φυλακή που πέφτει για όσους τολμούν να σηκώσουν κεφάλι, η ρομποτοποίηση τους με τις συνεχείς ασκήσεις ακριβείας και η υποβάθμιση του διανοητικού τους επιπέδου. Τι άλλο μπορεί να σημαίνει άραγε το ότι στην ημιανάπαυση το πόδι πρέπει να σηκώνεται 30 εκατοστά από το έδαφος ή το να κάνει δυο φορές την ημέρα αποψίλωση του ατρατοπέδου. Για τη δομή όμως του στρατού και πως η διαφορετική προσωπική ζωή του κάθε ατόμου που καλύπτει όλες τις ανθρώπινες ανάγκες, αισθήσεις και εκδηλώσεις συνυπάρχει κάτω από το βάρος της στρατιωτικής στολής και πως οι στρατιώτες συχνά οδηγούνται στην απόγνωση και την αυτοκτονία θα ασχοληθούμε άλλη φορά.

Το κακό στη Κύπρο είναι ότι δεν ξεμπερδεύεις και εύκολα με το στρατό. Ακόμα και μετά την έκτιση της θητείας του ο στρατιώτης συνεχίζει για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα να υπηρετεί στην Ε.Φ. σαν έφεδρος. Είναι φαίνεται αυτός ο αιώνιος πόλεμος εκ δυσμών και τότε εξ Ανατολών κακός άλλος που απειλεί το "φιλειρηνικό" κράτος μας που οδήγησε σιγά-σιγά στη προβατοποίηση του πληθυσμού και στη στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας.

Η Ε.Φ. στη Κύπρο - η τραγική συνέχεια των συμμοριών που έδρασαν εναντίον των Τουρκοκύπριων το 63-64 - είναι το κλειδί του ξεσκεπάσματος της ντόπιας άρχουσας τάξης και των εκτελεστών των σχεδίων της στην εξουσία που ενώ μιλούν για επαναπροέγγιση μεταξύ Ε/Κ και Τ/Κ εξοπλίζει καθημερινά την Ε.Φ. με νέα υπερσύγχρονα όπλα καταληστεύοντας κυριολεκτικά με έμμεσους και άμεσους φόρους τους εργαζόμενους. Στη πραγματικότητα το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η διατήρηση του στατους-κβο και η συνέχιση αυτού που ονομάσαν "μεταπολεμικό οικονομικό θαύμα" δηλ. περρισσότερο ρευστό στα χρηματοκιβώτια τους. Με την υπερπροβολή του "κακού άλλου" στρατού που κατέχει το 40% του νησιού καταφέρνουν να πείσουν το κόσμο ότι ένας Ε/Κ στρατός ή έστω μια "λαϊκή πολιτοφυλακή" όπως το προτιμούν μερικοί, είναι απόλυτα αναγκαία για τη προστασία του "καλού" μας κράτους από το "κακό άλλο". Η αλήθεια είναι ότι κράτη είναι, ανταγωνίζονται μεταξύ τους και μια ζωή θα μας σέρνουν και εμάς στη πρώτη γραμμή. Είτε αυτό λέγεται Ελληνικό είτε Τούρκικο είτε Κυπριακό είτε Τουρκική Δημοκρατία της Βορείου Κύπρου. Όλα τους είναι κτισμένα πάνω στη βία.

Η μοναδική αλήθεια είναι ότι τους διάφορους στρατούς τους έχει ανάγκη η εξουσιαστική-ταξική κοινωνία που τους γέννησε και τους συντηρεί. Και είναι για αυτό το λόγο που στους Ε/Κ εξουσιαστές ούτε συμφέρε, ούτε θέλουν, ούτε θα καταφέρουν ποτέ αυτή τη περίφημη επαναπροέγγιση μεταξύ Τ/Κ παρ'όλα τα οικουμενιστικά των τελευταίων μηνών (Νταβός κλπ). Η αλήθεια είναι ότι και στην "άλλη πλευρά" τα πράγματα δεν είναι καθόλου καλύτερα - φασισμό έχουν οι άνθρωποι - αλλά ας ασχοληθούμε και μια φορά με αυτά που αφορούν πιο άμεσα εμάς. Στις 12/12/73 πώς και οι Τούρκοι και Τ/Κ εκμεταλλευόμενοι θα κάνουν το ίδιο: να ξεσκεπάσουν δηλ. το ρόλο του δικού τους στρατού και να μρεσουν επιτέλους αυτοί οι ηγώγοι επικοινωνίας μεταξύ μας. Κι αυτό γιατί η επαναπροέγγιση δεν είναι υπόθεση των κάθε λογής εξουσιαστών που θέλουν τους λαούς κλεισμένους σε σύνορα, εχθρικούς μεταξύ τους για να μπορούν να αντεπεξέρχονται τον σκληρού ανταγωνισμού για τη μοίρασιά του κόσμου και του πλούτου της γης.

Η επαναπροσέγγιση κινείται πάντα μέσα στα πλαίσια μιας διεθνιστικής αλληλεγγύης μεταξύ των εκμεταλλευομένων και ξεκινά από τις ενέργειες του κάθε Πάρπα και περνά από το ξεσκέπασμα των στρατών κάθε λογής και του ρόλου τους. Και ο πιο δύσκολος στρατός να πολεμήσεις είναι αυτός που στις τάξεις του σε καλούν να υπηρετήσεις. Περνά ακόμα από την εναντίωση στο κάθε λογής εθνικισμό που μια νέα έφαση του θα οδηγούσε σ' ένα νέο γύρο ρατσιστικών σφαγών μεταξύ Ε/Κ, Τ/Κ, Ελλήνων και Τούρκων. Περνά από την εναντίωση στον κάθε είδους милитарισμό και στη κοινωνία που τον θρέφει και τον έχει ανάγκη. Όσο δε για τη κατάσταση που δημιουργήθηκε στη Κύπρο μετά το '74 ο τελευταίος που φταίει γι αυτή είναι ο αντιρρησίας συνείδησης που κλείνεται στη φυλακή. Ως πόσο θα πληρώσουμε τις βλακείες των προηγούμενων γενιών;

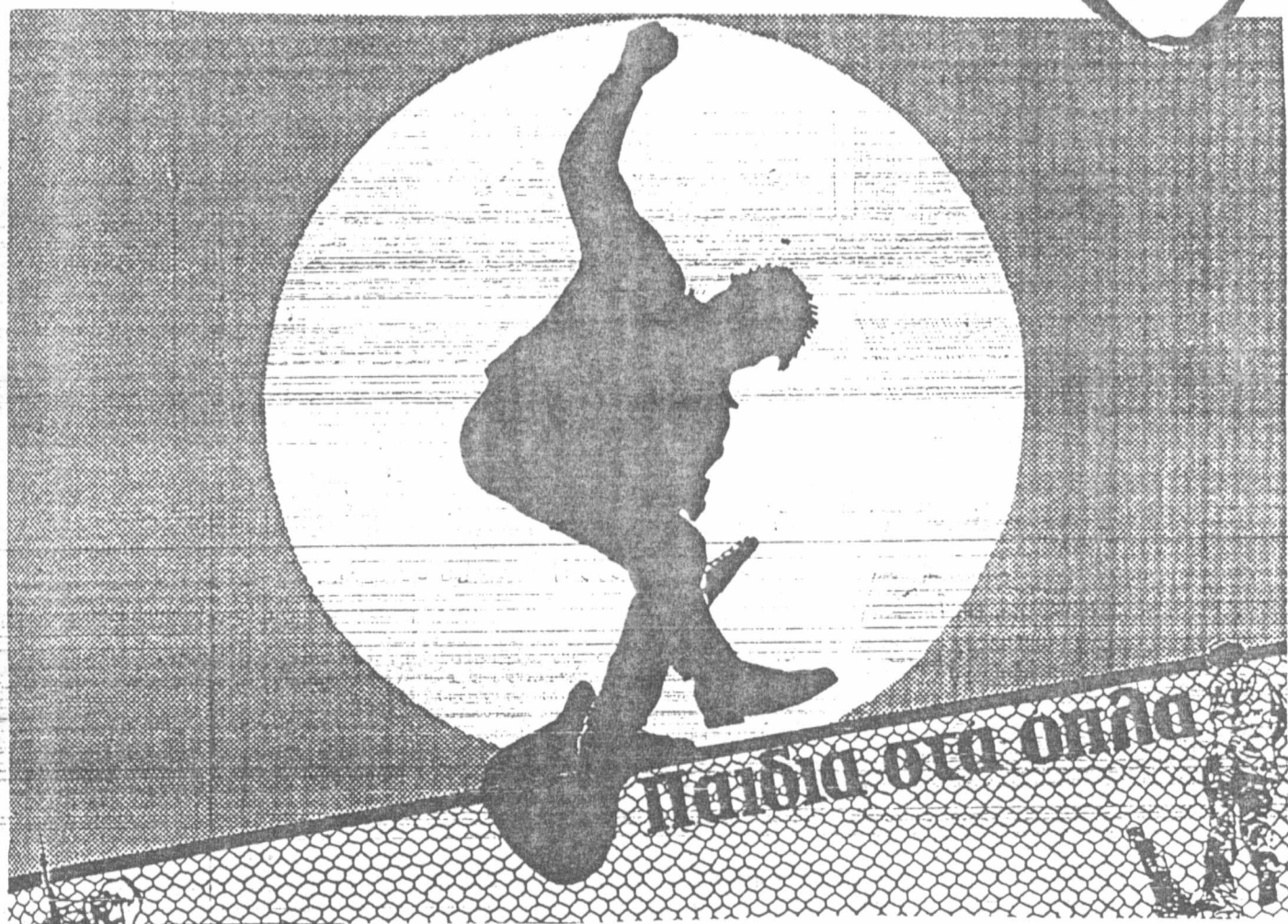
Για όλα αυτά και για άλλα πολλά θεωρούμε τη πράξη του Γιάννη Πάρπα ως μια από τις πιο σημαντικές στη σύγχρονη ιστορία της Κύπρου και ανοίγει το δρόμο προς τη συγκρότηση ενός αντιπολεμικού μετώπου γενικά και ενός αντιμилитарιστικού μετώπου ειδικότερα.

Τέλος σαν "Πρωτοβουλία ενάντια στο κοινωνικό ρατσισμό" συμμετέχουμε στην επιτροπή αλληλεγγύης μέσα από το πιο πάνω σκεπτικό και είμαστε διατεθειμένοι να συνεργαστούμε με οποιoδήποτε που συμφωνεί στη

1. στην αναγκαιότητα αναγνώρισης του δικαιώματος αρνήσεως στράτευσης για λόγους συνείδησης
2. στην αναγκαιότητα καταπολέμησης του εθνικισμού απ' όπου κι 'αν προέρχεται
3. στην αναγκαιότητα συγκρότησης ενός αντιπολεμικού-αντιμилитарιστικού μετώπου
4. στην αναγκαιότητα επαναπροσέγγισης μεταξύ Ε/Κ, Τ/Κ

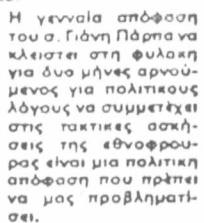
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

2/7/88

PANXROMANA

Ο Γ. Πάρης, 24 χρόνος, αναδύθηκε από τη Παλιωτέρη είναι ένας πολύ γνωστός σφυγματολόγος - παλαιό γυναικείο στέλεχος της ΕΔΕΚ Παλιωτέρου και είναι και αρκετά χρόνια υποστηρικτής της Αριστεράς Πιτέρους. Αυτό μπορεί να το συμπεράνει κανείς κι από τη δημόσια του «φιλοσοφία» που έγραψε τους λόγους για τους οποίους αρνείται να πάρει μέρος στις εκλογές.

«Τημεριάζω για τις ιδέες μου, τημεριάζω γιατί θέλω να υποστηρίξω από την πύλη να προβάλεται η επαναστα-

σέγγισή με τους τουρκικούς υπήκοους αρσενικούς τους στο «αλυσιν-μωδελφία», «αίτιο» την άλλη να δυσαμύνου- με τον στρατό «αί να στρατιωτικοποιείται όλο «αί περισοδότερο η «ασηνία» και η ζωή μας.

[illegible]

τέρη σε ελληνιστών πλατεία στο εργαστικό κτήριο, θα πη υπέρβαρος συνδυάζει εργασία και νεολογία, γιατί το «εθνοφάρ» ο σώμα της εθνοφάρουρ, τελεία σημειώνω μόνο ταλα-μυρία να τους «εθνοφάρ». Με τα ταλαμυρία που θα ήταν έτοιμα να υποστούν, έδω σε αν ήταν 100 φορές το «εθνοφάρ». Εφάνη να ήταν «εθνοφάρ» ότι αυτό το σώμα και η «εθνοφάρ» μπορεί να προ-σφέρει ποσότητα στην εργασία τόλη τη νεολογία και το «εθνοφάρ».

Ὅπως δὲ καὶ σωστὰ ε-
νοήματα εἰς. Πόθος αὐτῇ

την προστασία ο αστυνομικός στρατός δεν μπορεί να την προσφέρει. Αντίθετα, όπως το 74 στην Κύπρο, όπως το 87 στην Ελλάδα, το 73 στην Χιλή (τα παραδείγματα είναι απεικονιστικά) ο αστυνομικός χρησιμοποιείται ή «να και» (να ενόχλησε τον εργαζόμενο πληθυσμό, σαν το τελευταίο όπλο διατήρησης της αστικής εξουσίας).

Η εθνοφραυδα στα ε-
φείδων είναι μια πικραρό-
ς τους δόξω και τον ελπί-
αση το αστικό ερώτημα δ-
αποτελεί ασφαλή αλλά «β-
λάνω για το εργατικό κίνημα.
Γι' αυτό και το εργατικό κίνη-
μα πρέπει από τη μια να πα-
λεύει για δημοκρατικές
δυναμίες στα συστήματα αυ-
τά [συνιδιαιτητικές εκλεξι-
μικές αναντικαταστάσιμες
εμφυμίδων κ.ο.κ.] αλλά από
την άλλη να σπινίεται για
την αντιμετώπιση του
στρατού στο πιο λείαν πολ-
υποκλήση με αμυστητους
δημοκρατικά εκλεξιμικούς
απο το εργατικό κίνημα που
σώζε πληρή δικαιοσύνη ε-

λειτουργία κι άμεσης ανάκλησης των αξιωματικών. Μόνο σ' έτσι να τέτοιο σώμα μπορεί η εργατική τάξη να εμφοτατεύεται την ασφάλεια της αποξωτερικές προβολές κι εσωτερικές προβλεπόμενα.

Για να πετύχει αυτός ο στόχος που είναι και στόχος του α. Πάρου, χρειάζεται η οργανωμένη αντιμετώπιση και συστημική δράση του εργατικού κινήματος και της νεολογίας. Η ενθάρρυνση του του αμύλου από τα κόμματα της Αριστεράς - ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ οφείλει «εξελισσόμενη» να θέλει στην οπτική προσηκόντως ενώ τους πιο σημαντικές που θέλουν δράση με αποτύχεσμά τους «όχι και τόσο» τους απογοητεύει.

Οι ατομικές αντιδράσεις όμως εντάσσονται στον ασταθή στρατό, λόγω κι αν προέρχονται από ευρύτερες επανοταστάσεις όπως το σ. Παρίσι, κι όχι όπως γίνεται συνήθως, στο μεριόδοξο πρόσωπο αναρχικού κ.λ.π. δεν μπορούν να έχουν κοινή απήχηση στην συνειδητοποίηση του εργατικού κινήματος. Αντίθετα οι αστοι, προσπαθούν να παρουσιάσουν τέτοιες ατομικές αρχικές για υπερίσχυση στην προστάδο «λουφάρ» ως βάρος των άλλων πολιτών.

Κάτι τέτοιο προσδόθηκε να κάνει κι η «Σημερινή» (Ε-ΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ, 28/6) στην περίπτωση του α. Πόρτα.

Τα ποσοστά ανιχνεύονται για τους αστούς είναι οι λιγότερες.

να «αντιπαραβάλει συνεισδή-
σης» φανταία από το
γεγονός πως διέθνη σωματώ-
 όπως το Συμβούλιο της Ευ-
ρωπής το Ευρωπαϊκό «Ενα-
νόβιο» ε.α. τους έχουν
αναγνωρίσει το δικαίωμα να
αποφασίζουν να στρατευτούν.

Αντίθετα, αυτό που θα τρομοκρατούσε τους βουλευτές, γιατί θα απειλούσε το ύστατο μέσο διατήρησής της εξουσίας τους, είναι η μαζική αμφισβήτηση της στρατεύ-

σης να τον γράφω που γίνεται
σήμερα και ο συνδικαλ να αν-
τιπαράσχει της με τη λαϊκή
πολιτοποίηση. Ο ρόλος της
Μαρξιστικής είναι να υποστη-
ρίξουν μεν κάθε αντιπαρά-
σταση της απέναντι στο α-
σπασε πρώτος όπως και ο καθέ-
νας θέλει με το σοσιαλιστι-
κή κατάσταση αλλά να προ-
σφέρουν ε' αυτόν και ο' α-
λλούς τους εργάτες και να πο-
λοποιήσουν τη μαζική αναταρα-
χή λύση που οργανωμένους
σήμερα να αντιπαράσχει
του στρατού από τη λαϊκή
πολιτοποίηση.

Εις επανάη οι Μαριόνοτες
πρώτοι να λένε πάντα την α-
λήθεια στην ενοτική τάξη
πρέπει να εξηγήουν πως αυτός
ο σήματος είναι δύσκαλος.
Λόγω της πολιτικής της ηγε-
σίας των μαριονέτων κοινών.

των υποδραστει αρκετος δρόμος
να διανηθεί, χρειάζεται σκλη-
ρή κι υπομονετική δουλειά.
Γ' αυτή τη δουλειά το κίνημα
χρειάζεται όλη την ενέργεια
και τη δράση του κάθε ετα-
νοστήτη.

Να βολήσετε έναντι δύο
μήνες ή μερικά χρόνια στη
φύλαξη για τις ιδέες του είναι
μια ηρωική ενέργεια που θα-
νερώνει την αποφασιστικό-
τητα για πάντα.

... Αυτή όμως την αποφασιστικότητα πρέπει κάθε αγωνιστής επαναστάτης να την καναλώσει σωστά και αποτελεσματικά - έτσι που θα πληθύνει τον πολύ τον άστυ και τα όργανα τους.

Επιπρόσθετα συμπαρά-
στασης σε αντιρροήσεις συ-
νείδησης, όπως αυτή που
στήθηκε στο μαγαζί σε
αφροίμων που θέλουν μάλλον
να αποκαλυφθεί μορφιστές
όχι έχουν λίγα να προσφι-
ρουν στο εργατικό κίνημα, γι
αυτο «α είναι καταδοσμε-
νες να μείνουν στην αφάνεια»

Αντίθετα λειτουργούν
στο προσανατολισμένο μέρος
στο κίνημα, γι' αυτό ο άλλος
κι η Αρστέρη Πτέρυγα αρνή-
θηκε να συμμετάσχει.

Πιστεύουμε πως ο σ. Γ. Ανδρής Πάριος δεν είναι «αντιπαρασώα» συνειδητοποίηση αλλά επαναστάτης. Και θα παραμείνει πρωτοπόρος στην αγωνία για το εσπεριωμένο που αποτελεί και την τελική απόληξη στη στρατιωτικοποίηση όλης και σε κάθε μορφή «στασιμότητας» και εξουτάλλευσής.

Δώρος Μιχαήλ

(ΕΛΕΓΘΗ ΟΤΙ ΟΙ ΠΟΡΤΟΙ ΕΧΟΥΝ
ΨΥΧΕΔΕΛΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ)

ΔΕΝ ΤΗΝ ΕΦΤΑΝΕ ΤΗ ΣΟΣ.ΕΚΦΡΑΣΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΕ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΡΤΙΑ(ΑΣΕ ΠΟΥ ΤΟ ΑΤΟΜΟ ΗΤΑΝ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΟ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΛΠΙΖΕ ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΑΠ' ΑΥΤΗ ΤΗ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΠΤΕΡΥΓΑ ΤΟΥ ΠΟ ΣΟΒΙΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ) ΝΑΣ ΒΗΚΕ ΚΑΙ Ο ΔΟ- ΡΟΣ ΝΙΧΑΗΛ ΣΤΗΝ 'ΕΚΦΡΑΣΗ' ΝΑ ΝΑΣ ΠΟΥΛΗΣΕΙ ΘΕΩΡΙΑ ΟΤΙ Ο ΠΑΡΤΙΑΣ ΕΙΝΑΙ "ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ" ΚΙ ΟΧΙ "ΑΝΤΙ- ΡΗΣΙΑΣ"(ΜΑΝΙΑ ΠΟΥ ΤΗΝ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΜΑΡΙΖΙΣΤΕΣ ΝΑ ΛΕΝΕ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙ Ν' ΑΚΟΥΝ ΤΙ ΤΟΥΣ ΛΕΝΕ) ΟΤΙ Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΧΩΡΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΔΕΝ ΑΖΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ (ΑΧ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΑΜΑΖΩΝ, ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ;) ΚΑΙ ΟΤΙ ΤΟ ΣΥΝΘΥΛΕΥΜΑ "ΠΡΑΣΙΝΩΝ, ΙΕΧΘΕΒΑΔΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ" ΕΙΝΑΙ ΠΙΣΟ ΑΠ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΡΟΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ, ΑΓΡΟΤΩΝ ΚΑΠ ΤΗΣ 'ΕΚΦΡΑΣΗΣ'(ΑΜΗΝ). Ε, ΑΛΛΟΙ ΓΕΛΑΣΑΜΕ, ΑΛΛΟΙ ΦΤΥΣΑΝΕ, ΓΡΑΨΑΜΕ ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ [3 ΣΕΛΙ- ΔΕΣ ΚΑΙ ΒΑΡΕΘΗΚΑΝΕ ΝΑ ΤΗΝ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΗΣΟΥΜΕ, -Ε. ΘΡΗΚΑΜΕ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΝΑ ΝΕΥΤΡΙΑΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΣΠΑΖΟΥΜΕ ΠΛΗΚΑ. ΟΛΟΚΑΗΡΟ Ρ.Ι.Κ. ΚΑΙ ΗΜΕΡΗΣΙΟ ΤΥΠΟ, ΤΙ ΤΟΧΟΥΜΕ; Ε ΚΑΙ ΤΙ ΝΑ ΠΕΙΣ ΤΩΡΑ, ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ "ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΕΝΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ"(ΥΠΟΒΕΤΟΥ- ΜΕ ΚΑΤΟ ΑΥΤΟ ΚΑΠΕΛΟ ΤΗΣ "ΠΟ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΩΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ"- ΑΜΗΝ ΚΑΙ ΠΛΑ) ΠΕΡΑΣΤΕ ΑΠ' ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΝΑ ΠΑΡΕΤΕ ΤΟΥΣ ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ ΑΠ' ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ ΠΟΥ ΧΡΟΝΙΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ Η 'ΕΚΦΡΑΣΗ'. ΜΙΑ ΚΑΙ Η 'ΕΚΦΡΑΣΗ' ΕΧΕΙ ΚΑΝΕΙ 5 ΚΑΜΑ ΠΡΑΜΑΤΑ ΣΕ 3 ΕΡ- ΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΚΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟ-ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΥ ΘΑΧΟΥΝ (ΕΛΑΤΙΖΟΝΤΕ) ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΙ 5 ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΕΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΤΡΥΦΕΡΑΔΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΚΑΝΕ ΕΡΓΑΤΟΛΑΤΡΕΣ, ΠΕΡΙΜΕΝΟ- ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ Ν' ΑΡΧΙΣΕΙ ΑΠ' ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΗΣ ΒΑΣΗΣ ΤΗΣ 'ΕΚΦΡΑΣΗΣ', ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ. ΘΑ ΣΑΣ ΦΕΡΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΚΑΔΡΑ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥ ΜΕ ΤΑ ΤΡΑΙΝΑ. ΓΙΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ ΑΦΙΕΡΟΝΟΥΜΕ ΑΓΑΠΗΤΙΚΑ ΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΘΗ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ.

➔ ➔ ➔ ➔ ➔ ➔ ➔

Υ.Γ. ΕΠΕΙΔΗ ΠΑΡΑΞΕΝΕΤΗΚΑΝ ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΖΕΝΟΙ ΜΕ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ "ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ, ΠΡΑΣΙΝΟΙ & ΙΕΧΘΕΒΑΔΕΣ", ΕΜΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΞΗΓΗΣΑ- ΜΕ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΑ ΕΛΠΙΔΕΩΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ.

Ο άνθρωπος που νομίζει ότι κατέχει την αβόλητη αλήθεια,

δεν μπορεί παρά να είναι απόλυτα αντιρροπικός. Γιατί η επιθυμία του για τον άλλο δεν μπορεί να υπάρξει ως αναγνώριση και επιθυμία του άλλου, ως διαφοράς του άλλου, αλλά ως εξομοίωση, ταύτιση. Εφόσον κατέχω την αλήθεια, δε μου μένει παρά να τη μεταδώσω στον άλλο, να τον κάνω δηλ. όμοιο μου. Εφόσον είμαι πρωτοπορία, δε μου μένει παρά να καθοδηγήσω. Αλλά Έρωτας σημαίνει λατρεία του Άλλου, του Διαφορετικού, αυτού που εγώ δεν είμαι, που καν δε θέλω και δεν μπορώ να γίνω, αλλά ξέρω ότι είναι τόσο πολύτιμο για μένα, ακριβώς γιατί είναι διαφορετικό.

Ένα λόγο που να θεωρεί τις σκεψίς σημαντικότερες απ' τα σώματα και τα συναισθήματα, τα συμπεράσματα πολυπρότερα απ' τα περάσματα, τα στερεά ομορφότερα απ' τα υγρά, την οικονομία σημαντικότερη

απ' την Τέχνη, την αντίθεση παραγωγικών σχέσεων-δυνάμεων καθοριστικότερη απ' αυτήν ανάμεσα στην επιθυμία της ζωής και του θανάτου.

Ένα λόγο άκαμπτο, ξύλινο, αντρίκιο. Ένα λόγο σίγουρο για τις σιδηρές του, κλισιασμένο στους μονότονους βαρετούς κώδικές του, συνεπαρμένο απ' τα ανούσια (και ποτέ προσηφερόμενα για την οποιαδήποτε ουσία και σινοουσία) ιερογλυφικά του.

Η αντίθετά τους έννοιες είναι ενότητα. Αι συνειδητά τους και όχι το απτό. Αι συνειδητά τους και όχι το απτό. Αι συνειδητά τους και όχι το απτό.

Άλλωστε ο Έρωτας είναι ένα υγρό παρμήνη, που διαδραματίζεται στη χώρα της αδυναμίας. Πώς να το νιώσουν οι ερωτευμένοι με τα στεγνά και τα στεγνά, με τα ιστοκρονατικά λογχοφόρα παραληρήματα μιας ιδεολογίας, μιας ακόμα ερπύστρας δηλαδή απ' αυτές που θέλουν να μας τσακίσουν;

Όμως, αντιερωτικοί άνθρωποι δεν μπορούν παρά να χρησιμοποιούν (ή σωστότερα: να χρησιμοποιούνται από) ένα αντιερωτικό λόγο.

Ένα λόγο γενικό-ιδεολογικό, ποτέ προσωπικό. Οι αρσενικοί ενώνονται βάσει της ιδεολογίας και όχι της πραγματικότητας. Τους ενώνουν ~~οι~~ κέφι και, οι σημαίες σήματα, οι πορτοκαλί-λιανές, τα συνθήματα-αναθήματα, η πρόταση που θέλουν να επιβάλλουν στην κοινωνία και όχι οι πραγματικές ανάγκες της ύπαρξής τους.

Είναι γι' αυτό που δεν κοιμούνται να επαναλαμβάνουν τους ίδιους λόγους. Είναι γι' αυτό που δεν κοιμούνται να επαναλαμβάνουν τους ίδιους λόγους. Είναι γι' αυτό που δεν κοιμούνται να επαναλαμβάνουν τους ίδιους λόγους.

Πρώην εκφρασίτης και τώρα UFO κανονικό. Θέλω με λίγα λόγια να εκφράσω τις απόψεις μου για την όλη στάση της ΕΚΦΡΑΣΗΣ στο θέμα του αντιρρησία συνειδήσης Γιάννη Πάρπα.

Οι αυτοκαλούμενοι Μαρξιστές και Γνήσιοι Επαναστάτες της κύπρου που θέλουν να κρατούν την πρωτοπορία και να καθοδηγούν απεργίες και εξεγέρσεις της εργατικής τάξης, έπαιξαν ένα ρόλο καθαρά σκεπταριστικό στο όλο ζήτημα του Γιάννη Πάρπα. Η ατομική εξέγερση κατά τη γνώμη τους είναι λανθασμένη. Και ρωτώ, αν ένα άτομο δεν αρχίσει πρώτα να αντιδρά ατομικά σε όσα συμβαίνουν γύρω του καθημερινά, πως θα γίνει αύριο ένας γνήσιος επαναστάτης; Η μήπως όταν πιάσουμε ένα άτομο και το κατάρουμε σε μία ομάδα βάσης και τού λέμε συνέχεια για εκμετάλλευση και αδικία μέσα στον καπιταλισμό χωρίς ο ίδιος να τα έχει νιώσει θα είναι επαναστάτης; Θα είναι μεν οργανωμένος αλλά όχι επαναστάτης.

Και πρώτ' την Εκφραση: ποιοί είναι αυτοί που καθορίζουν τους επαναστάτες από τους μη επαναστάτες; Αν ο αντιρρησίας συνειδήσης Γιάννης Πάρπας δεν είναι πλήρης για τους αστούς τότε γιατί δεν κάνουν το στρατό εθελοντικό;

Ελπίζω οι "Συντρόφοι" της Εκφρασης να δεχτούν την κριτική μου χωρίς να με βρύνουν. Επίσης καλώ τους "Συντρόφους" της Εκφρασης την επόμενη δεκαετία που θα έχουν τελειώσει με την επανάσταση για μία ρόλια με το τραίνο. Θα ψεύγει η ώρα 8 το πρωί ημέρα 1 έμπη στις 6 Αυγούστου του 1999 από την πρωτομηνία του Μάρς που θα έχουν στήσει στην Πλατεία Ηρώων, με προορισμό το άγνωστο

ΚΑΙ ΑΜΑ ΜΑΣ ΑΠΟΒΛΑΚΟΣΕΤΕ ΕΝΤΕΛΟΣ, ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΠΑΡΑΓΕΙ ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΡΕΑΣ ΤΡΟΦΗ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΝΟΝΙΑ ΣΑΣ;

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΝΥΧΤΑ με πήρε στο διπλό κρεβάτι κι ελ-
πε ανοίγοντας τὸ χέρι της:

Δὲν ἔζησα ὅπως ἤθελα, μὴ ποὺ νὰ δείς.

Τὸ ραγισμένο τζάμι τῆς κουζίνας ὁ μισοφα-
γωμένος ποντικός τὸ τρίξιμο τῆς καρδιάς στὰ ἐπι-
πλα τὸ μεταφυσικό σαλόνι τὰ δυὸ περιστρο-
φα στὸ χρηματοκιβώτιο ὁ ἦχος τῆς ζωστή-

ρας. Τὸ χέρι της εἶναι μήτρα πὺν τρέμει κι ὁ μι-
κρός ἀέρας τῆς αὐλῆς. Ὁ ἀποπλισμός της. Ἡ τρυ-
φερότητα τῆς δίχως ὄπλα. Ἡ παρθενία τῆς μητρός
πὺν μὲ γέννησε. Τὸ ραγισμένο τζάμι τῆς κουζίνας
σπάει, κρῶνει ὁ μισοφαγωμένος ποντικός, τὸ τρί-
ξιμο τῆς καρδιάς γκρινιάζει, τὸ μεταφυσικό σαλό-
νι αἰωρεῖται, τὰ δυὸ περιστροφὰ ἐκπυρσοκροτοῦν,
ὁ ἦχος τῆς ζωστήρας κλαίει. *Ρίος Γαλανάκης*

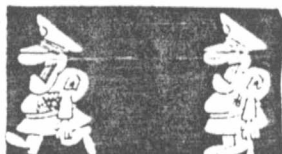
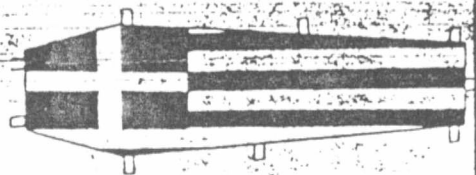
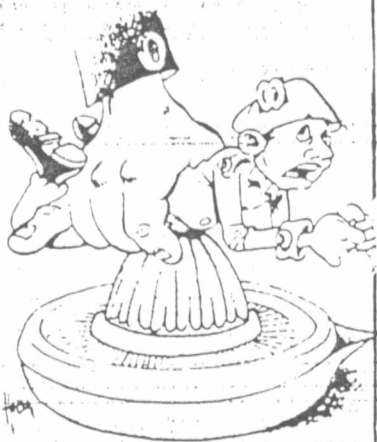
"Που ζεῖ οὐλὸς" ἀπόσπ.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗ Η ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Πρόλογος.

Οὐφ, ἀκόμα μὴ φεμινίστρια! καὶ οἱ καὶ
νούργιοι περιφράκτες τοῦ καινούργιου
μας προέδρου (ποῖός θὰ μᾶς τόλγῃ πῶς
ἔσταν ἀριστεροὶ διανοούμενοι) ξαναά-
βουν τὰ τσιγάρα τους. Δώστε ὅμως λίγη
προσοχή, γιατί ἐγὼ δὲν εἶμαι οὔτε ἡ μά-
να σας, οὔτε ἡ ἀδερφή σας, οὔτε ἡ χαρτω-
μένη σας, οὔτε κι ἡ κόρη σας ὅπου ξεδί-
νεζε ἀπὸ λαλεῖ, οὔτε ἡ γειτόνισσα σας
πὺν σπιτῶνται ὅποιον τζαὶ νάναι, οὔτε
κι "ἀσχημη λεσβία" πὺν κάνει διαμαρτυ-
ρίες ἐξω ἀπὸ χώρους καλλιτεχνίας. Στὴν
πραγματικότητα δὲν με γνωρίζετε. Ὅμως
ἀναπαράγμαι καὶ πληθαίνω. (Ε, ὅμα οἱ Λά-
ζαροι Μαύροι μὴ ποὺν νὰ ἐκτοξεύουν ἀ-
πειλὲς τοῦ στυλ Ἐπικαίρη 8/5/88 γιὰ τὸ
πόσο λίγοι χρειάζονται στὴν Κύπρο γιὰ
νὰ τινάζουν στὸν αἶρα κάθε διζωνικό ἐκ-
τρώμα" καὶ νὰ δισταράζουν τὴν ὁμορφὴ
οἱκογενειακὴ γαλήνη καὶ θαλπωρὴ τοῦ κ.
Π. Δίγλη, τότε γιατί ὄχι καὶ ὅποιος ἀλ-
λος θέλει;)

Τὸ κείμενο πὺν ἀκολουθεῖ μὴ ποὺ νὰ θεω-
ρηθεῖ ὡς μὴ φανατικὴ ἀρνήση τῆς πρό-
τασης γιὰ τὴν στράτευση τῶν γυναικῶν
στὴν Κύπρο καὶ, κατ' ἐπέκταση, ὡς μὴ γε-
νικότερη ἀμφισβήτηση τοῦ στρατοῦ. Στὴν
οὐσία τοῦ ὅμως τὸ κείμενο εἶναι ἀποτέ-
λεσμα ἀγανάκτησης καὶ προσωπικῆς προ-
βολῆς γιὰ ἀπόψεις πὺν ἐκφράστηκαν πρό-
σφατα στὸν καθημερινὸ τύπο καὶ ἀλλοῦ
γύρω ἀπὸ τὸ θέμα. Σ' αὐτὲς προστίθεται
καὶ ὁ θυμὸς μου γιὰ τὴν ἀνικανότητα
τῶν πολιτικῶν φορέων τῆς ἀκρας ἀριστε-
ρας (ἢ ἀκόμα καὶ "γυναικείων" φορέων;) νὰ
ἀντιδράσουν δυναμικά στοὺς σωβινι-
στικούς ἀλαλαγμούς τῶν ἐθνικιστῶν μας,
προτοῦ οἱ τελευταῖοι μᾶς φέρουν προ τῆ
τελεσιμῶν γεγονότων, ὅπως ἐγίνε πρόσφα-
τα μὲ τοὺς Τουρκοκύπριους αὐτόμολους.
Γιὰ τοὺς γνωρίζουμε τὴ συμβολὴ τοῦ
καλοῦ μας Λαζαροῦ στὴν ἐνπνέωση ἀπὸ μέ-
ρους τῆς Γενικῆς Εἰσαγγελίας τῶν φρι-
κτῶν καὶ ἀποτρόπων ἐγκλημάτων (γιὰ φα-
ντάσου!) τοῦ στυλ "παράνομη εἰσόδος
στὴν Κυπριακὴ Δημοκρατία" καὶ "περιπλά-
νηση μὲ ὑποπτο σκοπὸ στὴς ἐλευθέρους (!)
περιοχές" γιὰ τοὺς φυγόστρατους Τουρ-
κοκύπριους. Πόσοι ὅμως ἔχουν καταλάβει
ὅτι ἡ ἀδράνεια τοὺς σε θέματα ὅπως ἡ
καταδίωξη τῶν αὐτόμολων καὶ ἡ στράτευ-
ση τῶν γυναικῶν (μέσα στὰ πλαίσια τοῦ
υπερεθνικισμοῦ) θὰ σταθεῖ κρισιμὴ ὅταν
μάταια θὰ προσπαθοῦμε νὰ πείσουμε τοὺς
Τουρκοκύπριους πῶς ὅμα εἶναι νὰ ἐπανη-
συνβίωσουμε, τὰ καμώματα τῶν ἐθνικιστῶν
μας θά ναι καὶ δική μας ἐννοια.

Ἡ Πρόταση.

Δὲν ξέρουμε ποῖός καὶ πῶς ἔθεσε τὴν
πρόταση γιὰ τὴν στράτευση τῶν γυναικῶν,
οὕτως ὡστε σήμερα νὰ συζητεῖται σε κυ-
βερνητικὰ κανάλια. Εἶναι ὅμως βέβαιο
πῶς ἡ εφαρμογὴ ἐνός τέτοιου μέτρου θά-
ναι πολὺ δύσκολη, ὄχι τόσο ἀπὸ πλευρὰς
ἐπιβολῆς (ας γελᾶσουμε) ὅσο ἀπὸ πλευρὰς
υποδομῆς. Οἱ κυβερνητικὲς δηλώσεις ὡς
αὐτὴ τοῦ ἀλωναύτη στὸν φιλελεύθερο
στὴς 18/88 ὅτι ἡ στράτευση τῶν γυναι-
κῶν εἶναι θέμα ὑπὸ συζήτηση, δὲ μὴ ποὺν πα-
ρὰ νὰ στοχεύουν στὸ νὰ ἀποκαλύψουν προ-
θέσεις καὶ νὰ προετοιμάσουν τὸ ἐδαφὸς
γιὰ μὴ κάπως πῶς μακροπρόθεσμη εφαρμο-
γὴ. Σὺν πάση περιπτώσει μὴ ποὺν νὰ υποθέ-
σουμε ὅτι ἡ "ἀλλαγὴ" δὲ βρῖσκει καὶ ἀσ-
χημὴ τὴν ιδέα τῆς "ἐπίταξης" καὶ τῶν γυ-
ναικῶν στὸ μαχητικὸ τοῦ Τουρκικοῦ κι-
νῶντος. Τὸ θέμα ἔχει πᾶρει ἄλλες διαστά-
σεις ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πὺν οἱ Λαζαροι καὶ
οἱ ἔτρωχοποιοὶ σέρβαν τὰ "φεμινιστι-
κά" τοὺς με τὴν ἀέσουλα.

Εκπιμότητες.

Μὲ τὴν καταλήσωση τῶν εργαζομένων, πὺν
γίνεται μαζὶ με τὴν κομῶία τῆς "ἐθελὸ
νικῆς εἰσφοράς γιὰ τὴν ἀμύνα", σίγουρα
ἡ ἔθνη φρουρὰ τὴν ἔχει βολεμένη. Ὅμως
χωρὶς νὰ θέλω νὰ παίζω τὸν εἰδικὸ σε
στρατιωτικὰ θέματα (χρῆμα πὺν προτιμῶ
νὰ ἀφήνω σε ἄλλους), εἶναι σε θέση ὁ
στρατιωτικὸς μηχανισμός, ὅσο εὐπορο καὶ
ἀν τὸν ἔχουμε κάνει, νὰ ἀπορροφήσει τὸ
ἐπιπλέον τεράστιο ἀνθρώπινο δυναμικὸ
πὺν ἡ στράτευση τῶν γυναικῶν θὰ ἐφέρει.
Κυβερνήσεις με πολὺ πῶς οὐδὲ πρόβλημα
ἐχθρικοῦ ἐπεκτατισμοῦ ἀπὸ τὸ Κυπριακὸ
ἀναγκάστηκαν νὰ ἀπορρίψουν προτάσεις
τῶν γυναικείων ὁργανώσεων τῆς χώρας
τοὺς γιὰ τὴν στράτευση γυναικῶν, ἀκριβῶς
ἐπειδὴ τὰ περιορισμένα τοὺς μέσα κατα-
στούν τὴν χρῆση τοῦ δυναμικοῦ αὐτοῦ ἀδύ-
νατη. Φυσικὰ ὅμα ἦταν θέμα νὰ τις ποσθο-
λιούν, θὰ μὴ ποὺν νὰ τις ἐπιστρατεύ-
σουν γιὰ νὰ τις βάσουν νὰ κάνουν σακ-
κουλοδρομίες. Τὸ θέμα ὅμως εἶναι ἀν ὑ-
πάρχει ἡ δυνατότητα νὰ στρατευθοῦν οἱ
γυναῖκες με τρόπο πὺν πραγματικὰ νὰ ἐξ-
υπηρετεῖται ἡ "ἀμύνα" τοὺς.

Δὲ χρειάζεται νὰ κατέχει κανεὶς στρατι-
ωτικὰ μυστικά, γιὰ νὰ γνωρίζει πῶς καὶ
οἱ δικοὶ μας στρατοκράτες δὲν μὴ ποὺν
να μᾶς οπλίσουν γιὰ νὰ θάβουμε ζωντανούς
Τουρκοκύπριους, νὰ διαλύουμε ἀπεργίες
καὶ νὰ σφάζουμε ἀντιφρονούντες (ὄχι πῶς
δὲν θὰ τοῦλάχισαν). Καὶ εἶναι ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ
πῶς τὸ ἐπιχείρημα ὅτι οἱ γυναῖκες θά πο-
τε νὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς στρατιώτες
στὰ βοηθητικὰ πόστα (οὕτως ὡστε αὐτοὶ
νὰ ἀσχοληθοῦν με καθαρά "στρατιωτικὸ
ἐργον") δὲν στέκει, γιατί αὐτοὶ πὺν τῶρα

πληρούν τις μυστητικές θέσεις δεν μπορούν να μετακινηθούν στην πρώτη γραμμή, είτε όντως για λόγους υγείας, είτε λόγω ευνοϊκότητας (ε, μη ως πείτε τώρα πως με τη σιράτευση των γυναικών θα αλλάξει και η δομή της κοινωνίας!).

Το κάπως αυθαίρετο συμπέρασμα μου είναι πως ούτε η "Αλλαγή" διαδέχεται τα μέσα για να στρατεύσει τις γυναίκες με τρόπο που να τους είναι "χρήσιμες" (μιλώντας πάντα με τα δικά τους δεδομένα) και πως πίσω από την πρόταση για τη γυναικεία στράτευση κρύβεται η έντονη τάση της αστικής εξουσίας να επεκτείνει τον έλεγχο της και σ' αυτό το κομμάτι του πληθυσμού που πρόσφατα άρχισε να εισχωρεί στην παραγωγή και στην εκπαίδευση και να απομακρύνεται από το γκέτο της οικογένειας, δημιουργώντας έτσι την ανάγκη της επιβολής "πειθαρχίας" και ισοπέδωσης κάθε προσωπικής πρωτοβουλίας) με την οποία η γυναίκα θα πρέπει να εκτελεί τον καινούργιο κοινωνικό της ρόλο.

Θέμα ιδιοσυγκρασίας.

Κι αν ο σκοπός ήταν πράγματι η καλύτερη υπό εκτεταμένη λειτουργία των βοηθητικών υπηρεσιών του στρατού, αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί με μία πιό εντατική υπηρεσία στην Πολιτική Αμυνα, χωρίς την επιβολή της στρατιωτικής πειθαρχίας και ιεραρχίας, τη ψυχική εξουθένωση, την ισοπέδωση της προσωπικότητας, τα αδιέξοδα, τα φακέλλωματα, τις αυτοκτονίες, τα καρφωτά, τις ενοχλητικές συμπεριφορές των "παραπτωμάτων" που περιλαμβάνονται στην βασική εκπαίδευση.

Κι αφού λοιπόν μας κατατάζουν θα μας βάλουν να πηδούμε πάνω κάτω, να κάνουμε 50 κάμψεις πριν κοιμηθούμε και 60 στροφές μόλις ξυπνήσουμε, για να ικανοποιησουμε το ραδιισμό και το μισογυνισμό κάποιου μαλακά, δε θα αργήσουμε κι εμείς να μετατραπούμε από παιδιά σε "ΑΝΤΡΕΙΣ" να "γαμούμε κι εμείς πούτάνες στον αέρα", να πηγαίνουμε τροχάδιν' σφυρίζοντας χαρμπα τραγουδάκια που εξυμνούν τις Σιλλανοπρεπείς αξίες ΘΡΗΣΚΕΙΑ-ΠΑΤΡΙΔΑ-ΟΙΟΓΕΝΕΙΑ και να μισούμε οτιδήποτε έρχεται σε αντιπαράθεση με τον "δυναμισμό" μας, στην ουσία τον επίκτητο "ανδρισμό" μας, είτε αυτό λέγεται ομοφυλοφιλικό, είτε γενικά γυναικεία ιδιοσυγκρασία, κι όλα είναι "μαλακίες" άμα συγκριθούν με την ισχύ και το κύρος που τους δίνει το όπλο. Η εμφυτη τρέση που ο κάθε άνθρωπος κουβαλά μέσα του για ελευθερία (με την έννοια της αυτονομίας των σκέψεων και των πράξεων του) θα εξαφανιστεί με την επιβολή της στρατιωτικής πειθαρχίας που έχει σαν αλτοφκοπο αυτό ακριβώς το αποτέλεσμα.

Υποβάθμιση των γυναικείων θεμάτων.

Κι αφού για ένα μέρος της ενεργητικής μας ζωής θα διατελούμε ιδιοκτησία του κράτους, τότε οι πιθανότητες αυτόνομων-συδωρητων εξεγέρσεων προς διεκδίκηση ουσιαστικών δικαιωμάτων, ήδη περιορισμένες από τα βιώματά μας σαν υποόντα στην ανδροκρατική καταπιεστική κυριαρχία κοινωνία, περνούσαν ακόμα περισσότερο. (Τώρα θα μου πείτε, μα πως δεν υπάρχει γυναικείο κίνημα στην Κύπρο, τόσες γυναικείες οργανώσεις έχουν στήσει τα κόμματα, τόσες αντικατοχικές εκδηλώσεις έχουν κάνει, τόσα ονομαζόμενα δικαιώματα που διεκδικούν; αυτές οι γυναίκες δεν αγωνίζονται; Η απάντηση μου είναι πως το κείμενο αυτό δεν απευθύνεται σ' όσες διατηρούν ακόμα τέτοιες ψευδαισθήσεις. Τα κόμματα στην Κύπρο, μαζί με τα άλλα

Ισα δικαιώματα

Αγαπητή Σύνταξη,

Ισα δικαιώματα για ίσες υποχρεώσεις. Πλήρης συμφωνία. Όταν όμως ένας πηγαίνει στο στρατό, για δυο χρόνια ενώ η άλλη (ενοείται η κοπέλλα) βρίσκει δουλειά ή πάει να σπουδάσει και τρώει εκκίνηση το φαντάρο, πως και ποιός αποζημιώνει το φαντάρο;

Τι πίστωση παίρνει ο φαντάρος για τα δυο χρόνια του στρατού; Ζημιά στη δουλειά, ζημιά στις σπουδές, μείωση του συντάξιμου χρόνου και μάλιστα χωρίς αναλογική κοινωνική κάλυψη.

Κύριοι, αφέντες, βουλευτές, κυβερνώντες συντεχνιακοί και όλων των ειδών οι εθνοπατέρες, γιατί δεν σκοτίζεστε να δώσετε κάποια κοινωνική αναγνώριση στους αποστερούμενους των δικαιωμάτων τους;

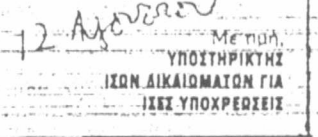
Είναι καθήκον της πολιτείας:

α. Να πιστώνει τους εθνοφρουρούς με αναλογικές κοινωνικές ασφαλίσεις.

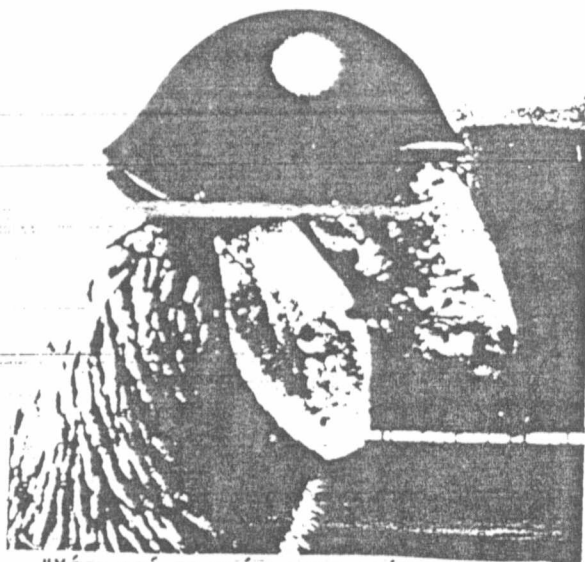
Το μέρος εκείνο που θα πρέπει να συνεισφέρει να το συνεισφέρουν οι γυναίκες που πιάουν τις δουλειές τζιζι γυρίζουν κοκκινισμένοι τζιζι κάμνουν ζεφκι.

β. Να τους πιστώνει με μονάδες για τα χρόνια που χάνουν και να τους δίνεται προτεραιότητα στην απασχόληση είτε στα δημόσια είτε στον ιδιωτικό τομέα.

γ. Για όσους διορίζονται στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία, η περίοδος της στρατιωτικής θητείας να θεωρείται συντάξιμη (άσε που χάνουν χρόνια για προαγωγή και τους τρώνε λάχανο οι καθούμενες ότα μαλακά). Ιδιαίτερα, στους δασκάλους που πηγαίνουν στα στρατά να διορίζονται και οι θέσεις τους να πληρώνονται αναπληρωτικά.

αναρίθμητα τις κακά, είναι τουτόχρονα και αναμειγμένα ανδροκρατικά και σεξιστικά και είναι καιρός να πάψουν να στήνουν σκέ παιχνίδια για άλλους.) Συνεπώς γυναικεία σιτήματα που αφορούν άμεσα την κοινωνικο-οικονομική υπόσταση του κράτους, όπως το δικαίωμα στην ελεύθερη έκτρωση (που στην επέκταση του αφορά την γεννητικότητα), η ισομεθρία, τα επιδόματα στις ανυπανόρες μητέρες, κλπ. κλπ. δεν θα αποτελέσουν ποτέ τους θέμα διεκδίκησης (εκτός και στην απίθανη περίπτωση που κάποιο κόμμα της αντιπολίτευσης, μέσα στα πλαίσια εκουχρονισμού του, αποφασίσει να κάνει μια ανούσια μνεία σε θέμα ταχτικής-αναφερομαι στα ίδια τα κόμματα γιατί το γυναικείο κίνημα μέσα στα κόμματα είναι ανύπαρκτο), γιατί οι γυναίκες, μέσα από το στρατό θα έχουν εμπροστίοι με την κουλτούρα του Τουρκικού επεκτατισμού και δεν θα τίθεται θέμα γυναικείας υποστάσης μέσα σε μία κοινωνία που "κινούνται από λεπτό-σε-λεπτό να εξαφανιστεί", -αλκώστε αυτή δεν είναι η τακτική πίσω από τη διεθνή κούρσα των εξοπλισμών;

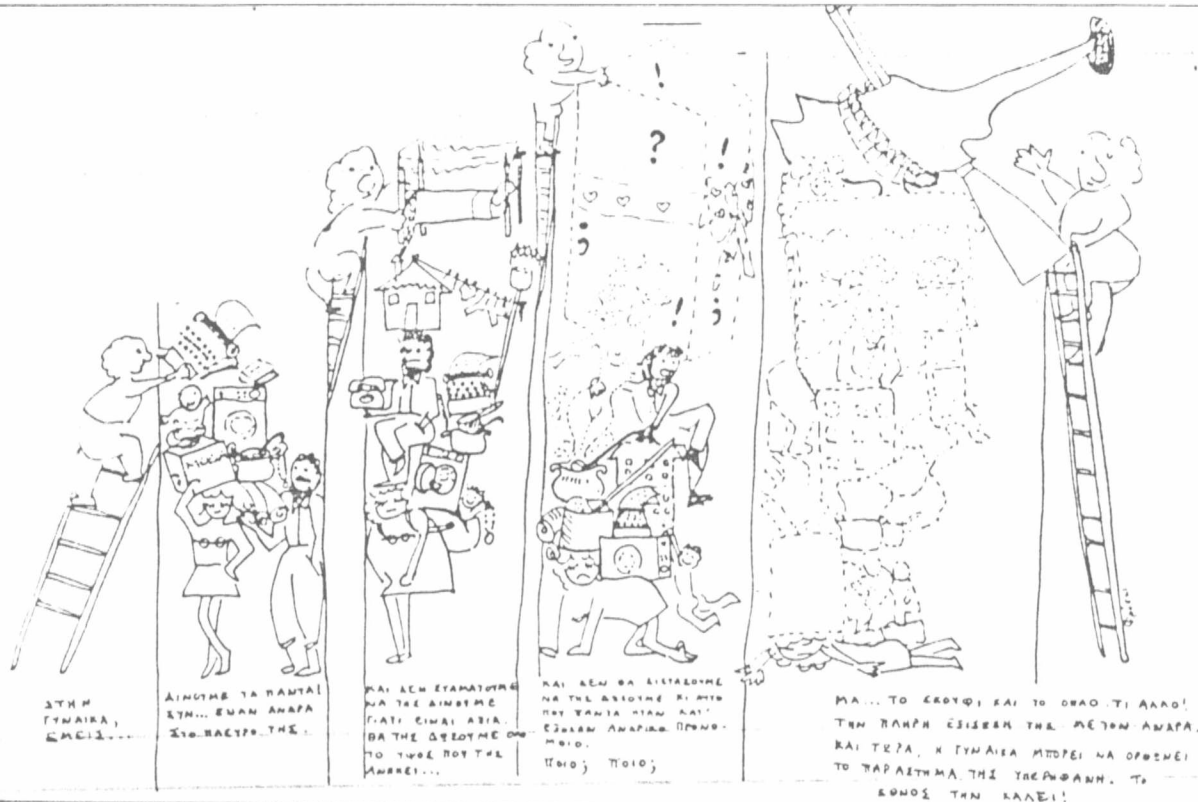
"Μέσα από το πρίσμα της ισότητας" (!!!)

Μ' αυτό τον υπότιτλο εμφανίστηκε στο φιλελεύθερο στις 3 Αυγούστου άρθρο-υπόδειγμα της ανδρικής αναίδειας, υπέρ της στρατεύσης των γυναικών, με θεωρητική βάση ότι το μέτρο αυτό θα προάγει την ισότητα των δύο φύλων. Σ' όλο του το κείμενο όμως είναι διάχυτη η αγανάκτηση για το ότι οι άνδρες δεν είναι μαλακίς να χάνουν δυο χρόνια στο στρατό (και ποιός είπε το αντίθετο;) ενώ οι γυναίκες να μπαίνουν γρηγορότερα στην παραγωγή και τελικά να βρίσκονται μισθολογικά σε καλύτερη μοίρα" (δικό του το απόφθεγμα!) Το συμπέρασμα που είναι στατιστικολογικά ηλίθιο και ανήκουστο κι εγώ δεν σκοπεύω να αναλωθώ για να συζητώ μαλακίες. Άλλος "υποστηρικτής" των δικαιωμάτων για ίσες υποχρεώσεις" (όπως αυτοχρήθηκε!) γράφει στον φιλελεύθερο στις 12 Αυγούστου επιστολή ανάλογης ηλιθιότητας, την οποία και δημοσιεύουμε σε μοναδικό δείγμα μισογυνισμού.

Και τελικά το σύστημα που θρέφει τέτοιους εξυπνάχους, που σπριζέται αν όχι παγω στην υπερέλξη που βγαίνει από την εκμετάλλευση του γυναικείου δυναμικού; Αυτή η νοοτροπία ήταν που στο απόγειο της καδέρωσης την αντίληψη ότι η οικιακή εργασία δεν... είναι εργασία (και η αμεση ιδιότητα της δουλειάς αυτής ενίσχυσε την αντίληψη), εμποδίζοντας έτσι τις γυναίκες να αγωνιστούν εναντίον αυτής της μορφής δουλειάς, υποβιβάζοντας και γελοιοποιώντας τις οποίες ούποτε διαμαρτυρίες της γυναίκας σαν "κρεβατομουρμούρα", αντιμετωπίζοντας τις γυναίκες σαν "γλωσσόκοπες" παρά σαν αγωνιζόμενους εργάτες.

*Οχι πως αυτή ήταν περισσότερο επιθυμητή

Καμιά νομοθετική ή συνταγματική ρύθμιση δεν πρόκειται να απελευθερώσει τη γυναίκα. Το να απαλλαγούμε από τα σκατά με τα οποία μας φόρτωσε το Οικογενειακό και το Εργατικό Δίκαιο (για παράδειγμα) θάταν μία ασήμαντη μικρο-βελτίωση, γι αυτό μην ασχολείστε. Είναι μία ολική ιστορία νοοτροπίας που μας έχει χιώσει στη λάσπη. Και η λύτρωση δε θαρθεί μέσα από νόμους (που και πάλι άντρες θα τους κάνουν) αλλά μέσα από τους αγώνες για μία κοινωνία που δε θα γεννά καταπιεστές και υποτακτικούς. Κι αρχίζουμε από το να σας τη φτύσουμε στα μούτρα σας την πρόταση για τη στράτευση μας.

Ο Αγαμέμνωνας, ο νικητής, θυσιάζει γυναίκα, την κόρη του, ξεκινώντας για τη Τροία. Και ο Οδυσσεύς, ο τελικός νικητής της Τροίας, θυσιάζει γυναίκα Τρωαδίτισσα, τελειώνοντας το πόλεμο... Και ο πόλεμος μας είπαν πως έγινε για μια γυναίκα!

(ανατύπωση από άρθρο της Ε. Τουμαζή στο ένθετό των Τειχών, τ. 35)

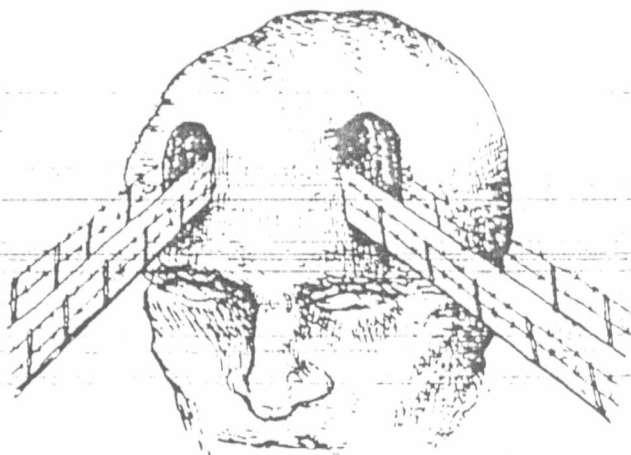
ΚΑΘΩΣ ΓΡΑΦΟΤΑΝ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ, ΚΑΠΟΙΟΣ ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΕ ΝΑ ΠΡΟΣΘΕΣΩ ΕΔΩ ΠΟΣ ΟΙ ΚΟΥΚΛΕΣ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΝ ΠΟΣ ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΝ ΤΟ ΦΕΜΙΝΙΣΜΟ, ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΤΙΣ ΣΥΝΟΡΕΙΛΑΣ ΕΙΝΑΙ, ΑΝΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΙΚΑ ΘΑ-ΒΕΓΑ ΠΟΣ ΔΕΝ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΝ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΗΛΙΘΙΟΙ.

μινισμοί σας, για το φεμινισμό, το δικαίωμα της γυναίκας για ελεύθερη διακίνηση στους δρόμους χωρίς τα σαχλοπειράγματα, χωρίς το φόβο του βιασμού είναι εξίσου σημαντικό με το δικαίωμα να υπαρκθεί ελεύθερη διακίνηση σ' όλη την Κύπρο. Το γυναικείο δικαίωμα για αυτοκαθορισμό, είναι το ίδιο αν όχι πιο σημαντικό απ' την εισβολή. Γιατί η πατριαρχική εισβολή έγινε πριν αιώνες και σεις αγοράκια του έθνους είστε οι Ντεκτάς, οι Γρίβες και οι Εβρέν της.

Είστε καμιά θέση δεν έχουμε στα οιδοιπόρεια σας με τις μητέρες πατρίδες σας. Τους ποζήσουμε σας εσείς τους αρχίστε κι εσείς να τους τελειώσετε.

Εσείς είστε ακόμα κολλημένοι στα πιστολοθήκια που σας έδωσαν για να σας πάρουν απ' τα παιχνίδια που παίζαμε μαζί. Γιατί και σε σας άρεσαν οι κουκκλες και τα συλλογικά παιχνίδια, αντί οι ηλιθιοί θεατρινοί του μπαμ-μπούμ, γιατί τα κοριτσάκια, στικά παιχνίδια ήταν η αγάπη της ζωής, ενώ τα πιστόλια σας του θανάτου.

Και για όσους δεν τόξεραν, οι γυναικείες φυλακές βρίσκονται σ' ένα ειδικαλιστικό περιβάλλον στον Άγιο Παύλο, σ' ένα ωραίο κήπο, μ' ένα καλαίσθητο πέτρινο τείχος γύρω γύρω, γιατί όχι εκεί σαν φυλακισμένες συνειδήσεις, παρά στα κατέργα του στρατού, όργανο σοσιαισμού για τον κάθε μαλάκα.

Όπως πάντα μιλάνε οι άντρες για τις γυναίκες. Να κάνουν τις δουλειές του σπιτιού, να δουλεύουν οκτώωρο, να νταντεύουν τα παιδιά του έθνους, να βγάζουμε πάνω σου τ' αποθνήσκοντάς μας (να σε οφείσουμε κι άμα λήξει) και τώρα να πολεμάς. Για να λέμε σε πούμε στους εργάτες, άμα θέλετε λαοφιλία, να κάνετε το οκτώωρο στο εργοστάσιο, μετά να κόμμετε ιδιαίτερα μαθήματα λογιστικής, να περνάτε απ' το γραφείο μετά τη δουλειά να παίρνετε τη γραφειοκρατική δουλειά να την κάνετε στο σπίτι, έτσι για ν' αμαρτίζετε (αυτοί κι οι μαύροι της Νότιας Αφρικής να πάνε κι αυτοί στο στρατό για να έχουν ίσες ευθύνες με τους λευκούς. Οι ρατσικές ηγεσίες πάντα θάβαν τους δούλους τους να κάνουν τα πάντα, ακόμα και την αστυνόμευση τους.

Είναι τοπλάχιστον αίσχρό να μπαίνει η στράτευση σε μέσο απελευθέρωσης της γυναίκας. Μια δεν το προσέλατε, όλα τα κράτη του κόσμου λέγονται "δημοκρατίες" (και η Χιλή) και πάνω από τα μισά "εργατικά" ή "σοσιαλιστικά". Τέτοιον είναι κι οι φε-

ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

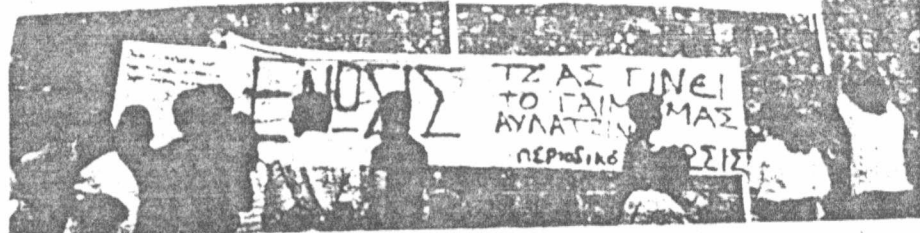
ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΟΥ
"ΕΝΩΣΙΣ" ΓΙΑ
ΤΙΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ.

ΤΕΛΙΚΑ ΜΠΟΡΕΙ ΤΟ "ΨΕΥΔΟ" ΝΑ
ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΠΤΩΜΑ ΕΝΟΣ ΒΑΘΥ-
ΤΕΡΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ-ΤΟΥ ΑΙΣΧΡΟΥ.
ΟΥΤΕ 10 ΧΡΟΝΙΑ ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΠΕ-
ΡΑΣΕΙ ΑΠΟ ΤΟ '74 ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΕ
ΠΑΛΙ Ν' ΑΝΘΙΖΕΙ Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΟΤΙΣΜΟΥ-
ΚΑΙ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ.
ΤΟ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΟ ΜΕ ΤΟΝ ΝΕΟ-
ΦΑΣΙΣΜΟ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΕΠΙΜΕΝΕΙ
(ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΤΟ '74) ΝΑ ΤΟ
ΠΑΙΖΕΙ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΣ, ΑΝΤΙ-
ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΣ ΚΠ. ΔΕΝ ΕΙΔΑ-
ΤΕ ΤΗΝ ΑΡΙΣΣΑ ΤΗΣ ΔΡΑΣΙΣ-ΚΕΣ:
20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΓΟΝΑ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ
ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟ Κ.Ο.Κ. ΨΙΛΟΨΥΧΙ-
ΡΙΖΕΤΑΙ ΗΔΗ ΑΠΟ ΧΡΟΝΙΑ ΟΤΙ
Η ΕΟΚΑ Β' (ΑΝΑΠΝΟΗ ΓΕΡΗ
ΚΑΙ ΚΑΤΣΕΤΕ ΚΑΛΑ) ΗΤΑΝ...
ΑΝΤΙΕΖΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ. ΔΕΝ
ΘΥΜΑΣΤΕ ΕΚΕΙΝΑ ΤΑ ΑΜΙΜΗΤΑ
ΕΟΚΑ ΣΤΗ ΛΕΥΚΟΣΙΑ; ΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΛΕΝΕ: ΤΟ ΑΙΣΧΡΟ ΚΑΝΕΙ
ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ.
ΑΣΕ ΠΟΥ ΤΟ ΠΑΙΖΟΥΝ ΚΑΙ
ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ ΤΑ ΑΤΟΜΑ. ΟΠΩ-
ΤΕ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΠΑ-
ΣΑΣ ΠΑΙΔΑΚΙΑ ΠΟΥ ΤΟ ΜΟΝΟ
ΠΟΥ ΘΥΜΑΣΤΕ ΑΠ' ΤΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ (ΚΑΙ ΤΗ ΠΡΟΣΟΠΙΚΗ ΣΑΣ)
ΕΙΝΑΙ ΔΥΟ 24ΩΡΑ-ΤΗ 1^η ΤΟΥ
ΑΠΡΙΛΗ (ΙΣΣΕ ΚΑΙ ΤΗΝ 21^η) ΚΑΙ
ΤΗΝ 20^η ΤΟΥ ΙΟΥΛΗ.

Μέχρι σήμερα η ανθύπολη-
ιστορία δεν ήταν παρά ο διαρκής και αιματηρός αγώνα των
απονημένων ταλαίπωρων ανθρώπων σε κάποια αμείλικτη
πραξία: Θεό, Πατρίδα, κρατική ισχύ, εθνική ευημερία, ιστορι-
α δικαιώματα, δικαιοσύνη, πολιτική ελευθερία, δημόσιο συμφέ-
ρον. Τέτοιον υπήρξε μέχρι σήμερα η φυσική ανθρώπινη και μοι-
ρα πορεία των ανθρώπινων κοινωνιών.

ΜΙΧΑΗΛ
ΗΓΑΚΟΥΝΙΝ

ΦΕΣΤΙΒΑΛ
Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠΑΝΟΣ 1981
ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΝ Η ΔΡΑΕΤΤΑ
ΙΑΒΒΑΤΟ 3 Σεπτεμβρίου 900μ
ΚΥΡΙΑΚΗ 4

ΤΙ ΜΑΛΛΟΝΕΤΕ ΡΕ ΠΑΙΔΙΑ; ΑΦΟΥ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΑΡΕΣΕΙ
ΝΑ ΣΚΟΤΕΝΟΝΤΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ (ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑΙΝΟΥ ΓΙΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ)
ΚΑΙ.....

Με διάφορα συνθήματα, όπως
«δώστε σφαίρες στους στρατιώτες
μας», «έδώ και τώρα λαϊκή πολιτο-
φυλακή», «Τούρκοι φασίστες δο-
λοφόνες», «Καλός Τούρκος νεκρός
Τούρκος», «Ζητούμε ασφαλή των
πικριτών», «Εδώ η Αττίλας»,
«Το όνομά μου είναι Ελλάδα»,
«Ο Αττίλας σκοτώνει πίσω» στο
πνεύμα του Ντοβάκ», «Το μισό του
παιδιού, αλλά αν χρειαστεί τα
όπλα μας έχουν σφαίρες», «Κι αλ-

ΖΗΤΟΥΜΕ ΕΚΔΙΚΗΣΗ

λος στο χωράφι που τον αγώ-
να», «Ανοχή στον Αττίλα μήνυση
για χαμένη πατρίδα», «Οι φαντάροι
μας είναι τραμάς του Αττίλα», «Το
ΡΚ πρώτο δολοφονημένο στρα-
τιώτη πνεύμα του εθνοσφοδρούμε-
κεφαλα τραγουδία» και άλλα
μεγάλα δεκάδες πολίτες ανδρες

και γυναίκες από διάφορες οργα-
νώσεις καθώς και κάτοικοι του
Αγίου Κασσιανού έκαναν εκδήλω-
ση ελπίδας στην εκκλησία και λίγες
μέτρα από τη γραμμή αντιπαραστά-
ξης, όπου είχε πυροβολήσει ο λοχι-
ας Ευαγόρου το πρωί της Κυρια-
κής.

... ΚΑΙ ΣΕ ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ 20 ΧΡΟΝΙΑ ΦΑΝΤΑΡΟΙ ΣΤΗ
ΠΡΑΣΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ.

ΗΜΕ. ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΓΙΑ ΜΑΣ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ "ΠΟΛΙΤΙΚΟ" (ΔΗΛ. ΥΠΟ-
ΓΡΑΦΗ) ΠΑΝΤΑ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ (ΔΗΛ. ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΥΝΥΠΑΡΞΗΣ
ΣΤΩΝ ΙΔΙΩ ΧΕΡΩ ΘΑΦΟΡΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ) ΚΑΙ ΟΤΙ Η ΜΙΑ Η ΑΛΛΗ ΟΜΑΔΑ
ΘΑ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΤΑΝ ΤΕΤΟΙΟ.

ΡΗΖΗ 10-11-12

... Η αντίθετα, παράλληλα μ' αυτή την καταγγελία θα πρέπει να αρχίσουμε να προωθούμε ένα πρόγραμμα συγκεκριμένης απάντησης εδώ και τώρα, τέτοια που να παρουσιάζει τις μεγαλύτερες πιθανότητες λύσης, και που θα πρέπει να το προωθήσουμε και στις επαναστατικές δυνάμεις της Τουρκίας έτσι ώστε για πρώτη φορά να παρθεί μια πρωτοβουλία για να ξεφύγουμε από το μόνιμο ζήτημα του εθνικού, και να αποφυγεί ο λαός την απειλή του πολέμου. Μέχρι σήμερα, και κάτι τέτοιο είναι αίσχος, δεν έχει υπάρξει κανένα πρόγραμμα από κοινού ελλήνων και τούρκων επαναστατών για έξοδο από την κρίση. Κατ'είναι φανερό ποιοι θα μπορούσαν να είναι οι άξονες ενός τέτοιου προγράμματος. Χωρίς να γυρνάμε πίσω στην ιστορία, χωρίς να προσπαθούμε να επανακτήσουμε αυτά που «χάσαμε» έστω και αν κάτι τέτοιο θα ήταν δίκαιο - ιδιαίτερα σ' ότι αφορά την Κύπρο και τα δικαιώματα των ελλήνων που διωχτήκαν από την Ισλαμική - με βάση τις πραγματικότητες να προωθήσουμε ένα πρόγραμμα εξόδου από την κρίση.

Και αυτό σημαίνει ξεκάθαρα. Αποδοχή του σημερινού status quo στην Κύπρο και την επικύρωσή του με την ένωση αυτού του τμήματος που έχει απομείνει, με την Ελλάδα, χωρίς διεκδίκηση του υπόλοιπου κομμάτιού, έτσι ώστε να λήξει η διαμάχη. Όσον αφορά το Αιγαίο διατήρηση της ελεύθερης ναυσιπλοΐας, αναγνώριση της υφαλοκρηπίδας κλπ. κλπ. Και βέβαια μιλάμε για κάποιους βασικούς άξονες - Βέβαια εκείνο που μπορεί να ξενίσει είναι η «εγκληματική» πρόταση της διπλής ένωσης στην Κύπρο. Αυτή η πρόταση είναι εγκληματική όσο ήταν δυνατή μια άλλη δίκαιη λύση - η αυτοδιάθεση ένωση - στην Κύπρο. Από τη στιγμή που αυτό ανατράπηκε με την κατοχή του βόρειου μέρους της Κύπρου από τους Τούρκους σήμερα η Τουρκική πολιτική δε δέχεται μια τέτοια λύση διπλής ένωσης, γιατί βλέπει ότι με τη διατήρηση της σημερινής κατάστασης στην επόμενη διεθνή κρίση θα καταλάβει ολόκληρη την Κύπρο. Γι' αυτό σήμερα η Τουρκική πλευρά θέλει τη διατήρηση της αβεβαιότητας και σε καμιά περίπτωση δεν είναι διατεθειμένη να δεχτεί αυτή τη λύση που κάνουντας το 60-70% της Κύπρου μέρος του ελληνικού κράτους θα δυσκόλευε κατά πολύ την κατάληψή του από αυτούς. Μ' αυτή την έννοια «εγκληματική» και «προδοτική» είναι η πολιτική κάποιων άλλων των εμπόρων και μεταπρατών της Κύπρου και της αστικής τάξης της Ελλάδας που με την πολιτική τους της διαιώνισης του φανταστικού Κυπριακού κράτους ανοίγουν το δρόμο στον εξάνδραποδοισμό 600.000 ελληνοκυπρίων.

ΜΑ ΠΕΡΙΓΡΑΙΖΕΤΕ ΜΑΣ Σ/ΟΡ;

ΣΧΟΛΙΟ ΓΙΑ ΚΑΤΙ ΦΙΛΟΚΥΠΡΙΟΥΣ ΠΟΥ ΑΝ ΕΛΕΙΠΑΝ
ΘΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΙΟ ΑΝΕΤΟΙ

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΡΗΖΗ ΣΚΙΖΕΙ ΚΑΙ ΣΚΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΚΥΠΡΟ. ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΤΟΝΤΑΒΟΣ, ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΜΕ ΟΠΟΙΟ ΛΑΧΕΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΟΖΑΛ ΚΑΙ ΠΑΕΙ. ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ ΦΘΝΑΖΟΥΝ ΓΙΑ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑΤΑ, ΠΡΟΔΟΣΙΕΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΑΖΕΥΕΤΑΙ. ΦΙΛΑΡΕΣ ΠΙΣΟ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΣΑΣ ΓΙΑΤΙ ΕΜΕΙΣ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΙ ΜΗΜΗ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΟΧΙ ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ (ΓΙΑ ΤΟΝΤΑΒΟΣ ΤΑΠΑΜΕ ΣΤΟ ΠΡΗΓΟΥΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ : ΧΕΣΤΗΚΑΜΕ). ΑΝ ΕΣΕΙΣ ΠΙΣΤΕΨΑΤΕ ΣΤΗ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ ΚΑΙ ΤΑ ΡΕΙΣΤΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΔΙΚΟ ΣΑΣ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ. ΟΣΤΕ ΕΤΣΙ, ΣΑΣ ΕΝΟΧΛΕΙ ΠΟΥ ΞΕΠΟΥΛΙΕΤΑΙ Η ΒΟΡΕΙΑ ΚΥΠΡΟΣ, Η ΚΕΡΥΝΕΙΑ, Ο ΠΕΝΤΑΔΑΚΤΥΛΟΣ, - - - - - ΒΡΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ - - - - - ΜΑ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΣΑΣ Ο Κ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΕΙΣΗΓΗΘΕΙ ΑΠ' ΤΟ '84 (ΡΗΖΗ 10-11-12) ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΕΝΩΣΗ - ΚΑΙ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ "ΑΡΙΣΤΕΡΟ" ΧΩΡΟ ΠΟΥ ΤΑΥΤΙΣΤΗΚΕ ΜΕ ΤΗ ΛΥΣΗ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΑΠ' ΤΟ '64; (ΤΩΡΑ, ΤΙ ΣΟ'Ι ΑΝΤΙΪΜΠΕΡΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΙ' ΑΥΤΟΣ Ε; ΜΕ ΤΟ ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΡΗΖΑΔΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΛΑ ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ - Γ' ΑΥΤΑ ΘΑ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ). ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΛΕΤΕ ΟΤΙ ΒΓΑΖΟΥΜΕ ΑΒΑΝΙΕΣ, ΙΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΥΠΟΓΡΑΜΜΕΝΟ ΚΑΙ ΤΟΝΙΖΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟ. ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΘΑ ΤΟ ΒΡΕΙΤΕ ΣΤΗ ΡΗΖΗ 10-11-12.

◀ ΑΥΤΟ "Η ΔΙΠΛΗ ΕΝΩΣΗ" ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΛΥΣΗ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ Η ΡΗΖΗ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ; ΤΩΡΑ ΤΙ ΦΘΝΑΖΕΤΕ; ΑΝ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΤΑΛΑΒΑΤΕ ΟΤΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΥΓΧΡΟΝΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΜΙΣΗΣ Ή ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ/Η ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ, Ή ΤΟ ΑΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΔΥΟ ΚΡΑΤΗ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ Ή ΤΡΙΑ Ή ΕΝΑ "ΕΝΙΑΙΟ ΚΑΙ ΑΔΕΙΣΜΕΥΤΟ"... ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΤΕ ΤΙΠΟΤΑ. ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ. ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟ ΚΑΙ ΔΕΝ ΛΥΝΕΤΑΙ ΟΥΤΕ ΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΜΕΡΑΡΧΙΕΣ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΟΥΤΕ ΜΕ ΝΤΑΒΟΣ ΟΥΤΕ ΜΕ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥΝΤΕΚΤΑΣ. ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΚΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ "ΚΟΛΑΣΜΕΝΩΝ" ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ : ΕΛΛΗΝΩΝ, ΤΟΥΡΚΩΝ ΚΑΙ ΑΠΛΩΝ ΚΥΠΡΑΙΩΝ ΠΟΥ Ο ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗΣ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΧΩΡΙΣΕ ΣΕ ΚΑΛΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΝΤΟΠΙΑ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΗ ΑΦΕΝΤΙΚΑ.

ΚΑΜΗΛΑ ΚΛΑΝΕΙ

26 στο πεντακώμο.....

1.

Το μόνο σημείο που δεν έχει σαρωθεί από την ιστορία είναι το σημείο μηδέν. Το μηδενικό σημείο που έχει σαρωθεί από τους διανοούμενους είναι η γλώσσα και είναι ακριβώς το σημείο που θα υπερασπιστούν μέχρι θανάτου. Είναι γι' αυτούς ταυτόχρονα ο σκοπός και το μέσο.

2.

Σαν γνήρια παιδιά του δυτικού πολιτισμού και της μοντέρνας εποχής, οι διανοούμενοι συνεχίζουν να γεμίζουν χαρτιά με τη σφραγίδα του Καρτέσιου: "Σκεπτομαι άρα υπάρχω" και ταυτίζοντας την ανθρώπινη ύπαρξη με το μυαλό, διαχωρίζοντας το νου από την αίσθηση, το πνεύμα από το υπόλοιπο σωμα, αναγουν την σκέψη σαν την υπέρτατη των ηδονών.

3.

Η μεταφυσική αυτή σύγχυση του διανοούμενου ωφείλεται στη σύγκρουση μετὰ των πιο πρωτόγονων ζωικών επιθυμιών και των επιταγών του μυαλού, που αναπόφευκτα οδηγεί στην απόρριψη ενός μέρους του εαυτού τους και την αποδοχή του άλλου.

4.

Γι' αυτό και ο διανοούμενος βολεύεται μετὰ χαρά μέσα στη διαχωρισμένη πραγματικότητα εξυπηρετώντας την πραγματικότητα του διαχωρισμού της πνευματικής από την χειρωνακτική εργασία που μέσα στο κοινωνικό πεδίο μεταράζεται στο διαχωρισμό των κέντρων αποφάσεων από τους εκτελεστές. Είναι γι' αυτό που ο διανοούμενος, ακόμα και ο ριζοσπάστης είναι ο συντηρητής των πολύπλοκων και πολυδυσταυρωμένων μορφών κυριαρχίας μέσα στην κοινωνία: Την κυριαρχία της μιας τάξης πάνω στην άλλη, της πλειοψηφείας στη μειοψηφεία, των αντρών στις γυναίκες, των μεγάλων στα παιδιά, της εξειδίκευσης στην ανειδίκευση, κ.ο.κ., διατηρώντας έτσι την κυριαρχία της οικονομίας στην κοινωνία και κατακερματίζοντας κάθε έκφανση της ανθρώπινης δραστηριότητας. Έτσι η παραδοχή του του σκήπτρου της ηγεμονίας στο νου εξυπηρετεί μόνο την υποταγή στην καθημερινότητα. Η καθημερινότητα δεν είναι τίποτε άλλο από την ολοένα αυξανόμενη απόσταση μεταξύ των ανθρώπων.

Γι' αυτό τον διανοούμενο η γλώσσα είναι απλά το φερέφωνο της σκέψης του. Αυτού δηλαδή που δεν μπορεί να βιώσει και το μετατρέπει σε λόγια, όπως ακριβώς ο ζωγράφος μεταφέρει τη μοναξιά του στο κανναβάτισο. Η γλώσσα, ό,τι πιο ιερό για τον διανοούμενο, δεν αποτελεί παρά το εργαλείο της σκέψης με το οποίο απλά αντικατοπτρίζεται η πραγματικότητα. Κι ο διανοούμενος πάνω απ' όλους είναι αυτός που προβάλλει και καταγράφει την πραγματικότητα αποσπασματικά, γιατί σ' κριβώς πάνω απ' όλους αγνοεί ότι η κάθε πληροφορία φτάνει στον εγκέφαλο μέσα απ' όλες τις αισθήσεις και ότι η πραγματικότητα αναδημιουργείται πάλι μέσα απ' όλες τις αισθήσεις. Μέσα δηλαδή από το βίωμα.

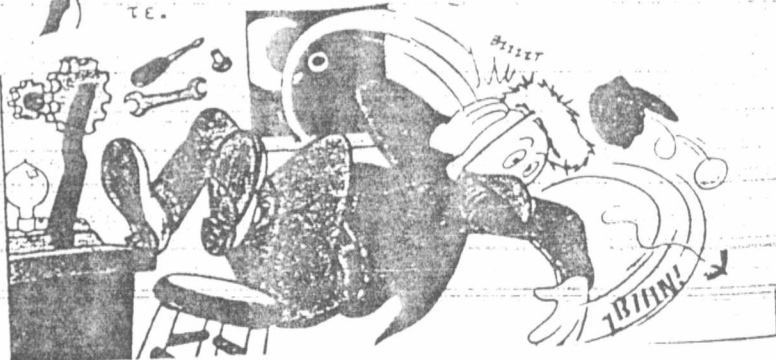
6.

Είναι γι' αυτό που η γλώσσα-ναί η Ελληνική γλώσσα που γι' αυτήν τόσο περηφάνευονται οι σοφοί του έθνους-πρέπει να νοθευτεί με τον πιο αδιαγνώστο τρόπο εισαγοντας σ' αυτή τη ρίκη της-εν ουναμει υπεροχής-πραγματικότητας, για να γίνει επιτέλους η γλώσσα βίωμα και όχι ορθογραφικό λεξικό υποταγής. Για να γίνει γλώσσα μας το χάδι του ερωτικού συντρόφου, η κλωτσιά στα μούτρα ο' όποιον μας στερεί τη ζωή, τα ΟΧΑΡΡΙΤΙ στους τοίχους των προεισπραγείων, η ακαταλαβίστικη βροσία του Παφίτη και του Βλάχου, και όχι οι επιταγές των διανοούμενων του εθνικού τάχατος κέντρου που συνέτριψε κάθε τοπική διάλεκτο (ειδικά όσες έτειναν να μετασχηματιστούν σε νέα γλώσσα, όπως η Κυπριακή), κάθε μη "Ελληνική" γλώσσα μέσα στον Ελλαδικό χώρο, κάθε περιθωριακή αρχική, κάθε κοινωνική διαφοροποίηση, στο όνομα της εθνικής ομοιομορφίας. Αν το Ελληνικό κράτος σήμερα είναι πολιτιστικά το πιο "ομοιογενές" κράτος των Βαλκανίων, αυτό ωφείλεται κύρια στους σοφούς του έθνους που φρόντισαν να εξαφανίσουν μι' για πάντα κάθε πολιτιστική πολυμορφία συντρίβοντας ταυτόχρονα κάθε τάση αυτονομίας των ατόμων, των ομάδων, των περιοχών, των εθνотήτων.

Είναι γι' αυτό που η ποίηση πρέπει να απαγγέλλεται φωναχτά όταν χέσεις.

Είναι γι' αυτό που το σημείο μηδέν παραμένει το μοναδικό σημείο που σώθηκε από την απληστία των διανοούμενων.

Είναι γι' αυτό που όποιος αδυνατεί να καταλάβει τη γλώσσα που είναι γραμμένη τα πιο πάνω δεν έχει να χάσει τίποτε.

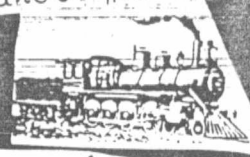

ΚΙΝΗΜΑ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ

για τη τεχνολογία

Η Κύπρος δεν είναι απλά πια "παράκτιος σταθμός επιχειρήσεων". Ουσιαστικά λειτουργεί σαν πληροφορικό κέντρο της μέσης Ανατολής. Οι δρόμοι αυξάνονται μαζί με τα κομπιούτερ και η ιστορία όπως πάντα να μας τραβά σε ένα άλλο κανάλι - ακόμα τραίνα δεν έχουμε και αρχίσαμε να μιλάμε για δορυφόρους. Όπως και να έχει το πράμα, μας αφορά και σαν Κυπραίους και σαν ανθρώπους αυτού του πλανήτη. Η τεχνολογική επανάσταση θα αλλάξει το πρόσωπο της γης σε μερικές δεκαετίες - αν ζήσουμε φυσικά από τη βόμβα. Το TRAINO αν και έχει κάθε ενδοιασμό απέναντι στους δορυφόρους εντούτοις το θεωρεί καθήκιο του να πληροφορήσει τους εταβότες για τις επόμενες κούλαδες και κατσαβραχα. Οπότε θα δημοσιεύσουμε 4 κείμενα (έτσι όπως τα βλέπουμε εμείς όχι οι "ειδικοί") για την εξέλιξη της παγκόσμιας κοινωvίας, της τεχνολογίας και της κουλτούρας σ' αυτό το κόσμο που λέγεται πια μεταμοντέρνος. Σ' αυτό το τεύχος δημοσιεύουμε ένα κείμενο της Αναρχικής Ομάδας "Ανάφεντος" - που όπως επανειλημμένα παραπονεθήκαμε βαρεθήκαμε να βλέπουμε τις φάτσες τους κάθε πρωί στο καθρέφτη - για τη κρίση του καπιταλισμού και το ρόλο της νέας τεχνολογίας σαν λύσης - ή ευκαιρίας αναδόμησης του κεφαλαίου και του κράτους. Στα επόμενα θα δημοσιεύσουμε μια ανάλυση του μεταμοντερνισμού σαν τη κουλτούρα αυτής της όπως πάντα αντιφατικής κοινωνίας και μετά 2 ακόμα κείμενα - ένα για τις αντιεξουσιαστικές χρήσεις της νέας τεχνολογίας και ένα για τη θέση της Κύπρου στο διεθνή και ταμερισμό εργασίας και γνώσης. Αν διαφωνείτε θα χαρούμε. Και θα χαρούμε ακόμα περισσότερο αν μας το γράψετε. Και λοιπόν αξιότιμοι κύριοι επιβάτες κρατηθείτε γερά γιατί αυτή η διαδρομή προς το μέλλον θα έχει πολλά ταρακουνήματα

και δεν θα τελειώσει ποτέ εκτός κι αν συναντήσουμε κανένα πυρηνικό.....μανιταράκι.

"Η πιστωτική σας κάρτα σας απαλλάσσει από τον να κυκλοφορεί μαζί σας μετρητά και σας προσδίδει κύρος και αξιοπρέπεια." Ήσω απ' αυτό το αθώο διαφημιστικό σλόγκαν του "πλαστικού χρήματος", το οποίο άρχισε να κυκλοφορεί πια σε μαζικό επίπεδο στην αγορά, κρύβεται η νέα τάση ανάπτυξης, όχι μόνο της χρηματικής κίνησης, αλλά και ολόκληρου του καπιταλισμού. Στόχος των μεγάλων διεθνών μονοπωλίων είναι να αντικαταστήσουν σταδιακά το χάρτινο χρήμα με το πληροφορικό χρήμα (επιβαλ-

λοντας σε κάθε αγορά-πώληση ένα "άτυπο" φόρο που δικαιολογείται σαν δικαίωμα της τράπεζας που χορηγεί τη πιστωτική κάρτα). Τι συμβαίνει όμως στη πραγματικότητα; Αντι η πληρωμή να γίνεται σε χαρτούρα, με τη πιστωτική κάρτα ο αγοραστής πληροφορεί τον πωλητή ότι τον πληρώνει την αξία του εμπορεύματος που αγόρασε. Για να ισχύει όμως αυτή η πληροφορική συνδυαστική πρέπει η πληροφορία να μεταμεισαστεί στο κομπιούτερ της τράπεζας που θα καταχωρήσει στη μνήμη του την ανάλογη χρεωπίστωση. Για την ώρα αυτή η δουλειά γίνεται με τη κλασική μέθοδο του εντύπου το οποίο υπογράφει ο αγοραστής. Θα γινόταν όμως πολύ πιο γρήγορα και οικονομικά αν η μεταβίβαση της πληροφορίας στο κομπιούτερ της τράπεζας γινόταν απευθείας μέσω ενός άλλου κομπιούτερ.

Και ολόκληρη η διακίνηση κεφαλαίου θα ήταν πολύ πιο αποτελεσματική αν όλες οι εταιρείες, τράπεζες, δημόσιες υπηρεσίες κοκ που χρησιμοποιούν κομπιούτερ ενωθούν σ' ένα κεντρικό κύκλωμα (και ήδη αυτή η τάση βρίσκεται υπό εξέλιξη). Οποτε παρουσιάζοντας την κάρτα του ο αγοραστής, ο πωλητής δεν έχει παρά να πατήσει κάποια πλήκτρα για να κάνει την ανάλογη χρεωπίστωση (Μπρουντόν που είσαι;) με κάποιας μορφής έλεγχο φυσικά από πλευράς τράπεζας και κατόχου κάρτας. Το ίδιο γίνεται και στην τράπεζα όπου οι διευθυντές, μέσω του κυκλώματος κομπιούτερ, μπορούν να έχουν ανά πάσα στιγμή όχι μόνο την κατάσταση λογαριασμού του πελάτη τους αλλά για παράδειγμα και οποιεσδήποτε άλλες πληροφορίες χρειάζονται από την αστυνομία, την εφορία ή το Υπουργείο Υγείας, προκειμένου να εγκρίνουν ένα νέο δάνειο. Στη συνέχεια ο εργοδότης θα συμβουλευτεί τη δική του οδόν προκειμένου να δώσει δουλειά σε κάποιον. Τέλος, με τον ίδιο τρόπο η αστυνομία αποκτά προσβάσεις σ' ένα σωρό πηγές πληροφοριών. Σαν άμεση συνέπεια θα είναι οι μεγάλες επιχειρήσεις να κυριαρχήσουν στην αγορά μιας και οικονομικά θα είναι αδύνατο για τις μικρές να προσαρμοστούν στις νέες τεχνολογικές απαιτήσεις και είτε θα εξαφανιστούν ή στην καλύτερη περίπτωση θα οργανωθούν σε συνεταιρισμούς. Η συνέχεια μοιάζει μάλλον με σενάριο επιστημονικής φαντασίας - δηλαδή είναι φοβερά ρεαλιστική. Δίπλα από τον κωδικό αριθμό πάνω στην πιστωτική κάρτα μπαίνει μια φωτογραφία του κατόχου, προστίθενται μερικά άλλα στοιχεία, ενώ ο ίδιος ο κωδικός είναι ταυτόχρονα ο αριθμός λογαριασμού στην τράπεζα, ο αριθμός διαβατηρίου, ταυτότητας, στρατιωτικού μητρώου, κοινωνικών ασφαλίσεων και δε συμπληρωθεί. Στήνεται και το νομοθετικό πλαίσιο το οποίο νομιμοποιεί όλα τα πιο πάνω και μετά άντε να βρείς άκρη. Μήπως είχαν δίκαιο οι παλιοί εργάτες που έπαζαν τις μηχανές;

Από το Μοντέρνο στο Μεταμοντέρνο

Τα πράγματα φυσικά δεν είναι τόσο απλά. Ο καπιταλισμός βρίσκεται μπροστά στη μέχρι τώρα μεγαλύτερη κρίση του. Κρίση που συνίσταται στην ολοένα αυξανόμενη ανεργία, στην ανάγκη εντατικοποίησης της παραγωγής λόγω του ολοένα αυξανόμενου κόστους της, την αυξανόμενη τάση ταξικής δυσφορίας, την οικολογική καταστροφή που

προκαλεί η βιομηχανική ανάπτυξη, στη μείωση των αποθεμάτων ορυκτού πλούτου, στον υπερπληθυσμό, κ.ο.κ. Η κατοχή από το κράτος και το κεφάλαιο των πιο προηγμένων μορφών τεχνολογίας και η σταδιακή εισαγωγή τους στις παραγωγικές και διοικητικές διαδικασίες αποτελεί το πιο σημαντικό ατού τους για το ξεπέρασμα της σημερινής κρίσης του καπιταλισμού και την είσοδο του στη νέα του περίοδο: τη μεταβιομηχανική. (Αυτό για όσους πιστεύουν ότι η κρίση του καπιταλισμού έχει φτάσει στο αποκορύφωμα. Έχει φτάσει στο αποκορύφωμα της μόνο η βιομηχανική του φάση)

ΛΟΙΠΟΝ, ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΙ ΛΕΜΕ: ΝΑ ΤΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ, ΝΑ Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥ ΔΗΛΩΣΗ, ΝΑ ΤΟ ΠΟΥ. ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΞΟΔΕΥΕΙ ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΤΟΥ. ΟΡΙΣΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΗΓΕ ΠΡΟΧΕΤΣ ΜΕ Τ' ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΤΟΥ ΚΑΙ... ΕΠ' ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ; ΧΤΕΣ ΑΓΟΡΑΣΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ "ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΟΥ ΜΑΡΞ ΓΙΑ ΑΡΧΑΡΙΟΥΣ". ΔΥΤΟΝ, ΚΥΡΙΟΙ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΨΑΞΟΥΜΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ...

Ταυτόχρονα παρατηρείται στη σημαντική πτώση της ανταλλακτικής αξίας των πανεπιστημιακών πτυχίων. Διότι για να είσαι σήμερα ιστορικός, για παράδειγμα, πρέπει να είσαι πρώτα απ' όλα προγραμματιστής κομπιούτερ. Οπότε και ο εκπαιδευτικός μηχανισμός, σαν πιστός υπηρέτης στις ολοένα και νέες απαιτήσεις του καπιταλισμού, απαιτεί μία εξ ολοκλήρου αναδιάρθρωση.

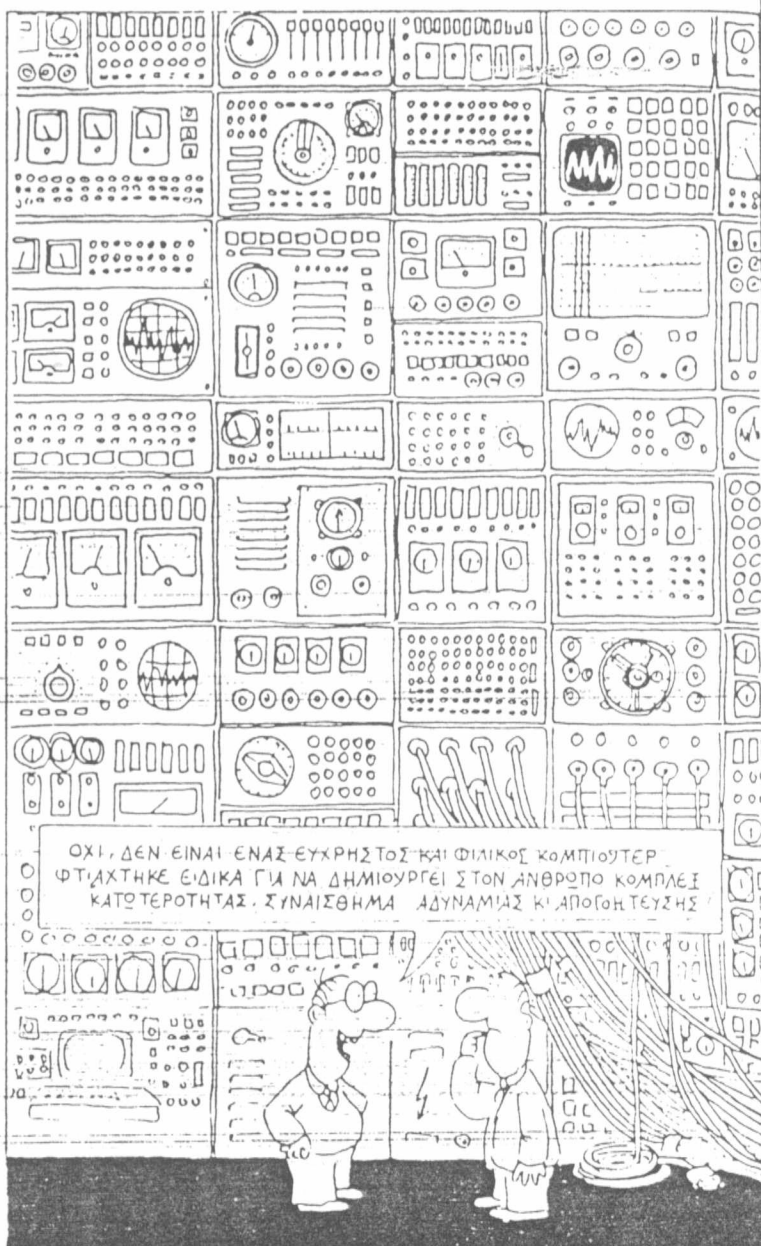
Για να μπορέσουν το κράτος και το κεφάλαιο να αντιπεξέχουν όλων αυτών των αποφάσεων, έχουν αρχίσει ήδη να αναπτύσσονται και οι ανάλογες τεχνολογικές μενύδοι κοινωνικού ελέγχου. Το υπερακλουσόμενο παράδειγμα με τη "πιστωτική κάρτα" αποτελεί μία από τις πολλές πιθανές εξελίξεις των σημερινών μορφών κοινωνικού ελέγχου από τα εθνικά και διεθνή κέντρα εξουσίας που μπορούν οι εκμεταλλεζόμενοι να αποδεχθούν αφελέστατα σαν ένα καταπληκτικό τεχνολογικό επίτευγμα. Και είναι γεγονός ότι βομβαρδίζομαστε καθημερινά με πληροφορίες και εικόνες που μας παρουσιάζουν τις νέες τεχνολογικές εξελίξεις (όχι όλες γιατί υπάρχουν και οι μυστικές έρευνες γύρω από την γενετική, την τεχνητή νοημοσύνη, τη ρομποτική, κλπ. πράγματα σκοταλικά για τον πολύ κόσμο που απουσιάζουν πολύ έντεχνα) σαν τα νέα θαύματα της επιστήμης που στην ουσία όμως σκοπό έχουν τη μείωση της ταξικής δυσανασφάλτης μετριάζοντας τις πραγματικές αντιθέσεις σε ένα γλυκό προοδευτικό διδύκιο, το οποίο βασίζεται σε μία απεριόριστη εμπιστοσύνη στις τεχνολογίες του μέλλοντος. Δημιουργείται έτσι οίγα-οίγα η ιδεολογία -σαν η ψευδή συνείδηση- γύρω από την τεχνολογία που πρβάλλει ταυτόχρονα τεχνολογικές ουτοπικές-φετίχ, τηλεόραση, βίντεο, οικιακοί υπολογιστές, που σκοπό έχουν να μετατρέψουν τον εκμεταλλεζόμενο σε θιαστή της ζωής. Μ' αυτό τον τρόπο εξασφαλίζεται και το αναγκαίο "πεδίο δράσης" της νέας ιδεολογίας: Η δυνατότερη αναγκαία απομόνωση του ανθρώπου, η ουσιαστική εμψύχωση των προϋποθέσεων για άμεση ανθρώπινη επικοινωνία και επαφή.

Τέλος, νέες τεχνολογικές μέθοδοι κοινωνικού ελέγχου, έρχονται να πλαισιώσουν τους παραδοσιακούς μηχανισμούς καταστολής των ανθρώπινων επιθυμιών: την αστυνομία, το στρατό, τη ψυχιατρική, κ.ο.κ. Μία ματιά στο παράδειγμα με την "πιστωτική κάρτα" θα πρέπει να μας πείσει. Ο στρατιωτικός μηχανισμός έχει ήδη αρχίσει στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικά και στρατιωτικά χώρες να τεχνολογικοποιείται σε βαθμό

που ο αυριανός επίδοξος πραξικοπηματίας (αλλά και επαναστάτης, συμποτέρ, αυτό θα το συζητήσουμε άλλη φορά) δε θα έχει παρά να βρεί έναν αποτελεσματικό τρόπο να παρέμβει μέσα στα προγράμματα του κεντρικού δικτύου κομπιούτερ, ενώ η εξέλιξη των πληροφορικών συμβατικών όπλων και της πυρηνικής τεχνολογίας αφήνουν στον αυριανό απλό στρατιώτη το ρόλο του μετρητή ραδιενέργειας και νεκροθάφτη ανόχων.

Αυτή τη διαδικασία της νέας μορφής πλούτου, της προηγμένης τεχνολογικής γνώσης, αδυνατεί να συλλάβει και να ερμηνεύσει ο παραδοσιακός τουλαχίτον ιαβρικόμ -Αντινικιός, προβάλλοντας το κλασικό επιχείρημα: να ο οποιαδήποτε μορφή τεχνολογίας, φτάνει αυτή να βρίσκεται κάτω από ερ

γατικό έλεγχο, και το κέει αυτό τόσο αφελέστατα χωρίς καν να σκεφτεί "τι θα είναι" ο αυριανός εργάτης στη γραμμή παραγωγής. Αυτή η άποψη αποτελεί ένα οικιακό κόψιμο-επέερασμα του προαήματος, γιατί πρώτα απ' όλα υπάρχουν τεχνολογίες που ελ, αντι-κειμένου, κάτω από οποιονδήποτε έλεγχο, είναι επικίνδυνες τόσο για την ανθρώπινη υγεία, όσο και για την περιβαλλοντική ούα το τον πλανήτη. Μία τέτοια τεχνολογία είναι η πυρηνική -της οποίας η ανάπτυξη στον στρατιωτικό τομέα είναι στενά συνδεδεμένη με την εξέλιξη όλων των άλλων μοντέρνων τεχνολογιών- που από τη στιγμή που υπάρχει έστω και ένα στο δισεκατομμύριο πιθανότητα να επαναληφθεί ένα Τσέρνομπιλ δε θα έπρεπε καν να το συζητούμε από την άλλη η υψηλή τεχνολογία οδηγεί στη συνέχιση της αποξένωσης στην παραγωγή και στην απαραίτητη ανάπτυξη μίας τεχνοκρατικής τάξης, της τάξης των υπερέχει δικευμένων, γιατί αυτή δε μπορεί να τενεί κάτω από κανένα άλλο έλεγχο παρά αυτό των τεχνοκρατών.

Ο καπιταλισμός δε θέλει να πεθάνει ούτε ηρωικά, ούτε άδοξα. Γνωρίζει πολύ καλά ότι η αυξανόμενη ταξική δυσφορία πρέπει να τεθεί υπό έλεγχο (και θα το κατορθώσουν όσο οι καταπιεσμένες κοινωνικές τάξεις δεν συνειδητοποιούν ατομικά και συλλογικά την κατάσταση στην οποία μεταπηδούν). Γνωρίζει ακόμη ότι αν συνεχιστεί αυτός ο ρυθμός βιομηχανικής παραγωγής με τα σημερινά μέσα σε λίγες δεκαετίες δεν θα έχει μείνει ψυχή πάνω στον πλανήτη, οπότε θα πρέπει να προσαρμοστεί στα νέα οικολογικά δεδομένα, για να υπάρξει ο οικολογικός αντίποδας. Αφού έκαμε το άνοιγμα προς την πυρηνική τεχνολογία, προηγμένη τεχνολογία που θεωρείται ιδανική για τον κοινωνικό ενεργειακό έλεγχο (αν θεωρήσουμε την ενέργεια σε μορφή εξουσίας συγκεντρωμένη στα χέρια λίγων) στρέφεται τώρα και προς τις περίφημες ήπιες τεχνολογίες παραγωγής ενέργειας, αυτές που τόσο χρόνια οι περιβαλλοντιστές θεωρούσαν σαν την εναλλακτική λύση στο αδιέξοδο της βιομηχανικής κοινωνίας. Τα μονοπώλια, αφού έχουν επενδύσει σε έρευνες, ανακάλυψαν ότι οι ήπιες μορφές ενέργειας και συμφέρουσες είναι και ακίνδυνες για τον καπιταλισμό. Φτάνει να αναπτυχθεί γύρω απ' αυτές μία ήπια υψηλή πλούτη να μπορεί να μονοπωληθεί σαν "γνώση" (KNOW HOW) και να χρησιμοποιηθεί συγκεντρωτικά (σε επίπεδο εργοστάσιου, προγραμματισμού και παραγωγής) ώστε να υπάρχει ο αναγκαίος κοινωνικός ενεργειακός έλεγχος, που να μην αφήνει κα νένα περιθώριο ενεργειακής αυτονομησης ή αποκέντρωσης της κοινωνίας. Διότι άλλο η αυτάρκεια του σπιτιού, της γειτονιάς, της κοινότητας, του χώρου δουλειάς σε ενέργεια και άλλο τα μεγάλα κέντρα παραγωγής ήλιακής ή αιολικής ενέργειας που ελέγχεται άμεσα από το κράτος.

Πάρα πέρα οι καπιταλιστές γνωρίζουν ότι θα πρέπει να αρχίσουν να φαχνουν για πρώτες ύλες σε χώρες έξω από τη γη γιατί τα φυσικά αποθέματα εξαντλούνται. Ίσως ακόμα προσβλέπουν και στην ίδρυση βιομηχανικών μονάδων σε κάποιους άλλους πλανήτες.

Το ότι το κράτος και το κεφάλαιο κατέχουν τις πιο προηγμένες μορφές τεχνολογίας και η αδυναμία των καταπιεσμένων κοινωνικών τάξεων να αντιληφθούν τι σημαίνει αυτό, αποτελεί το πιο σημαντικό "ατού" τους για το ξεπέρασμα της σημερινής καπιταλιστικής κρίσης. Επειδή ακριβώς τους επιτρέπει από τη μία να θέσουν σε νέες βάσεις την ταξική κυριαρχία των άρχουσων τάξεων πάνω στις καταπιεσμένες τάξεις.

Είς ανώ ταυτόχρονα με την αυτοματοποίηση εντατικοποιείται η παραγωγή, μειώνεται το κόστος και φυσικά αυξάνεται το κέρδος.

Όταν λέμε ότι το κράτος και το κεφάλαιο κατέχουν τις προηγμένες τεχνολογίες δεν το εννοούμε τόσο "υλικά" αλλά πολύ περισσότερο σ' ένα επίπεδο "γνώσης". Ηδη έχει αρχίσει μία νέα συσσώρευση πλούτου που ελαχίστα κοινά έχει με τον "παραδοσιακό" υλικό πλούτο. Πρόκειται για τη συσσώρευση της γνώσης γύρω από τις προηγμένες τεχνολογίες που ταυτόχρονα οδεύει και στην κατασκευή μιας τεχνολογικής γλώσσας προς αποκλειστική χρήση των εκμεταλλευτών. Ενα νέο "γνωσιολογικό" χάσμα έχει αρχίσει να ανοίγεται μεταξύ των εκμεταλλευτών και των εκμεταλλευόμενων. Πολύ πιο μεγάλο και απροσπέλαστο αυτό το παραδοσιακό "οικονομικό" χάσμα. Είναι οι σχέσεις

αυτές στην καπιταλιστική κοινωνία που αρχικά στηρίχτηκαν στην ταξική αντίθεση "αυτών που έχουν και αυτών που πεινρούν", πέρασε στην καταναλωτική κοινωνία "αυτών που διευθύνουν και αυτών που διευθύνονται" για να διαφοροποιηθούν στη μεταβιομηχανική κοινωνία στην ταξική αντίθεση μεταξύ αυτών που ξέρουν και αυτών που δεν ξέρουν".

Γιατί αυτός ο "γνωσιολογικός" διαχωρισμός που είναι πιο απόλυτος από κάθε προηγούμενο, αφαιρεί συστηματικά και σταδιακά τη δυνατότητα γνώσης και χρησιμοποίησης της προηγμένης τεχνολογίας από όσους αντικειμενικά έχουν αποκλειστεί απ' αυτή. Είναι γι' αυτό που οι νέες τάξεις δομές τείνουν να προσδιοριστούν πάνω σ' αυτή τη νέα μορφή κυριαρχίας.

Αν η "ταξική συνείδηση" δεν επαναπροσδιοριστεί ατομικά και συλλογικά μέσα σ' αυτές τις νέες μορφές κυριαρχίας, η αν δεν τελειώσουν όλα μ' ένα πυρηνικό ολοκαύτωμα, ο καπιταλισμός (μονοπωλιακός και κρατικός) θα εισέλθει θριαμβευτικά στη νέα του περίοδο: τη μεταβιομηχανική, όπου ολόένα και νέες μορφές προηγμένης τεχνολογίας θα εισάγονται στις παραγωγικές και οικιακές διαδικασίες (αυτό που ονομάστηκε επίθεση της πληροφορικής).

Σίγουρα αυτή η μετάβαση από το βιομηχανικό στο μεταβιομηχανικό καπιταλισμό σέρνει μαζί της όλες τις αντιφάσεις της. Ο δρόμος προς την τεχνολογικοποίηση της παραγωγής και της διοίκησης δημιουργεί μία ανευ προηγούμενου αναστάτωση τόσο στις "παραδοσιακές" μορφές εκμετάλλευσης όσο και στην υπάρχουσα κοινωνική διάρθρωση. Παραδοσιακά "σταθερές εργασίες" ανθρώπινου δυναμικού αντικαθίστανται από αυτοματοποιημένες μηχανές ή υπολογιστές, χειρωνακτικές ή επιστατικές μορφές εργασίας εξαφανίζονται ή μεταλλάσσονται σε διευθυντικές, η ανεργία σε συγκεκριμένους κλά-

δους παραγωγής αυξάνεται, νέες κοινωνικές συμπεριφορές και αξίες εμφανίζονται, ενώ οι εργαζόμενοι έχουν να αντιμετωπίσουν νέα σοβαρά προβλήματα υγείας: πληροφορικό στρες, πνευματική κόπωση, εξασθένιση της όρασης λόγω προσηλάωσης στην οθόνη του κομπιούτερ. Οι αγγεσίες εργασίας στις εφημερίδες απευθύνονται ολοένα και σε πιο εξειδικευμένο προσωπικό, ενώ ο "στρατός" των ανέργων επιστημόνων, των οποίων οι ικανότητες χρήσης της νέας τεχνολογίας είναι περιορισμένες, ολοένα και αυξάνεται.

Ο Μαρξισμός-Λενινισμός είναι απ' αυτά τα

προσδιορίζει το μέγεθος του προβλήματος που ονομάζεται "επίθεση της πληρογορικής. Επειδή ο Μ-Λ γνωρίζει πολύ καλά τη φύση της οικονομικής εξουσίας, μπορεί να έχει πρακτικά μία σημαντική επιτυχία μόνο όσο αφορά τον περιορισμό των υπερβολών της οικονομικής ανισότητας. Στην ουσία όμως είναι ανίκανος να πραγματοποιήσει την απελευθέρωση της κοινωνίας, και αυτό για 4 κύριους λόγους που αποτελούν και τον πυρήνα της Μαρξιστικής-Λενινιστικής σκέψης. Πρώτα απ' όλα ο Μ-Λ αποδέχεται άκριτα την υψηλή τεχνολογία, μιάς και έχει απόλυτη πίστη στην επιστήμη. Δεύτερον, είναι τόσο προσηλωμένος στον κρατισμό και το συγκεντρωτισμό τόσο στην παραγωγή όσο και στη διαίτηση της κοινωνίας που καταλήγει με μαθηματική ακρίβεια ο ένα νεό κρατικό καπιταλισμό και γραφειο-τεχνοκρατικό μοντέλλο ταξικής κυριαρχίας, διαίτωνίζοντας πολιτικές η και οικονομικές ανισότητες. Η προσήλωση του αυτή, εξηγεί κάπως και το πρώτο. Η συγκεντρωμένη στα χέρια των εξουσι-

ατών υψηλή τεχνολογία θα αποτελεί στο μέλλον τον πιο ισχυρό μηχανισμό κρατικού ελέγχου. Και ο Μ-Λ αυτό θέλει: κρατικό έλεγχο που ανοίγει όμως το δρόμο διάπλατα προς τον τεχνοκρατικό καπιταλισμό. Εδώ ακριβώς ξαναπροσδιορίζεται η βασική διαφορά του με τον αναρχισμό. Το κράτος, έστω και το εργατικό, δεν αποκεντρώνεται από μόνο του όπως είχε πεί ο Λένιν, αλλά αντίθετα έχει τη συνεχή τάση να δυναμώνει. Παράπέρα, αυτός ο οικονομικός και παραγωγικός προσανατολισμός του κρύβει σημαντικές περιοχές της πάλης για την ανθρωπινή απελευθέρωση όπως η κουλτούρα, η αισθητική και ο έρωτας και αδυνατίζει η υπεραπλουστεύει την ανάλυση πολλών μορφών κυριαρχίας: των πολιτικών, φυλετικών, σεξουαλικών, ψυχολογικών, πλειοψηφικών, κλπ. Είναι γι' αυτό που "κομμουνισμός" δεν σημαίνει απλά και μόνο εξηλεκτρισμός συν εξουσία στα σοβιέτ".

Τέλος ο Μ-Λ ξεκινά από τη βάση ότι οι άρχουσες τάξεις επιδιώκουν την ταξική τους κυριαρχία για να γίνουν ολοένα πλουσιότερες. Όμως κάλλιστα μπορεί ταυτόχρονα να συμβαίνει και το αντίθετο: οι κυρίαρχες τάξεις να θέλουν να γίνουν ολοένα και πλουσιότερες για να διαίτωνίζουν αυτή την κυριαρχία τους (η δίψα για την εξουσία σαν το αρνητικό ένστικτο επιβίωσης του ανθρώπου), και που ο Μ-Λ αδυνατεί να ερμηνεύσει λόγω παντέλους έλλειψης ανθρωπολογικής και ψυχολογικής ανάλυσης).

Το ζήτημα είναι ποτέ θα είναι οι νέες μορφές ταξικής πάλης στη νέα αυτή φάση του καπιταλισμού. Στην Αμερική οι HACKS (ηλεκτρονικοί σαμποτέρ) αναστατώνουν τα προγράμματα των κεντρικών δυνάμεων κομπιούτερ με τις παρεμβάσεις τους, ενώ ένα από τα πιο πρωτοποριακά αντιεξουσιαστικά περιοδικά εκδίδεται στο Σαν Φρανσίσκο από εργάτες στα κομπιούτερ. Παράλληλα, διάφοροι εναλλακτικοί, πράσινοι κλπ. κάνουν παναμερικό συνέδριο μέσω κομπιούτερ όπου καταργείται τελείως η αντιπροσωπευση, -λειτουργούν κέντρα σε διάφορες πόλεις όπου μεζεύεται ο κόσμος και συζητά με άλλους σε άλλες πόλεις μέσω κομπιούτερ και πολλαπλών τηλεφώνων.

Και ο TIMOTHY LEARY πιστεύει ότι η τεχνολογική επανάσταση είναι αποτέλεσμα των ψυχεδελικών εμπειριών του '60, και ότι αυτό που προέχει είναι να διανεμηθούν κομπιούτερ στα γκέτο.

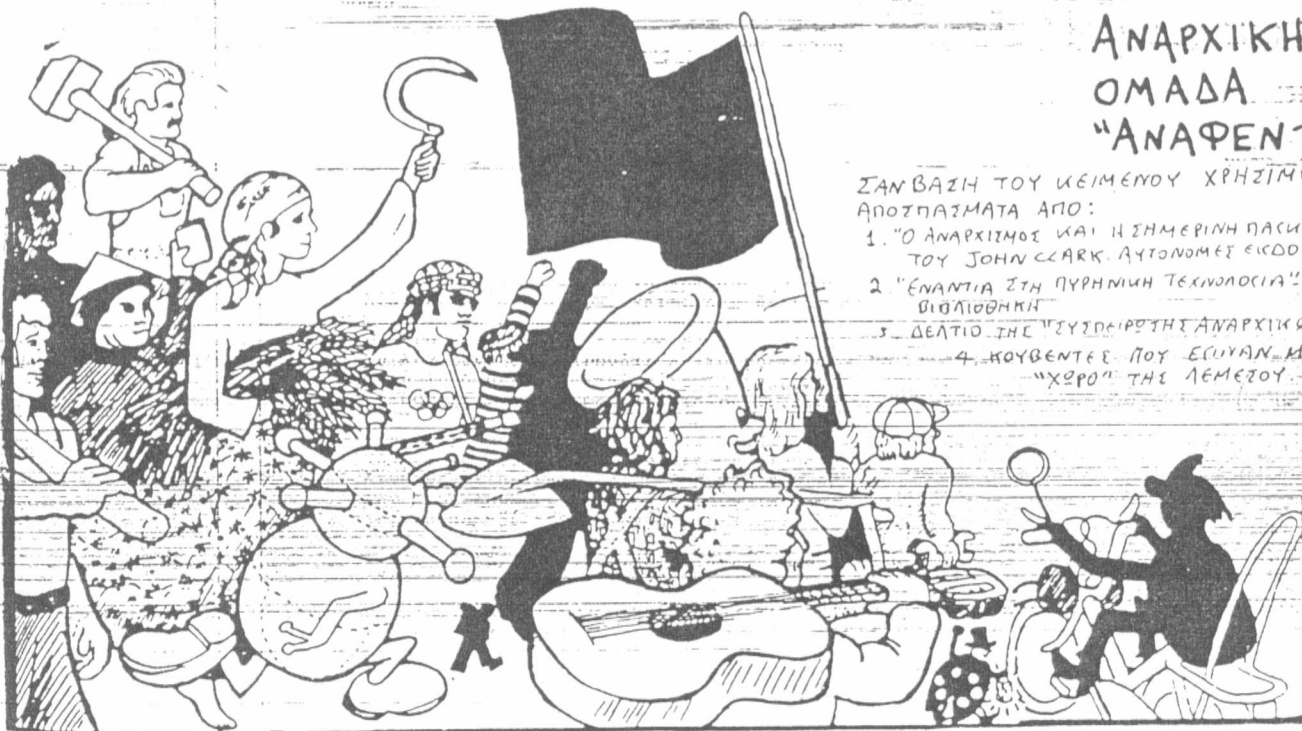
Και μένει φυσικά η πρόταση του πολιτικού φιλόσοφου R. P. WOLF στο κλασικό του κείμενο του '70 "Για την υπεράσπιση του Αναρχισμού", όπου εισηγείται ότι για πρώτη φορά στη μοντέρνα εποχή υπάρχει η δυνατότητα άμεσης δημοκρατίας λόγω της επικοινωνίας που καθιστά δυνατή η ηλεκτρονική επανάσταση.

Από την άλλη ο Μπάροους μιλά για ανάπτυξη των τηλεπαθητικών ικανοτήτων του ανθρώπου σαν τη συνωμοτική γλώσσα των επαναστατών της τεχνοφασιστικής κοινωνίας, οπότε μπαίνει το ζήτημα της αντιεξουσιαστικής χρήσης της νέας τεχνολογίας, -υπομονή ως το επόμενο τεύχος.

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ "ΑΝΑΦΕΝΤΟΣ"

ΣΑΝ ΒΑΖΗ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ
ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ:

1. "Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΣΙΟΣΜΙΑ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ JOHN CLARK. ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ"
2. "ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΠΥΡΗΝΙΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ" ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
3. ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ "ΣΥΣΤΗΡΙΣΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ" ΙΟΥΝΙΟΥ 88
4. ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΥΧΑΝ ΜΕΤΑ ΤΟ "ΧΩΡΟ" ΤΗΣ ΛΕΜΕΖΟΥ

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ
100 ΠΕΡΙΠΟΥ ΠΕΡΣΕΣ, ΑΝΤΡΕΣ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ
ΠΟΥ ΖΗΤΗΣΑΝ ΑΣΥΛΟ ΣΕ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΕΣΤΙΛΕ
ΠΙΣΤΟ ΣΤΟ ΙΡΑΝ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕ ΤΟ ΔΙ-
ΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΟ ΟΤΙ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΠΡΟ-
ΣΦΥΓΕΣ ΑΛΛΑ ΦΥΓΟΣΤΡΑΤΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΙ ΕΓ-
ΚΛΗΜΑΤΙΕΣ. ΛΕΙ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ ΝΑ ΕΙΣΑΙ
ΦΥΓΟΣΤΡΑΤΟΣ (ΕΙΔΙΚΑ ΑΠ' ΤΟ ΙΡΑΝ)

Ελληνικές Χημικές Βιομηχανίες και Μαρί

Έντιμε κ. Υπουργέ Εργασίας,
Κύριε Διευθυντή των Ε.Χ.Β.,

Έχουν γραφτεί και ειπωθεί πά-
ρα πολλά — από υπεύθυνους και
μη — για το πρόβλημα των εργα-
σταιών στο Μαρί. Μας έχουν δο-
θεί κουριές υποσχέσεις που αποσυ-
ρονται ύστερα από λίγο καιρό.
Μας διαβεβαιώνουν κάθε λίγο ότι
«δεν υπάρχει πρόβλημα» και ότι
«όλα πάνε καλά». Και μεν, εν τω
μεταξύ, είμαστε αναγκασμένοι να
ζούμε αυτό το «δεν υπάρχει πρό-
βλημα», είμαστε αναγκασμένοι να
ακτινίζουμε το «δεν υπάρχει πρό-
βλημα», είμαστε αναγκασμένοι να
ΛΙΠΟΘΥΜΟΥΜΕ αυτό το «δεν
υπάρχει πρόβλημα».

Προσβάλλουν την νοημοσύνη
μας οι κύριοι του εργοστασίου με
αυτό που λένε. Προσβάλλουν την
νοημοσύνη μας και οι δηλώσεις του
έντιμου Υπουργού Εργασίας για το
«λίγο πάνω, λίγο κάτω». Αληθεύει
κύριε Υπουργέ η δήλωση αυτή; Και
αν αληθεύει ερωτώ: Είναι για σας
«λίγο πάνω, λίγο κάτω» το πρό-
βλημα στο Μαρί; Είναι «λίγο πάνω,
λίγο κάτω» οι λιποθυμίες των παι-
διών μας; Αν είναι, τότε πάρτε την
οικονομία σας και ελάτε να παρη-
θερίσετε λίγες μέρες στο «δεν
υπάρχει πρόβλημα». Ελάτε να κυ-
λιωθήτε στην άμμο, στην πεν-
τακάθαρη, θαλασσά μας — την γε-
μάτη μικροβία και «καλλούπια».
Μήπως κ. Υπουργέ, με τη δήλωσή
σας αυτή, εννοείτε ότι ένας κάποι-
κος περισσότερο ή ένας λιγότερο
δεν έχει σημασία; Λυπούμαι κ.
Υπουργέ, αλλά για μας έχει και πε-
ράζει. Γιατί είναι η δική μας ζωή
που αφορά.

Έχετε δηλώσει έντιμη Υπουργέ
οτι «δεν τίθεται θέμα μετακίνησης
του εργοστασίου γιατί η Κύπρος
είναι μικρή χώρα». Συμφωνώ απο-
λύτα ότι είναι δύσκολο να μετακι-
νηθεί. Τι γίνεται όμως με μας κ.
Υπουργέ, δεν μας εμπίει. Γιατί
εμείς δεν είμαστε διατεθειμένοι να
ανεχόμαστε άλλο μια αυτή την κα-
τάσταση.

Και ερωτώ κύριε Υπουργέ:
Όταν πρόσφατα επισκεφθήκατε
το εργοστάσιο γιατί δεν καλέσατε
εκπρόσωπο — και από το χώρο.
Ακούσατε τους ισχυρισμούς των
υπευθύνων του εργοστασίου. Γιατί
δεν θέλετε να ακούσετε και τους
δικούς μας ισχυρισμούς, που στο
κάτω — κάτω είμαστε οι ημετέ-
ρη εργαζόμενοι.

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ!!!
ΚΥΠΡΙΑΙΟΙ ΑΠΕΙ-
ΛΟΥΝ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ.

Ισχυρίζονται οι υπεύθυνοι του
εργοστασίου ότι οι μετρήσεις έχουν
δείξει ότι η αμμωνία βρίσκεται στα
επιτρεπτά όρια — και μάλιστα μη-
δαμνία. Μπορείτε κύριοι να μας
εγγυηθείτε ότι μετά 10-20 χρόνια
δεν θα υπάρξουν προβλήματα σε
εμάς ή στα παιδιά μας από τη συνε-
χή και χρόνιη εισπνοή αυτών των
«ηθαρμικών» ποσοτήτων αμμωνί-
ας.

Ακόμα κι αν δεχθούμε τις μετρή-
σεις σας νομίζω ότι μπορούμε να
αντελέσουμε τη μετωπία που υπαί-
χει. Αναγκάζομαστε, κύριοι, να
κλειδωνόμαστε στα σπίτια μας αρ-
παζωντάς πόρτες, καπναρβώματα,
εξοπλισμούς της μετωπίας.

Και όμως το συνταγματικό αδι-
κλωμα το δικαίωμα κάθε ανθρώπου
για ελεύθερη διακίνηση. Εσείς μας
στερείτε αυτό το δικαίωμα, κατά κα-
ποιο τρόπο.

Το Μαρί κατοικείται εξ ολοκλή-
ρου από πρόσφυγες. Πρόσφυγες
απ' όλα τα μέρη της Κύπρου. Μας

έδιωξαν μια φορά οι Τούρκοι από
τα σπίτια μας. Μήπως εσείς τώρα
θα μας αναγκάσετε να φύγουμε για
δεύτερη φορά; Η Κυβέρνηση λέει
οτι νοιάζεται για τους πρόσφυγες.
Ας μας το δείξει πρακτικά μια.

Έχουμε βαρβαρή τα κομψά λ' όγια
και τις υπαρχουσες, τις διαβεβαιώ-
σεις και τους καθησυχασμούς. Αυ-
τοί που θέλουν να αναμείνουν οι
υπεύθυνοι σε αναλόγου τις ευθύ-
νες τους. Βαρεθήκαμε να βλέπουμε
τα μάτια μας να λιποθυμούν, βαρε-
θήκαμε να περιμένουμε. Είμαστε
αποφασισμένοι να λάβουμε τα μέ-
τρα μας.

Και την επόμενη φορά δεν θα
ούτε επιστολή στις εφημερίδες, ου-
τε ειρηνική απώληση των δρομικών
προς το εργοστάσιο για 3 ώρες. Θα
είναι δυναμική και αποφασιστική. Το
ίδιο αποφασιστική όσο είμαστε
εμείς αποφασισμένοι να πραγματοποιή-
σουμε τους εστούς και τα παιδιά
μας.

Με κάθε τρόπο

Εκ μέρους της Κοινότητας Μαρί
Ο Κοινοτάχης
Λούκας Γ. Φουκακάκης

SLOW-MOTION

—Γιώργο, αυτή η σκηνή θέλω να μπει σε SLOW
MOTION.

—Ναί Χριστόδουλε, κι εγώ νομίζω ότι είναι
καλή ιδέα.

Το σενάριο της ταινίας ήταν καθηλωτικό.

Μιά μικρή είδηση στην εφημερίδα ότι μιά
ομάδα Πέρσες φυγάδες καταλαμβάνει ένα μο-
ναστήρι ζητώντας άσυλο σε μιά μικρή "δημο-
κρατική" χώρα κάπου στη Μεσόγειο. Σάλος.

Αμέσως τρέχουν δημοσιογράφοι, η όλη ιστο-
ρία βγαίνει στην επιφάνεια. Η αστυνομία,
μέσα στην απεγνωσμένη προσπάθεια της να
κρατήσει το συμβάν μυστικό αποκλείει το
αεροδρόμιο κτυπώντας πολίτες και δημοσιο-
γράφους. Μέσα στην αίθουσα αναμονής μιά
ομάδα από εκατόν περίπου μελαμψούς άντρες
γυναίκες και παιδιά ουρλιάζουν σε μιά ακα-

ταξία, γλώσσα γεμάτη Α. Ξαφνικά κά-
ποιος τρέχει και πέφτει με τα μούτρα σε
μιά βιτρίνα πού σπάει με πάταγο σε χίλια
κομμάτια, όπως ακριβώς και αυτός ο κάποιος.
Είναι αυτή τη σκηνή πού ο σκηνοθέτης θε-

λει να δώσει σε SLOW MOTION με μουσική
υπόκρουση το δημοτικό τραγούδι "Αίγια κό-
ταινη πού πάεις". Το τέλος της ταινίας συ-
γκλονιστικό, η μελαμψή ομάδα εξαποστέλλε-
ται απ' εκεί πού ήρθε. Εκτοτε η τύχη όλων
αγνοείται. Τέλος. Αρχίζουν να φαίνονται τα

γράμματα με μουσική υπόκρουση το "πέσατε
θύματα αδέρφια μου εσείς". Διαβάζουμε Γιώρ-
γος Βασιλείου σενάριο, Χριστόδουλος Βενια-
μιν σκηνοθεσία. Οι θεατές καθηλωμένοι μπρο-
στά στην οθόνη τους κατασυγκινημένοι, δυσκο-
λεύονται να συνέλθουν ενώ από τις τηλεορά-
σεις τους ακούγεται το "τέλος της εκπομπής

Καληνύκτα σας" και ο εθνικός ύμνος. Εθνική
υπερηφάνεια και ασφάλεια τους διακατέχει
καθώς πάνε για ύπνο. Η καθαρότητα της φυλής
και "ο τόπος μας" βρίσκονται σε καλά χέρια

ενώ την επομένη η περηφάνεια μετατρέπεται
σε ντελντίριο καθώς στους δύο συντελεστές
του έργου απονέμεται το νόμπελ ειρήνης.

Καληνύκτα σας και όνειρα
χλυκά.

Τίτλος.

Ρατσισμός-S.O.S. η

Αυτά μόνο στην Κύπρο μπορούν να συμβούν.

ΕΔΩ
ΕΔΩΝ

...και εγώ ξεκίνησα από τη Λεμεσό με ένα τραίνο να πά-
με να δούμε από κοντά αυτό το περιβόητο φεστιβάλ της ΕΔΟΝ.
Δε λένε, καλό ήτανε μωρέ, αλλά πολύ μουδ'χαρλο αυτοί οι τύποι
με τα κόκκινα μαντηλάκια στα χέρια που παίζουν το ρόλο πού
μπαίνουν. Εκεί πού ακούγαμε το συγκρότημα "Τερμίζτες" να παίζει
ροκ, και για να είμαστε ειληκτικείς με παιδιά μόνο γι αυτό το
έξοφρο ρυθμό πήγαμε, μας έπιασε η εκιθυμία να χορέψουμε, τι
το πιο φυσιολογικό. Όμως ξαφνικά καταφθάνουν οι καραμπινιέρηδες
με τα κόκκινα μαντηλάκια περιβραχιόνιο πού αντί να τα είχαν
στη γέρι καλύτερα να τα χρησιμοποιούσαν να βιάζουν τη μύξα
τους τα μυζέλια, να μας πούν να καθίσουμε στις καρέκλες
μας γιατί ενοχλούσαμε, αν είναι ποτέ δυνατόν να ενοχλεί ο
χορός. Και εμείς σαν καλά παιδιά πού είμαστε κάτοικη κάτω-
πέντε είμασταν όλοι κι όλοι, κι ακούγαμε ροκ χωρίς να μπορού-
με να εκφραστούμε ελεύθερα. Κι το υπόλοιπο ακροατήριο με παι-
διά καθόταν κουλάτο και βαρούσε παλαμάκια σαν να ακούγε το
"κόθεται η Αιλλάκη στη βεράντα". Εγώ πάντως θα τους πρότεινα
αυτί να βαρούσαν παλαμάκια, καλύτερα να βαρούσαν καμιά μαλα-
κία, θα το διορθώσαν καλύτερα. Αυτά.

ΤΟΥΡΚΟΙ ΑΥΤΟΜΟΛΟΙ ΚΛΕΦΤΕΣ-ΖΕΚΛΕΦΤΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ ΣΑΣ

ΕΚΛΕΨΑΝ ΛΕΙΤΕ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΑΥΤΟΜΟΛΟΥΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΦΕΡΟΝΤΑΝ ΟΠΛΗΤΑ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΙ ΑΦΟΥ ΣΥΣΤΩΜΗ Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΚΛΗΤΟΙΣ ΣΑΝ ΠΑΣΟΚΟΠΟΥΣ, ΤΟΥΣ ΕΡΕΙΞΑΝ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑ, ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΤΗ "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ", ΟΤΙ ΠΕΡΙΕΦΕΡΟΝΤΑΝ "ΥΠΟΠΤΙΑ" ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΤΙΤΙΛΕΣ ΠΛΗΡΕΙΣ. ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ, ΕΞ ΑΛΛΟΥ ΟΤΙ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΣΤΟΝ ΜΗΚΤΑΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΑΥΤΟΜΟΛΟΥΣ ΠΟΥ ΕΨΑΝ ΕΡΘΕΙ ΣΤΟ ΝΟΤΟ ΝΑ ΣΗΤΗΣΟΥΝ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ. ΚΑΤΑ ΤΑ ΑΛΛΑ ΤΑ ΚΡΑΤΟΣ "ΜΑΣ" ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΟ "ΨΕΥΔΟ"-ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ ΚΤΛ. ΚΤΛ. ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΚΑΙ ΝΑ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ, ΓΙΑΤΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΙΡΟΣ, ΕΣΤΩ ΚΙ ΑΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ, Ο ΤΗΣ ΕΙΣΙΡΟΛΗΣ, Ο ΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ Η ΜΗ, Ο ΨΕΥΔΟ Η ΜΗ. ΚΑΤ' ΑΡΧΗΝ ΕΙΜΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΠΩΣ ΟΣΟΦ ΚΕΦΑΛΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΒΕΡΗ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ (ΤΗΝ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ) ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΟΥΜΕ ΕΝΑ ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΕ ΜΟΘΟ ΚΑΙ AIR-CONDITION ΕΤΟΙΜΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΚΕΤΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΕΣΗ ΤΟΥ ΤΟ ΣΤΟΜΟ, ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΟΥΡΑ ΘΑ ΒΓΑΖΕΙ ΚΙ ΑΛΛΑ ΤΕΤΟΙΑ ΟΕΙΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΟΥ. ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΡΕ, ΠΑΙΔΙΑ ΑΝ ΑΚΟΥΣΑΤΕ ΠΟΥ ΕΝΑ ΓΙΑ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΥΣ ΠΟΥ ΠΕΡΠΑΤΟΥΝ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΚΑΙ ΦΩΝΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΕΥΟΝΤΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥΣ, ΠΕΙΤΕ ΜΑΣ ΤΟ ΚΑΙ ΜΑΣ Ν' ΑΝΟΙΞΟΥΜΕ ΚΑΜΜΙΑ ΟΧΟΛΗ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ, ΝΑ ΤΟΥΣ ΦΕΡΟΥΜΕ ΝΑ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ, ΘΑΧΕΙ ΦΟΒΕΡΟ ΣΟΥΞΕ Η ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ. Ο ΚΡΕΤΙΝΙΣΜΟΣ, Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ, Η ΓΛΩΣΙΩΔΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ, Η ΧΕΛΩΙΩΤΗΤΑ, Η ΣΚΑΤΙΛΙΑ, Ο ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΣ, Ο ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ, Ο ΧΑΦΙΕΔΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΡΟΥΦΙΑΝΙΑ, ΟΛΕΣ ΔΗΛΑΔΗ ΟΙ ΗΘΙΚΕΣ ΑΞΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΣΕ ΤΟΥΤΟ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΕΙΝΑΙ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΑΝΕΞΑΝΤΛΗΤΑ. ΑΛΛΩΣΤΕ Η ΑΠΟΨΗ ΕΝΟΣ ΑΚΕΡΑΙΟΥ ΟΤΙ ΟΛΟΙ ΟΣΟΙ ΑΥΤΟΜΟΛΟΓΟΙ ΕΙΝΑΙ ΛΕΡΕΣ ΔΕΝ ΑΠΕΧΕΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΑΠ' ΑΥΤΗΝ ΚΑΠΟΙΟΥ ΔΕΞΙΟΥ ΚΟΥ ΠΗΔΕ ΝΑ ΣΚΩΤΩΝΟΥΝ ΕΠΙ ΤΟΠΟΥ ΟΣΟΥΣ ΜΠΑΝΟΥΝ ΣΤΗ ΝΕΚΡΗ ΖΩΝΗ. ΕΠΕΙΤΕ, ΜΕΤΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΘΑΝΟΥ, Η ΑΠΟΨΗ ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ Η ΚΥΡΙΑΡΧΗ (ΧΑΙΡΕ, Ω ΛΑΪΚΟΙ!). ΕΘΝΙΚΗ ΟΜΟΨΥΧΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΑ ΔΗΛΑΔΗ. ΤΕΛΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ΕΧΩ ΔΥΟ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ. Η ΜΕΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗ ΜΗ "ΨΕΥΔΟ"-ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΜΑΣ ΑΣ ΒΑΛΟΥΝ ΟΙ Χ. Α. ΔΟΥ-ΤΡΙΣ Α.Κ.Η-Β.Β.Β. (ΠΟΥ ΤΟΣΟ ΝΥΘΩΣΟΥΣ ΠΕΡΗΡΑΝΟΥΝ ΓΙΑ ΑΥΤΑ) ΝΑ ΦΕΡΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΡΟΔΟΡΙΟ ΤΗΣ ΛΑΡΝΑΚΑΣ ΕΤΑΙ ΠΟΥ ΝΑ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΠΡΩ ΑΝΕΣΤΑ ΚΑΙ ΓΡΗΓΟΡΑ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝΙΝΑΓΚΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩ-

ΠΟΙ ΝΑ ΠΡΑΝΟΜΟΥΝ. Η ΓΕΥΤΙΜΗ ΠΡΟΣ ΚΑΘΕ ΕΝΕΣΠΕΡΙΣΜΕΝΟ ΝΑ ΜΗΝ ΣΚΑΤΩΝΕΤΑΙ ΕΠΙ ΤΟΠΟΥ ΟΠΟΙΟΣ ΤΟΥΡΚΟΣ ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΤΗ ΝΕΚΡΗ ΖΩΝΗ ΑΛΛΑ ΝΑ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΜΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΠΛΑΝΟΥΜΕ ΖΩΝΤΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΝΟΙΞΟΥΜΕ ΤΡΥΠΕΣ ΣΤΟ ΟΥΜΟ ΜΕ BLACK & WHITE ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΒΟΥΜΕ ΤΑ ΓΕΝΝΗΤΙΚΑ ΟΥΡΑ ΚΑΙ ΝΑ ΤΗΓΝΙΖΟΥΜΕ ΜΕ ΕΙΛΟΚΟΜΗΜΕΝΟ ΚΡΕΜΟΥΔΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΝΑ ΤΑ ΡΕΙΝΟΥΜΕ ΟΤΟΥ ΣΚΥΛΛΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥΣ ΝΑ ΤΑ ΚΟΡΟΥ ΜΕ ΦΕΤΤΕΣ ΜΕ ΜΗ ΑΛΕΙΟΥ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΑΝΟ ΣΚΥΛΛΟ ΤΟΥ ΚΑΡΝΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ ΝΑ ΑΝΟΙΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΒΑΡΟΣ ΕΤΑΙ ΠΟΥ ΝΑ ΟΚΑΜΑΤΙΣΕΕ ΚΑΙ ΝΑ ΓΕΝΝΕΣΕ ΤΟ ΚΕΛΕΤΙ ΤΟΥΣ ΜΥΣΤΑ ΚΑΙ ΝΑ ΤΑ ΣΦΗΝΟΥΜΕ ΛΙΟ ΕΚΕΙ ΝΑ ΤΑ ΦΑΝ ΟΙ ΠΟΝΤΙΚΟΙ. ΚΑΛΑΝΟΥΝΤΑ ΟΥΣ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΑΓΓΛΩΚΑ. Υ.Γ. ΓΙΑΤΙ ΕΓΩ ΝΑ ΕΙΜΑΙ ΟΙΟΙΧΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΣ, ΠΡΩΣ; ΕΓΩ ΤΟΥΛΑΧΕ-ΣΤΟΝ ΤΟ ΛΙΟ ΜΕΝΟ, ΦΙΛΟΣ ΤΑ ΕΧΑΜΕ ΚΙΟΛΑΣ.

ΑΠΟΣΠΑΣΗΜΑ ΑΠΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΟΥ ΔΙΑΝΕΜΗΘΗΚΕ ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΚΥΠΡΟ ΤΟ 1976. ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΤΟ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ ΠΗΓΑΝ ΦΥΛΑΚΗ. ΕΠΕΙΔΗ ΟΙ ΚΑΘΕ ΛΟΧΗΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ ΜΑΣ ΛΕΝΕ ΟΤΙ ΦΤΑΙΝΕ ΟΠΟΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΙ ΟΤΙ ΚΑΝΕΝΑΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΚΑΤΟΧΗ. Κ.Α.Π.Ε! ΕΝΤΑΖΕΙ ΡΕ. ΠΑΙΔΙΑ ΙΔΟΥ Η Τ/Κ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ. ΠΕΡΙΜΕ-ΝΟΥΜΕ ΤΩΡΑ ΤΑ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΦΥΛΑΔΙΑ ΤΟΥ '66 ΚΑΙ ΤΟΥ '69 ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΣΦΑΓΕΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΟ-ΚΥΠΡΙΩΝ.

"Bugünlerde Cenevre'de Kıbrıs'ın kaderi konuşuluyor. GARANTÖR VE EMPERYALIST devletler Kıbrıs'ın kaderini tayin edemez. Bizler iki halkın kardeşçe yaşadığı emperyalist üslerden ve yabancı askerlerden arınmış Bağımsız Kıbrıs istiyoruz. Taksim planlarına hayır! Bütün yabancı kuvvetlerin adadaki fiili işgallerine son verilmelidir. Adadaki silâhlı güçlerden yalnız biri değil, hepsi adayı terk etmelidir. Hiçbir milletlerarası anlaşma yabancı devletlerin Kıbrıs'ta silâhlı kuvvet bulundurtmasını meşru hale getiremez. Kıbrıs'ın kaderini Kıbrıs halkları tayin eder."

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ)

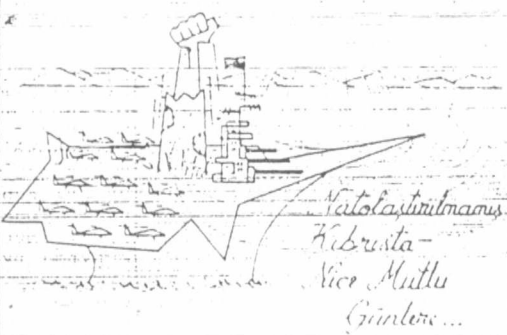
«Τις μέρες αυτές στη Γενεύη συζητήθηκε η τύχη της Κύπρου. Οι εθνοφίλεις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις δεν δικαιούνται να καθορίζουν την τύχη της Κύπρου. Έμεις θέλουμε μία Κύπρο ανεξάρτητη, απηλλαγμένη ιμπεριαλιστικών δόσεων και ξένων στρατευμάτων, όπου οι δύο λαοί θα ζούν αδελφωμένοι.

«Οχι για διαμελιστικά σχέδια. Πρέπει να τερματίσουν στην κατοχή της νήσου από όλα τα ξένα στρατεύματα. Οχι μόνον μία, αλλά όλες οι ξένες ένοπλες δυνάμεις, πρέπει να εγκαταλείψουν την νήσο.

«Καμιά διεθνής συμφωνία δεν μπορεί να παράσχει νομικών δικαιωμάτων παρουσίας ξένων στρατευμάτων στην Κύπρο.

Την τύχη της Κύπρου θα την αποφασίσουν οι λαοί της

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE İERL ÜNTAKIARI

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ
ΚΑΡΤΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΗ
ΚΑΤΟΧΗ
ΠΟΥ
ΚΥΚΛΟΦΟ-
ΡΗΣΕ ΠΑ-
ΡΑΝΟΜΑ

ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ ΣΥΝΤΟΜΑ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ΤΡΑΙΝΟΥ ΣΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΑ. ΕΤΣΙ ΠΑ ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΝ ΜΕΡΙΚΟΙ!

ΠΑ ΤΚΕ

ΚΥΠΡΙΑΚΕΣ

"Ο έρωτας με τη γλώσσα που μιλάς είναι η αίσθηση μιάς άλλης πραγματικότητας".

1.

Η συζήτηση για το γλωσσικό πρόβλημα (η Ελληνική η η Αγγλική) στην Κύπρο σήμερα είναι, όπως όλες οι συζητήσεις μεταξύ των διανοουμένων, παραπληθυντική. Η συζήτηση δισεισθάνεται το πρόβλημα για να το εκφράσει με διαστρεβλωτικούς όρους.

Το πραγματικό γλωσσικό πρόβλημα στην Κύπρο, για αιώνες τώρα, είναι ο διχασμός του γραφτού (η του ~~μαζικά και διακοινικά~~ επικοινωνιακού λόγου) και του προφορικού - μεταξύ των καλαμαρίστικων (η των Εγγλέζικων η των Τούρκικων) που μιλούσαν και μιλάνε οι κάθε λογής εξουσίες σ' αυτό τον τόπο (παπάδες, αγάδες, δάσκαλοι, πολιτικοί) και τη γλώσσα του δρόμου και της καθημερινότητας.

Η γλώσσα είναι πάνω απ' όλα μιά κοινωνική σχέση - όταν οι παπάδες ψάλλουν για αιώνες σε μιά ακατανόητη γλώσσα, όταν η γλώσσα των επισήμων είναι διαφορετική απ' τη γλώσσα του κόσμου, το μήνυμα είναι ξεκάθαρο - μερικοί κατέχουν το λόγο τα σωστό - που είναι δείγμα της "ευγένειας και της ανωτερότητας τους". Η γλώσσα της καθημερινότητας τους είναι "βάρβαρη", "χωρκατική", "απλοϊκή", "χυδαία". Αυτός που τη μιλά πρέπει να ντρεπεται. Η σημερινή δουλοπρέπεια των κυπρίων μπροστά στον δικαστή, τον παπά, το δάσκαλο, το μπάρμπα, είναι βαθιά ριζωμένη στην ντροπή και το φόβο γιατί πάντα τους ξεφεύγει η προφορά του "τζιαί" αντί του "καί" - και ο δάσκαλος πάντα θυμώνει.

2.

Στον κόσμο της πραγματικότητας, των ανθρώπων που κλαίνε, γελάνε, νευριάζουν, βρίσκονται και αγαπιούνται, υπάρχουν μόνο διαλέχτοι - και η Κύπρος έχει πολλές διαλέχτους και όχι μόνο μιά. Οι "γλώσσες" που μαθαίνουμε στο σχολείο είναι κωδικές αναφορές, - και όπως κανένας δεν παίει περικό στο δάσος με εξισωτικές φυαϊκές, κανένας δε χρησιμοποιεί την επίσημη γραμματική στην καθημερινότητα. Οι "γλώσσες" κωδικοποιούνται από τους διανοούμενους του 17^{ου}, 18^{ου} και 19^{ου} αιώνα σε μιά προσπάθεια να δοθεί ένας ομοιόμορφος ομοιογενής λόγος στη εξουσία του κράτους που επιβάλλει την εξουσία του σ' ένα ετερογενή πληθυσμό με πολλές διαλέχτους, με τη δικαιολογία ότι ανήκουν στο ίδιο έθνος. Έθνος - κράτος - κυρίαρχη γλώσσα είναι μέρη της μοντέρνας ιδεολογίας του κρά-

ΔΙΑΛΕΧΤΟΕΣ

τους που οδηγεί στην πολιτιστική ισοπέδωση και την καταπίεση της δημιουργικότητας. Δεν είναι καθόλου τυχαίο που οι μόνοι χώροι δημιουργικότητας στους τελευταίους αιώνες είναι αυτοί των περιθωριακών (απ' το ρεμκέτικο στις γειτονιές μας, στη JAZZ και τη ROCK μουσική στην Αμερική, το Μοντερνισμό στην ποίηση και την ζωγραφική, κλπ.) - η ένταξη στην πλειοψηφία οδηγεί στην αποβλάκωση με αντάλλαγμα την ασφάλεια. Οι περιθωριακοί είναι απ' τις λίγες μειωρησίες που καταλαβαίνουν την πλαστότητα των πλειοψηφιών - και που προσπαθούν να λειτουργήσουν σαν αυτόνομες κοινότητες.

Βασιλιτζιά ψιντρόφυλλη
για πρακλαρίν γισλντίρ
(μέ τά πράσινα φύλλα)
τά δκυό βυζιά του κόρφου της
ήπαραλλαρίμ ππεσίρτιν
(τά πληρώνω μετρητά)

Έχτες προχτές αντίπροχτες
μπέν τουβαρτάμ μπασκάρτιμ
(τήν έβλεπα από τόν τοίχο).
τζιαί θέμα νάρτω νά σέ δώ
άνασσούντν κορκάρτιμ
(μιά φοβόμαι τή μανά σου)

ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΛΑΪΚΟΝ - ΑΣΜΑ

3.

Η δομή της Κυπριακής διαλέχτου, όπως παρατήρησαν οι περισσότεροι ερευνητές, είναι μουσικοποιητική. Ανήκει μεν στην ίδια παράδοση με τον Όμηρο, αλλά ο Όμηρος (στα Αραβικά Ομάρ) δεν ανήκει στην Αθηναϊκή καινότητα της αρχαιότητας από όπου η μυθολογία του σύγχρονου Ελληνισμού αντλεί τα σύμβολα της.

Το ποιητικό μουσικό ρεύμα ιστορικά ανήκει στην παράδοση του προφορικού, λαϊκού λόγου του οποίου οι ρίζες είναι κεντρώστικες και απόκτησε μιά ιδιαίτερη άνθηση στην αραβική κουλτούρα. Τόσο η Τουρκία, όσο και η Κύπρος και διάφορες περιθωριακές περιοχές της Ελλάδας είναι βαθιά επηρεασμένες απ' αυτή τη παράδοση. Στην καλλιτεχνική της μορφή αυτή η εκφραση ξεκινά από ποιητικά τετράστιχα με τη συννοδεία ενός μουσικού οργάνου (του σασί στην Τουρκία, του βιολιού στην Κύπρο) και φτάνει ως τα ερωτικά έπη η μύθους (το "Γκιουζελέμ", το "Ντεστάν" η τον

"Τουρκουλού-Νικαγιέ" της Τουρκίας, ως την "Αροδάφνούσα", το "τραγουδι του Χριστοφώ και της Εμινές" κλπ. στην Κύπρο). Αυτή η παράδοση διατηρήθηκε και αναπτύχθηκε από τους δερβίσηδες των σουφίς (της πιο μυστικιστικής και ταυτόχρονα διονυσιακής αίρεσης του Ισλάμ) τους ασήκηδες της Τουρκίας (ασήκης, απ' την Αραβική λέξη "ασκ" που σημαίνει έρωτας) ως τους Κυπρίους ποιητάρηδες. Οι Κύπριοι ποιητάρηδες δεν λειτουργούσαν απλώς σαν περιφερόμενοι "ασήκηδες" αλλά και σαν ομιλητικές εφημερίδες για τις παραδοσιακές κυπριακές κοινότητες. Η επίδραση της μουσικότητας αυτής της επικοινωνίας στις κυπριακές διαλέχτους είναι εμφανής. Οι ποιητάρηδες σαν στρώμα καλλιτεχνών και κριτικών της εξουσίας και των ηθών, ουσιαστικά διαλύεται με τον εκσυγχρονισμό της κοινωνίας και την άνοδο της κουλτουριακής εθνικιστικής ποίησης και λόγου/σχολείων.

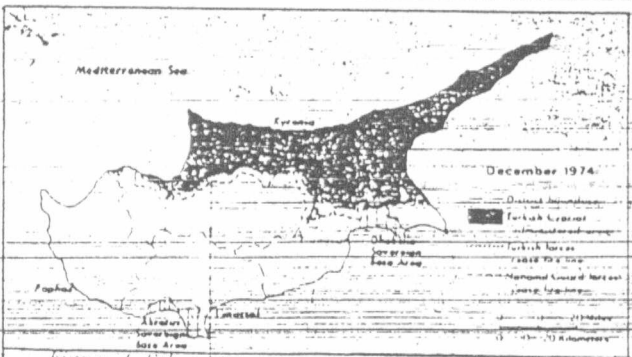
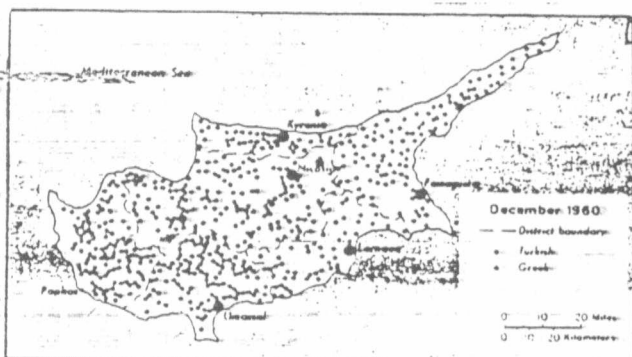

Figure 1. Ethnic Distribution of the Population, 1960, 1964 and 1974

Η ΓΛΩΣΣΑ ΕΙΝΑΙ ΔΕΜΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΧΩΡΟ - ΧΑΡΤΕΣ ΤΗΣ ΣΥΡΡΙΚΝΟΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΧΑΣΜΟΥ ΤΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΜΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΟΔΟ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ.

4.

Στο λεξιλόγιο τους οι κυπριακές διάλεκτοι ήταν πάντα ένα κολλιάς - μία ανομόιομορη συλλογή λέξεων και εκφράσεων από κουλτούρες που φτάνουν απ' την Αγγλία ως την Περσία. Και αυτή είναι η επανοικιοποίηση της αποικιοκρατικής εμπειρίας. Η Κύπρος ήταν πάντα στο σταυροδρόμι των αυτοκρατοριών, πάντα απαικία, η οικιοποίηση λέξεων και εκφράσεων από τους ξένους είναι η ανασύνθεση του γεωγραφικού χώρου με τον ερωτισμό της ιστορικής εμπειρίας. Δεν κατακτηθήκαμε απλώς από τους Έλληνες, τους Άγγλους, τους Τούρκους, τους Αραβες κλπ. Τις νύκτες πήραμε τις λέξεις τους (όχι τη γλώσσα τους) και τις ερωτευθήκαμε όπως τα φρικιά της Ευρώπης που πετούν πέτρες και μολότωφ στην αμερικάνικη πρεσβεία στους ήχους της ROCK. Η ανοιχτότητα μιας διαλέχτου είναι σημάδι όριων εξέλιξης και παιγνιδίσματος που έχει σε μία παγκόσμια κουλτούρα. Η οικιοποίηση αγγλικών ή ελληνικών η τούρκικων εκφράσεων είναι τόσο φυσική όσο το γεγονός ότι ζούμε στον ίδιο πλανήτη. Αλλά άλλες λέξεις θα πάρει η κρατική γραφειοκρατία, άλλες οι διανοούμενοι και άλλες αυτοί που καταπιέζονται από αυτούς.

5.

Ίσως για ιστορικούς λόγους να ήταν χρήσιμο να γραφτεί ένα αλφάβητο της κυπριακής διαλέχτου - (γράφοντας το SH, το CH κλπ. στα ελληνικά είναι τουλάχιστον αστέιο) για όσους ο έρωτας με τη γλώσσα κυκλοφορεί σ' αυτό το γαλαξία. Αλλά σε μία εξουσιαστική κοινωνία η εξουσία του γραφτού πάνω στον προφορικό λόγο θα υπάρχει πάντα. Σήμερα η αντίσταση στον "ορθό λόγο" της εξουσίας δεν περνάει μόνο μέσα απ' την αντίσταση (όποια αντίσταση) των μαθητών στα σχολεία, αλλά και στην οικιοποίηση της νέας τεχνολογίας. Η κασέτα και το βίντεο θα γίνουν τα βιβλία ενός καταπιεσμένου λόγου και οι εραστές των ραδιοκυμμάτων (στα πλαίσια η όχι της "ελεύθερης ραδιοφωνίας") οι μεταμοντέρνοι ποιητάρηδες. Μόνο τότε ο γραφτός λόγος θα γίνει απλα ερωτικός, λογοτεχνικός η επιστημονικός, χωρίς να είναι όργανο εξουσίας - είτε η γραφή είναι ελληνική, αγγλική, τουρκική, κυπριακή, παφίτικη.

Γιατί αυτός ο γεωγραφικός χώρος που λέγεται Κύπρος χωρίς την πολυμορφία όλων των διαλέχτων θα είναι λειψή. Οι λέξεις, οι εκφράσεις, οι δομές της γλώσσας που πήραμε απ' τις αυτοκρατορίες που μας κατακτούν για 30 αιώνες τώρα, είναι η ιστορία μας. Η ιστορία μιας πολιτιστικής γέφυρας ανάμεσα στην Ανατολή και τη Δύση. Θα καταλάβουν ποτέ άραγε οι Έλληνες και οι Τούρκοι αυτού του νησιού ότι είναι και αυτοί απλά μειψηφίες, ότι μας χωράει όλους αυτός ο τύπος, και

ότι οι υπόλοιπες πολιτιστικές κοινότητες, σ' αυτό το νησί (οι ιθαγενείς) έχουμε πιά βαρεθεί να μας μιλάνε σαν σε βάρβαρους και να μας χρησιμοποιούν για τα πάθη των δικών τους οιδιποδίων, -υπάρχει ρε παιδιά και ψυχανάληψη, πέστε στα κράτη-μαμμάδες σας να σας πληρώσουν τους λογαριασμούς.

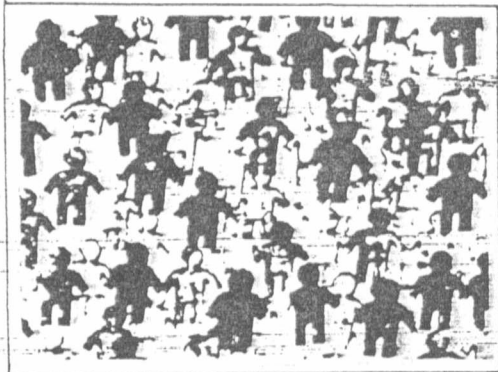
απόσπασμα από το
άρθρο του J. Hoover

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΘΝΙΚΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

μεταφρασμένη

Η Ελλάδα, όπως ήταν, όπως το συνηθισμένο κλειδί για τη δημιουργία της εθνικής συνείδησης, την εποχή ο μεγάλος πληθυσμός έπρεπε να ενδοχτεί νέες ταυτότητες, σαν Έλληνες και Τούρκοι, νέες μορφές γλώσσας και αλφαβήτου. Το 19^ο αιώνα το μορφωτικό επίπεδο του νησιού ήταν πολύ χαμηλό και ακατάλληλο, αλλά, ελληνικοί ήταν οι δάσκαλοι, γράμματοι, ένας πολύ μικρός αριθμός σχολείων (ορθόδοξα και μουσουλμανικά) υπήρχαν. Αυτά ήταν βασικά αυτικά σχολεία και είχαν άμεση σχέση με τους θρησκευτικούς οργανισμούς και κοινότητες και ιόνταν τη δημοκρατική αγωγή, άρα και τα εκπαιδευτικά είχαν πιο SECULAR (ασέβηστα).

Η νέα αγγλική διοίκηση, στην προσπάθεια της να αντιμετωπίσει τον αναφαρτίσιμο ενωσμένο τη δημιουργία σχολείων ο όλο το νησί, δάσκαλοι έρχονται απ την Ελλάδα και την "Τουρκία", -ένα μοντέλο που συνεχίζεται και σήμερα με την έλλειψη Κυπριακού Πανεπιστημίου, υπήρχε ιδιαίτερη προσπάθεια οι διευθυντές των σχολείων να μην είναι Κύπριοι. Η "επαναπολιτιστική" επίδραση της εκπαίδευσης ήταν ίσως πιο κρίσιμη ανάμεσα στην ορθόδοξη πλειοψηφία, ίσως επειδή η Κύπρος ήταν και πιο μακριά από την Ελλάδα της τότε εποχής (παρα απ την Τουρκία) και επειδή οι ισλαμικοί, πολιτικοί και γλωσσολογικοί έσομοι ήταν πιο παλιοί και πιο έντονοι. Οι ορθόδοξοι Κύπριοι διέφεραν περισσότερο στη γλώσσα και στα έθιμα απ τους Έλληνες της Ηπειρωτικής Ελλάδας παρά οι Κύπριοι Μουσουλμάνοι με τους Ανατολίτες Τούρκους.

Ο Ιωβεντατικός πολιτιστικός εθνικισμός και το IRREDENTISM ( ) ήταν πανταχού δυνατό στο πανεπιστήμιο των Αθηνών και στα Ελληνικά σχολεία μετά την ανεξαρτησία του 1830. Ήταν οι Κύπριοι με την Ελληνική εκπαίδευσή και με τον Εθνικό πολιτιστικό εθνικισμό που ήρθαν να εκανόρωσουν τα νέα σχολεία.

Μέσα σε μερικές γενιές και με τη συνεχή μετάδοση του σχολικού ανατολισμού, οι δάσκαλοι με την Ελληνική εκπαίδευσή αντι-κατέστησαν την κυπριακή γλώσσα με νέες μορφές απ το βαλκανικό βασίλειο. Η κυπριακή γλώσσα λόγω των γραμματικών, των λεξικών και της δημοσκειμένης λογοτεχνίας είχε αρχίσει να μετατρέπεται από προφορική διάλεκτο σε αναγνωρισμένη "λογοτεχνική" γλώσσα. Οι δάσκαλοι όμως δίδασκαν δημοτική και καθαρεύουσα, -σαν τις μόνες σωστές μορφές γλώσσας, ή δημοτική και η καθαρεύουσα, εκτός απ την τεράστια διαφορά που τις χωρίζει, δεν ήταν καθόλου ενωμένοι, για τον καθημερινό Κύπριο, η ταπεινή γλώσσα ταυτιζόταν με τον "κατωτερότερο αγρότη" ενώ η άνοχη στην καθαρεύουσα και τη δημοτική έχωνταν τους κυρίους της ελίτ. Είναι χαρακτηριστικό ότι η Ελληνική φιλοσοφία ήταν ο κλάδος που έφτανε το περισσότερο κύρος για τους κυρίους φοιτητές στην Ελλάδα -τουλάχιστον μέχρι και η αγορά τεράστια υπερκοστίστηκε στα 60.

Επιπλέον τα βιβλία, όπως και οι δάσκαλοι εισάγονταν απ την Ελλάδα και υπόκειντο στην έγκριση του Ελληνικού Υπουργείου Παιδείας, μετά κατάσταση που συνεχίστηκε μέχρι τα 1970, όταν η διοίκηση του Μακαρίου ήταν κάτω από έντονη πίεση από τη στρατιωτική χούντα της Ελλάδας, βιβλία που χρησιμοποιούνταν σε ελληνοκυπριακά σχολεία χαρακτηρίστηκαν τον Μακάριο "προδότη του ελληνικού έθνους".

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ ΚΑΚΙΑΣ

Γίνονται τελευταία αναφορές σε συζητήσεις, με διάφορους Μαρξιστές κυρίως, γύρω από τα λεγόμενα "εργατικά" και ακούγονται τα γνωστά περί εργατικής τάξης και του ιστορικού της ρόλου κτλ. κτλ. Επειδή απ' όσα λέγονται και ακούγονται μού έχει δημιουργηθεί η εντύπωση ότι οι άνθρωποι δεν έχουν δουλέψει ποτέ τους μαζί με την εργατική τάξη και η επαφή είναι μάλλον από απόσταση, σκέφτηκα να κάμω έτσι μια καταγραφή κάπου των εμπειριών που είχα δουλεύοντας σε διάφορες δουλειές και πιο συγκεκριμένα από την τελευταία μου δουλειά δ' ένα εργοστάσιο και των συμπερασμάτων μου του τι εστί εργατική τάξη στην Κύπρο.

ΕΡΓΑΤΗΣ ΠΟΥ ΒΥΖΑΝΝΕΙ

~~ΕΡΓΑΤΗΣ ΠΟΥ ΒΥΖΑΝΝΕΙ~~

προνομιούχοι και οι νέοι οι ανειδίκευτοι που είναι και οι πιο καταπιεσμένοι. Εδώ θάθελα να αναφέρω ότι το όλο ξεζούμισμα των εργατών στηρίζεται ΚΑΙ πάνω σ' αυτό το διαχωρισμό, όπου κάπου το αφεντικό ρε παιδί μου στηρίζεται πάνω στον κόσμο που κινεί τα πολλά λεφτά τόσο για να πιάσει τα πράγματα να αυξηθεί η παραγωγικότητα όσο και για να κεντρώσει τις καταστάσεις σε περιπτώσεις αιτημάτων από μέρους των εργατών ή ακόμα και όταν υπάρχει ο κίνδυνος απεργίας, δηλ. οι υψηλόμισθοι είναι εκ των πραγμάτων πιο συντηρητικοί και έτοιμοι για συμβιβασμούς και αυτό είναι λογικό γιατί οι άνθρωποι είναι δεμένοι με χίλιους τρόπους. Πρώτα απ' όλα είναι ο φόβος ότι θα χάσουν τη δουλειά τους και τον καλό μισθό-κάτι που η εργοδοσία γνωρίζει και εκμεταλλεύεται πολύ

λοιπόν υπάρχει μια κατάσταση όπου ο μισός κόσμος είναι ξεφτίλας, δηλ. λόγω διαφόρων συγκυριών και κύρια λόγω υπηρεσίας βρίσκονται οι παλιοί να παίρνουν αρκετά ψηλούς μισθούς, τουλάχιστον σε σύγκριση με τους νέους, ανειδίκευτους εργάτες ως επί το πλείστον, του ιδίου εργοστασίου. Δηλ. σε αρκετές περιπτώσεις οι βασικοί μισθοί των παλιών εργατών ή τεχνικών ξεπερνούν το διπλάσιο των μισθών των νέων. Από την άλλη πλευρά οι νέοι εργάτες-νέοι τόσο σε υπηρεσία όσο και σε ηλικία-με τους μισθούς πείνας αυσιαστικά, αναγκάζονται να βασίζονται στο UNION-TIME για να επιβιώσουν. Ο βασικός μισθός ενός νεοπροσληφθέντα εργατή είναι γύρω στις 445 τη βδομάδα καθαρά και φυσικά κάπου εκεί κυμαίνονται τα μεροκάματα και στα άλλα εργοστάσια. Αν τώρα ληφθεί υπόψη ότι ο ανειδίκευτος εργάτης είναι εκείνος που θα κάμει τις πιο σκληρές και τις πιο βαρείες δουλειές γίνεται αντιληπτό ότι η όλη εκμετάλλευση περνά από πάνω του, γιατί η παραγωγή βγαίνει πάνω στην κλάτη του και η καταπίεση του είναι πιο άμεση και έντονη. Δηλ. και που υπάρχουν δύο στρώματα εργατών, οι παλιοί

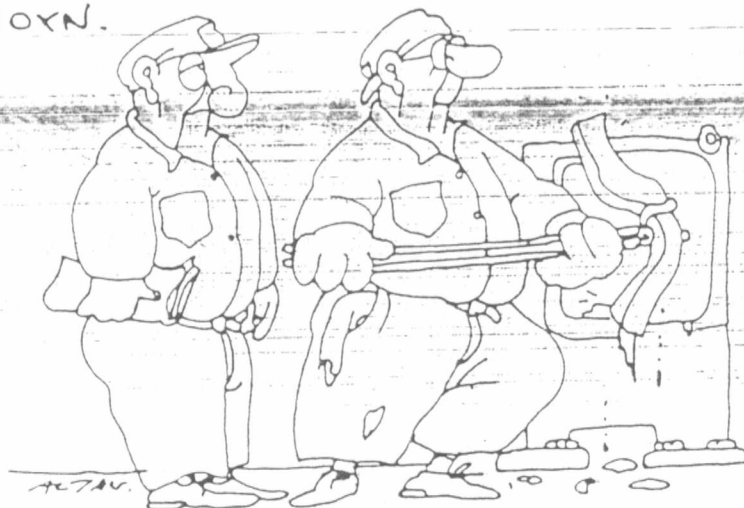

έξυπνα-καί μετά γιατί έχουν ένα σωρό υποχρεώσεις, π.χ. οικογένεια, συναλλάγματα, παιδιά πού σπουδάζουν καί δεν συμμαζεύεται. Σε πολλές περιπτώσεις δε, λειτουργούν καί σαν μπάτσοι τού αφεντικού. Αντίθετα ο νέος ο κόσμος είναι πολύ περισσότερο στο συλ'ότα τέτοια μας ξείναι κόσμος-πού τις περισσότερες φορές δεν έχει καί πολλά να χάσει γιατί εντάζει τι έγινε; άμα μας απολύσουν πάμε παρακάτω έτοι κι αλλιώς τα ίδια λεφτά θα μας δίνουν. Καί κάπου αυτή η κατάσταση τους κάνει πιο απαιτητικούς, πιο τουτοσμπουκάς πούμε. Για παράδειγμα όταν πριν λίγο καιρό υπήρξε ένα πρόβλημα με τα ταμεία προνείας καί έπεσε άποψη για απεργία, ενώ οι παλιοί σχεδόν όλοι ταυτίστηκαν με τις συντεχνίες πού ήταν της άποψης του "να δούμε τι μπορεί να γίνει" καί "να μη χάνουμε μεροκάματα", οι νέοι εργάτες ήθελαν απεργία έστω καί για το χάζι της. Τελικά δηλ. η κατάσταση στο εργοστάσιο είναι κάπου αντικατοπτρισμός ολόκληρης της κοινωνίας, ο ένας με το ψηλό μισθό είναι ο μέσος Κυπραίος πού μιά ζωή κλαίει τη μοίρα του αλλά είναι καί βολεμένος καί ο άλλος πού είναι μιά ζωή στη ξεφτίλα. Το άλλο σημείο πού είναι η για να γελάς η για να κλαίς είναι ο συνδικαλισμός. Εδώ κι αν υπάρχει αποκρυσταλλωμένη η κλασσική Κυπριακή νοοτροπία. Καμμιά συμμετοχή, καμμιά άποψη, κανένας ενθουσιασμός και καμμιά πρωτοβουλία. Αφήνονται εντελώς στις συντεχνίες ΠΕΟ καί ΣΕΚ στην περίπτωση-όπως αφήνονται στα κόμματα τους. Καί οι συντεχνίες, καθαρά κερδοσκοπικές επιχειρήσεις πιά, παίζουν τελεία το ρόλο τού πυροσβέστη αφού από τη πολυδιαφημισμένη "κοινωνική ειρήνη" έχουν

να κερδίσουν πολλά. Η κατάσταση λίγο-πολύ είναι γνωστή, κόβουν ράβουν με το αφεντικό χωρίς να υπολογίζουν κανένα καί χωρίς να ελέγχονται από κανένα. Μέχρι καί η παλιά επαφή τού συντεχνιακού με τον εργάτη πού γινόταν για να εισπράξει ο πρώτος τις συνδρομές καί τα πούλια από το δεύτερο έχει εξαφανιστεί αφού όλα τώρα γίνονται απ'ευθείας από το λογιστήριο της εταιρείας καί ο συντεχνιακός απλά περνά καί εισπράττει κάθε Παρασκευή την επιταγή του απ'ευθείας από το λογιστήριο. Κάπου δηλ. πάνω στην πλάτη του εργάτη έχουν γίνει οι συντεχνίες κράτος εν κράτει αφού έχουν τις φορολογίες τους, τις κοινωνικές τους παροχές, τα ρουσφέτια τους, την ευνοιοκρατία τους... καί λειτουργούν καί σαν ρουφιάνοι άμα λάχει, δηλ. άμα κοντραριστεί κάποιος μαζί τους τον καρφώνουν στο αφεντικό του ότι αυτός ξεσηκώνει καί τούς άλλους καί τον διώχνουν από τη δουλειά. Φυσικά κάπου μπαίνει το ερώτημα: Μα καλά δεν υπάρχουν επιτροπές, δεν εκλέγουν οι εργάτες τους αντιπροσώπους τους; Φυσικά καί υπάρχουν, φυσικά καί εκλέγεται επιτροπή μόνο πού κανείς δεν την υπολογίζει καί κανένας δεν της δίνει σημασία καί κάπου αυτή η εργοστασιακή επιτροπή ουσιαστικά ποτέ δεν λειτούργησε η τουλάχιστον δεν πέτυχε τίποτε. Βασικά στο εργοστάσιο πού δουλεύω οι εκλογές ήταν περισσότερο μιά διαμαρτυρία απέναντι στην παλιά επιτροπή, όχι δηλ. ότι η νέα πάει καλύτερα. Τελειώνοντας με τις συντεχνίες θέλω να πω ότι τελικά λειτουργούν σαν τους νταβατζήδες της εργατικής τάξης πού νοικιά-

ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ
ΝΑ ΡΙΧΝΟΥΜΕ
ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΥΘΥΝΕΣ
ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ.
ΚΙ ΑΥΤΟΙ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ
ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΥΝ.

ΤΟΤΕ ΝΑ ΤΙΣ ΡΙΞΟΥΜΕ
ΣΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ
ΠΟΥ ΞΥΝΟΥΝ Τ'ΑΡΧΙΔΙΑ ΤΟΥΣ
ΟΛΗ ΤΗ ΜΕΡΑ.

ζουν τους εργάτες στα ηφεντικά, μιά εμπορική πράξη δηλαδή μεταξύ φίλων. Καί το αισχρό είναι ότι δεν έχεις το δικαίωμα να μην ανήκεις σε καμμιά συντεχνία, αφού αυτοί σου κρατούν απ' τον μισθό σου ότι είναι να κρατήσουν καί τα μοιράζονται μεταξύ τους χωρίς να σε καλύπτει ούτε η μιά ούτε η άλλη, κάτι πού αναφέρεται ξεκάθαρα στη σύμβαση. Η τέλεια δημοκρατία δηλαδή.

Τέλος για να ολοκληρωθεί η εικόνα ήθελα να πω ότι ο διαχωρισμός των εργατών σε προνομιούχους καί μη είναι πολύ έντονος. Ο χρόνος θα δείξει τι θα βγεί απ' αυτή τη νέα εργατική τάξη, γιατί εντάξει ανήκουν η καλύτερα ανήκουμε σε μιά άλλη γενιά από εκείνη τους γέρους μας με κάποιες άλλες ευαισθησίες, άλλες ανάγκες καί άλλους προβληματισμούς. Αλλωστε οι επιλογές λιγοστεύουν. Ηδη σε μας καπου ακούστηκε η άποψη για δημιουργία αυτόνομης συντεχνίας. Η καταπίεση αγγίζει το πεταί μας καί το μέλλον προβλέπεται πολύ δύσκολο.

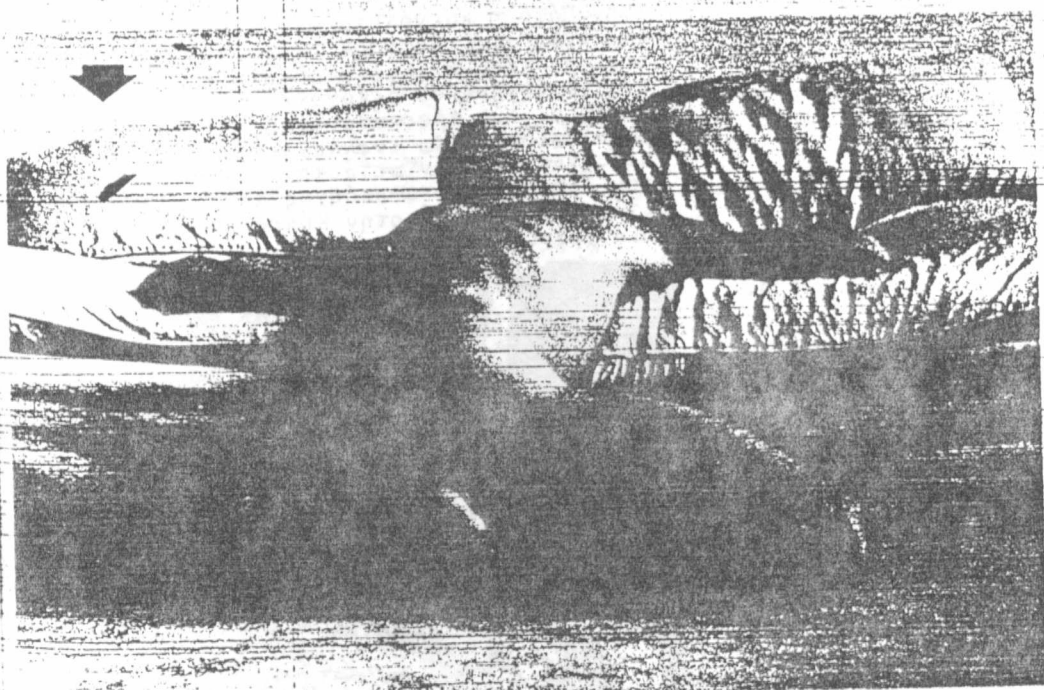

ΝΕΑΡΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΟΠΩΣ ΤΟΥΣ
ΦΑΝΤΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕΡΙΚΟΙ ΜΑΡΞΙΣΤΕΣ

ΝΕΑΡΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΟΠΩΣ
ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΦΑΝΤΑΖΟ-
ΝΤΑΙ ΜΕΡΙΚΟΙ ΜΑΡΞΙΣΤΕΣ

ΕΡΓΑΤΗΣ ΠΟΥ ΑΝΤΡΕΠΕΤΑΙ

ΜΙΑ ΚΟΥΒΕΝΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ στη Κύπρο

ΕΡ. Τελικά φαίνεται να υπάρχει ένα ρεύμα ανάμεσα στον ας πούμε εναλλαχτικό χώρο-τέλως πάντων όσος είναι αυτός-για για οικολογία, εναλλαχτικές καλλιέργειες, κλπ. Εσύ έχεις γράψει και παλιά ένα άρθρο στο Τραίνο για την ανάγκη εναλλαχτικών κοινοτήτων και τρόπου ζωής. Τώρα ένα χρόνο μετά τη θεωρία, έχεις και μία πρακτική. Πως πάει, τι κάνετε;

ΑΠ. Στην περιοχή της Λεμεσού σε μία έκταση πέντε στρεμμάτων ξεκινήσαμε εδώ κι ένα χρόνο να καλλιεργούμε. Η καλλιέργεια γίνεται χωρίς χημικά λιπάσματα και τα ψεκάσματα γίνονται με ουρίες που δεν αφήνουν υπολείμματα στα φυτά και τους καρπούς. Χρησιμοποιούνται επίσης ορισμένες μεθόδους για φυτοπροστασία όπως το φύτεμα λουλουδιών ανάμεσα στα φυτά. Για την καλύτερη ανάπτυξη των φυτών λαμβάνεται υπόψη η θέση της σελήνης κατά το φύτεμα, καθώς και η συντροφικότητα των φυτών.

Στον ίδιο χώρο λειτουργεί και ένα πτηνοτροφείο μικρής κλίμακας όπου εκτρέφονται κοτόπουλα με φυσικό τρόπο.

Παρόλο που ακόμα δεν έχουμε σταθεί καλά οικονομικά η όλη προσπάθεια είναι μία εμπειρία συνεχούς δημιουργίας. Το σκηνικό του χώρου εργασίας συνεχώς αλλάζει, τίποτα δε μένει στατικό. Ακόμα και το χώμα είναι "ζωντανό". Δηλαδή είναι γεμάτο με βακτήρια, τα περισσότερα των οποίων βοηθούν στη θρέψη των φυτών.

Ο χρόνος της εργασίας δεν είναι σταθερός

αλλά καθορίζεται κυρίως απ' τις ανάγκες της καλλιέργειας. Ήνικά τις περισσότερες φορές υπάρχει η αίσθηση ότι αυτό που κάνουμε είναι δημιουργική εργασία παρά δουλειά.

ΕΡ. Δε μου λείεις, κάτι κουβέντες έπιασε το αυτί μου για κάτι παλιά πειράματα με κολλεκτίβες στην Κύπρο από παλιούς κομμουνιστές. Ξέρεις τίποτε;

ΑΠ. Στην Κύπρο απ' ό,τι γνωρίζω έχουν υπάρξει δύο τουλάχιστον εναλλαχτικές κοινότητες. Η μία ήταν η Ονήσια, κοντά στο Δίκωμο και η άλλη κοντά στην Πάφο. Το χαρακτηριστικό τους ήταν δημιουργήθηκαν από ιδεολόγους αριστερούς μετά τον 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο. Η Ονήσια λειτούργησε μέχρι το 1964 όπου περιήλθε στο Τουρκοκυπριακό δόλακα. Πολλοί πιστεύουν ότι ο κόπιας αφέθηκε από τον

Ελληνοκυπριακό στρατό να καταληφθεί από τον Τουρκοκυπριακό.

Στην Πάφο η κοινότητα ονομαζόταν "Κολλεκτίβα". Λειτούργησε για μερικά χρόνια σαν τέτοια αλλά σταδιακά η περιουσία χωρίστηκε σε οικογενειακή βάση. Αυτές οι δύο προσπάθειες δεν είχαν καμία σχέση με τα εναλλαχτικά κινήματα που αναπτύχθηκαν μετά την δεκαετία του '60 και που ο απόηχος τους φτάνει δειά και στην Κύπρο τα τελευταία χρόνια.

ΕΡ. Ξέρεις είναι ενδιαφέρον το πιάμα και πού μία άλλη άποψη. Κάπου οι διάφορες κινήσεις που υπάρχουν στο χώρο είναι πολλά έντονα διαχωρισμένες που την παραδοσιακή κυπριακή κοινωνία. Ε, δεν είναι εύκολο να μιλήσεις στον μέσο Κυπραίό τέλος πάντων για τα δικαιώματα των ομοφυλοφίλων, για ένα φεμινισμό που πάει πέρα που τις μάμπες του στυλ "ίσσα δικαιώματα ίσες ευθύνες", για το ΗΟΚΚ, για τα δικαιώματα της νεολαίας, εντάξει καταλάβεις τι θέλω να πω. Πού την άλλη τούτες οι εναλλαχτικές καλλιέργειες η κοινότητα έχουν κάτι, έστω αόριστα, κοινό με την παραδοσιακή Κύπρο. Ξέρω γω και ο γέρος μου να πούμε είναι ενάντια στις ορμονικές τομάτες, και η γιαγιά μου κουφάνισκε μέ, μέ τα χόρτα και τα βότανα της... είναι σαν την εγκυκλοπαίδεια μιας άλλης σχέσης του ανθρώπου με τη φύση. Τέλος πάντων, νομίζεις ότι υπάρχει κάτι κοινό ανάμεσα στον κόσμο σου και τούτο το παραδοσιακό;

ΑΠ. Στην Κύπρο οι παραδοσιακές καλλιέργειες υπάρχουν άνκαι φθίνουσες. Μπορούμε όμως να μάθουμε πολλά απ' τους παραδοσιακούς αγρότες, οι οποίοι γνωρίζουν τις ιδιαιτερότητες της κάθε περιοχής όπως το μικροκλίμα, τη σύσταση του εδάφους κλπ. Παράλληλα υπάρχει και η ευρωπαϊκή παράδοση των βιολογικών καλλιεργειών η οποία είναι περισσότερο θεωρητική. Μπορεί λοιπόν να γίνει μία σύνθεση των βιολογικών καλλιεργειών με την παραδοσιακή καλλιέργεια που γινόταν στην Κύπρο πριν την εισβολή των λιπασμάτων και των φυτοφαρμάκων.

ΕΡ. Για την κίνηση για τον Ακάμα τι νομίζεις;

Η βάση του κινήματος πιστεύω πως είναι το χάσιμο της σχέσης με τη φύση. Το αποτέλεσμα είναι ούτως ή άλλως αρνητικό γιατί έστω κι αν οι προσέξεις είναι καλές η προσέγγιση καταντά να είναι θεωρητική και τεχνοκρατική.

ΕΡ. Χμ... σε ένα πιο γενικό επίπεδο πως βλέπεις την κατάσταση; Κάπου άρχισε να γίνεται καθημερινή συνείδηση. Ακούεις ρε κουμπάρε τον άλλο, άτομο σχετικά άσχετο και άδιάφορο με στιδήποτε, ο καθάπης της γειτονιάς σου. Σε τρέμε, έτσι ξαφνικά τούτο το καλοκαίρι με την πυρά, να σου βγάξει θεωρίες του στυλ... "Ε, με τόσα πυρηνικά όπλα αυτά που καρτεράς;". Κάπου απλώνεται μία συνείδηση νομίζω. Τελικά εσύ βλέπεις καμιά εναλλακτική λύση;

ΑΠ. Το πρόβλημα της μόλυνσης έχει αποκτήσει στις μέρες μας μία οικουμενικότητα που ποτέ δεν είχε στο παρελθόν. Το Τοέρ νομπιλ, η τρύπα στο στρώμα του όζοντος και το φαινόμενο του θερμοκηπίου έκαναν τον κόσμο να σκεφτεί πως αυτοί που φωνάζουν για την μόλυνση δεν είναι απλώς ρομαντικοί ιδεολόγοι.

Άποψη μου είναι ότι η άσχημη οικολογική κατάσταση στον πλανήτη δεν ήταν αναπόφευκτη αλλά είναι προϊόν ενός συγκεκριμένου συστήματος αξιών που θεωρεί τις ανέσεις και την ιδιοκτησία σαν υποκατάστατα της ερωτικής στάσης απέναντι στη ζωή. Γι' αυτό πέρα από την πάλη των διαφόρων κινήματων ενάντια στην μόλυνση είναι απαραίτητο κι ένα εναλλακτικό κίνημα που θα προτείνει στην πράξη και με το παράδειγμα, ένα τρόπο ζωής στηριγ-

ΑΠ. Το πρόβλημα του Ακάμα έχει γίνει γενικά γνωστό. Χάρη στις προσπάθειες της επιτροπής "Αίλου του Ακάμα". Τελικά φαίνεται ότι ο Ακάμας θα γίνει εθνικό πάρκο. Δεν φέρεται όμως με την υπόλοιπη Κύπρο. Τι γίνεται σε τίποτα να είναι κομμάτι της ελεύθερης Κύπρου να είναι καθημερινά και η υπόλοιπη να βιάζεται καθημερινά από τους κάθε λογής κινήσους του κέντρου ή του περιβάλλοντος. Η συνείδηση του μέσου Κυπραίου για το περιβάλλον είναι συνεισφαμένη με τη "σούμλα στο πλούσιό".

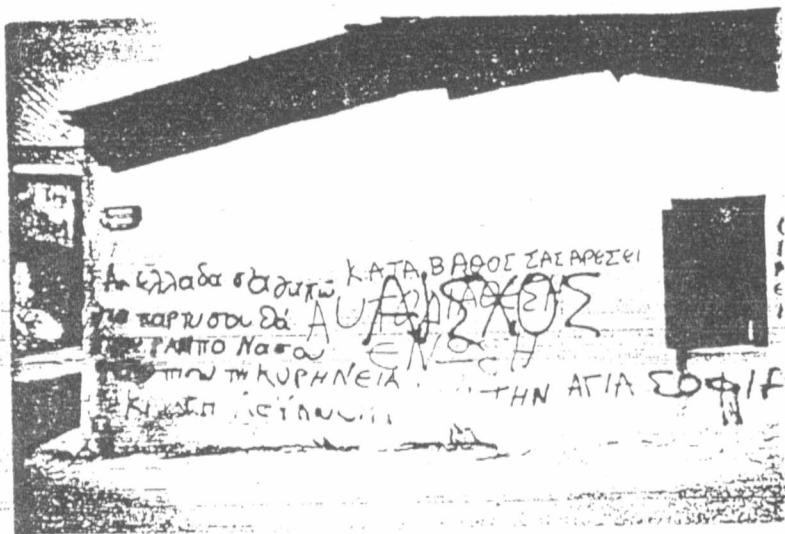
μένο πάνω στη συνεργασία των ανθρώπων στην αειπάρκεια μικρών κοινοτήτων, στην ήπια τεχνολογία, στη φυσική παραγωγή τροφίμων κι ένα σωρό πράγματα που περι- κλείει ο όρος "εναλλακτικός". Η βασική διαφορά των εναλλακτικών κινή- ματων με τα παραδοσιακά αριστερά κινή- ματα, είναι πιστεύω πως δεν τους ενδιαφέ- ρει να ανατρέψουν την άρχουσα τάξη για δικαιότερη κατανομή των "αγαθών" που δη- μιουργήθηκαν με την ανάπτυξη των παρα- γωγικών δυνάμεων αλλά κάνουν κριτική στα ίδια τα "αγαθά" και το τρόπο παρα- γωγής τους και προτείνουν αγαθά που έχουν σχέση με τις φυσικές ανάγκες αν- θρώπων και που παραγονται σε μικρή κλι- μακά σε αυτοδιαχειριζόμενες αποκέντρω- μένες κοινότητες που μάλλον συνεργάζον- ται με τη φύση παρά την εκμεταλλεύονται.

ΕΡ. Δεν θα πούμε και καμιά κουβέντα για τη Κύπρο; Αμα ο Γκορμπάτσωφ είναι που τη βιάζεται, μπαίνει κουβέντα στη Κύπρο χωρίς σχολίο για το εθνικό; Εντάξει κακίες μου.... Αλλά σε ένα σοβαρό επίπεδο τώρα ... δηλαδή πως βλέπεις τη σχέση του εναλλακτικού κινήματος, αν μεγαλώσει, με τη πολιτική και στρατιωτική κατάσταση στο νησί;

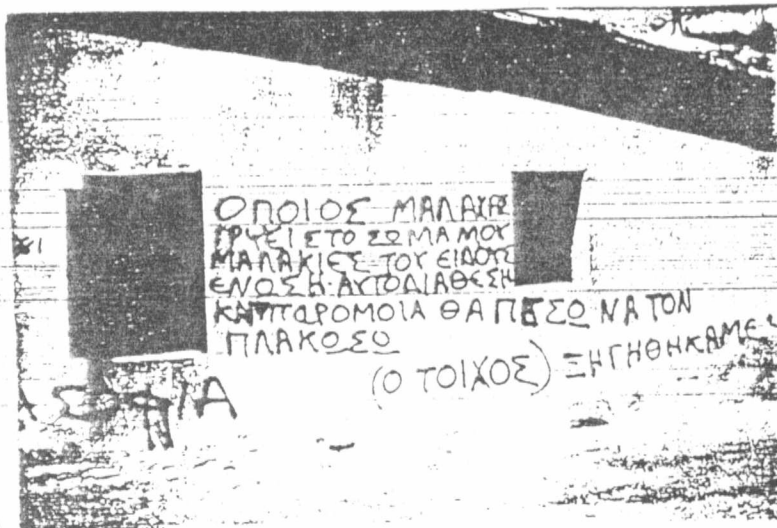
ΙΙ. Το εναλλακτικό κίνημα έχει από τη φύση του βαθειά αντιμilitaristiko χαρακτήρα. Ειδικά στη Κύπρο όπου υπάρχουν τουλάχιστον τεσσαρών εθνικοτήτων στρατοί, ο αγώνας για οικολογία είναι συνδεδεμένος με τη πάλη ενάντια στους διάφορους στρατούς. Δεν είναι τυχαίο που στην Ελλάδα οι πρώτοι αντιρρησίες συνείδησης προέρχονται από το εναλλακτικό-οικολογικό κίνημα. Βέβαια η Κύπρος αποτελεί εξαίρεση. Αρκετοί θεωρούν τους εαυτούς τους εναλλακτικούς ενώ παράλληλα είναι εθνικιστές και милитаристές. Αυτό είναι γεγονός που φανερώνει τη σύγχυση που βρίσκεται ο τόπος. Σε λίγο θα υποστηρίξουν και δυνάμωμα της ΜΜΔ αφού στα πρόσφατα γεγονότα στην Αθηνά αποδείχτηκαν πιο αποτελεσματικά από την Εθνική Φρουρά.

Ο εναλλακτικός τρόπος ζωής πιστεύω πως μπορεί να δώσει λύση στα αδιέξοδα που αντιμετωπίζουν πολλοί νέοι οι οποίοι δεν νοιώθουν καλά με τις ανυπαρξες επιλογές που τους προτείνονται. Η αρχή έχει γίνει, το πιο βασικό που λείπει είναι η σιγουριά ότι επιλέγοντας τον εναλλακτικό τρόπο ζωής και παραγωγής δεν θα ζούμε με αβάστακτες οικονομικές στερήσεις. Χρειάζεται δηλαδή μια περίοδος δοκιμασίας και μια απόδειξη ότι ο εναλλακτικός τρόπος παραγωγής μπορεί να είναι και οικονομικά βιώσιμος. Μπορεί το εναλλακτικό κίνημα να ξεκινά από τη Δύση όμως οι ρίζες του σίγουρα βρίσκονται ανατολικότερα. Πιστεύω πως ο τόπος μας προσφέρεται για ένα εναλλακτικό τρόπο ζωής και λόγω κλίματος το οποίο επιτρέπει παραγωγή ολόχρονα και λόγω ψυχρύνυσης των ανθρώπων: Οι λαοί της μεσογείου λειτουργούν περισσότερο με το συναίσθημα, κάτι που είναι απαραίτητο αντίβαρο στον στείο ορθολογισμό και τεχνουκρατισμό που πρέπει να λείψουν από μια εναλλακτική κοινωνία.

απο τον ακυρηχτο
πολεμο των
τοιχων

- ΑΥ ΕΛΛΑΔΑ Σ'ΑΓΑΠΟ, ΓΙΑ ΠΑΡΤΥ
ΣΟΥ ΘΑ ΓΙΝΕ ΡΑΜΠΟ ΝΑ ΣΟΥ
ΦΕΡΩ ΠΙΣΟ ΤΗΝ ΚΥΡΗΝΕΙΑ ΚΑΙ
ΤΗ ΛΕΥΚΟΣΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΙΑ
ΣΟΦΙΑ.
- ΚΑΤΑ ΒΑΘΟΣ ΣΑΣ ΑΡΕΣΕΙ
ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ-ΕΝΩΣΗ

και η απάντησή του τοίχου.....

- ΟΠΟΙΟΣ ΜΑΛΑΚΑΣ ΓΡΑΦΕΙ ΣΤΟ
ΣΩΜΑ ΜΟΥ ΜΑΛΑΚΙΕΣ ΤΟΥ
ΕΙΔΟΥΣ ΕΝΩΣΗ-ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ ΚΑΙ
ΤΑ ΠΑΡΟΜΟΙΑ ΘΑ ΠΕΙΣ ΝΑ ΤΟΝ
ΠΛΑΚΟΣΟ. ΣΗΓΗΘΗΚΑΜΕ
(Ο ΤΟΙΧΟΣ)

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ ΣΑΣ

ΑΥΤΟΣ Ο ΤΟΠΟΣ

ΠΑΣΧΕΙ ΑΠΟ ΑΜΝΗΣΙΑ. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΜΝΗΣΙΑ. ΚΑΙ ΣΤΡΑΒΟΜΑΡΑ. ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΤΡΑΒΟΜΑΡΑ. ΒΡΕΘΗΚΑΝ 3 ΚΡΑΤΗ (ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟ, ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ) ΝΑ ΠΕΙΣΟΥΝ ΤΟΣΟ ΚΟΣΜΟ ΟΤΙ ΤΑΧΑΤΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΧΘΡΟΙ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΦΑΖΟΜΑΣΤΕ ΚΑΘΕ 10-15 ΧΡΟΝΙΑ. ΝΑ ΤΣΑΚΝΟΜΑΣΤΕ ΑΝ ΤΟ ΤΣΙΦΤΕ ΤΕΛΙ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟ Ή ΤΟΥΡΚΙΚΟ. ΕΜΕΙΣ ΣΑΣ ΤΟΠΑΜΕ ΚΑΙ ΣΑΣ ΤΟ ΖΑΝΑΛΕΜΕ. ΕΚΑΣ ΒΙΟΤΟΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ Η ΠΕΡΙΟΧΗ (ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗ ΒΑΛΚΑΝΟΜΕ ΣΑΝΑΤΟΛΙΚΗ). Ή ΑΥΤΟ. Η ΚΥΠΡΟΣ ΑΝΟΙΚΕΙ ΠΡΩΤΑ ΣΤΑ ΑΓΡΙΝΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΠΡΩΤΑ ΣΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΟΥ ΟΓΑΝΘΡΟΠΟΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΦΡΟΥΤΟ ΤΟΥ ΒΙΟΤΟΠΟΥ. ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΑΜΗΣΙΑΜΕ ΤΑ ΠΑ-

ΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΖΕΜΥΓΙΣΑΜΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΠΗΛΙΕΣ ΣΕ ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΟΣΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΓΙΑΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ ΟΤΙ ΟΛΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΙ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΑΝΗΚΟΥΜΕ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΕΙΔΟΣ; ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΟΡΑΙΟ ΝΑ ΕΙΣΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΣ Ή ΙΔΙΟΣ ΠΑΡΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΦΩΤΟΤΥΠΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΕΘΝΟΥΣ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟ 1821 ΣΤΗΝ ΑΝΔΡΟ

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΟΤΙ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821 ΗΤΑΝ ΕΘΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΩΝ Ή ΟΣΟΥΣ ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΟΤΙ Η ΑΝΤΕΣΤΕΔΥΣΙΑ ΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΑΡΧΙΖΕ ΠΡΙΝ 15 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΠΟΥ ΣΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗ.

ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ
ΠΡΟΚΥΡΞΗ ΤΟΥ ΔΗΜ.
ΜΠΑΛΗ ΔΑΪΚΟΥ ΗΓΕΤΗ
ΤΗΣ ΑΝΔΡΟΣ ΤΟ 1824

Η νησος "Ανδρος είναι

δημοιοργήμα της φύσεως, καθώς και όλος ο κόσμος. Αλλά όταν ιδημοιοργήθη ο κόσμος, δεν έπληξαν πλοΐοισι και πτωχοί, μεγαλοκτήμονες και κολλήγοι. Ή ανισότης, η άνεγchia, η δεισιγρία, είναι δημοιοργήματα όχι τοϋ έλευτάτου άντος, αλλά των κρατούντων. Είς την αρχαίαν Ελλάδα και εις τον άλλον κόσμον και πρό όλγων χρόνων εις την Γαλλίαν, έχθη τολν αίμα διά να καταργηθοϋν τα προνόμια των άρχόντων και η ιεραρχική διατήρησις της κοινωνίας. Λατί και ήμετε κατά την παρούσαν στιγμήν να μην άποτινάξωμεν όχι μόνον τον ζυγόν των Τούρκων, αλλά και των άρχόντων. Όμιλοϋν διαρκώς οι τορκοκοιζαμπάσηδες ότι έχουν δικαιώματα επί της ιδιοκτησίας μας και των εαυτών μας, τα όποια τάχα θγαίνουιν από (έγγραφα άπαρσάλαντα) (1). Αίτο δεν είναι σωστόν. Οι προπάτορες των άρχόντων μας ήλθον εις τό νησί μας από άλλα μέρη ως κατακτηται και με την βίαν έξουσίας τον καλύτερον μέρος της γης, χωρίς να έχουιν πρός τοϋτο κανέναν δικαίωμα περισσότερον από τοϋς άλλους, εκτός από τό δικαίωμα τοϋ ισχυροτέρου. Και άλλους μεν από τοϋς έντοπίσις ιδιοκτητάς και καλλιεργητάς έξόντωσαν και άλλους έκαμαν σκλάβους των. Οι σημερινοί λοιπόν άρχοντες, απόγονοι των κατακτητών και σφετεριστών της γης των πατέρων μας, κανέν δικαίωμα δεν έχουιν να κρατοϋν αυτήν διά την ιδιικήν των ώφέλειαν και κατατράννυσιν και λήστευσιν ήμιν. Ό καιρός της έλευθερίας μας ήλθεν, ως άποτινάξωμεν λοιπόν τον ζυγόν και ως καταργήσωμεν τα προνόμια των άρχόντων μας. Όλοι οι Γραικοί θα επικροτήσουιν την πράξιν μας και θα συντρέξουιν εις την απόφασίν μας αυτήν. Ήλθεν η ώρα να καταργήσωμεν την αθλιότητα, να απαλλάξωμεν την πατριάν μας και να δώσωμεν τό παράδειγμα και εις τοϋς λοιπούς νησιώτας και τοϋς άλλους Γραικοϋς όποι σπέννυον από την άγροτικήν σκλαβίαν. Ή γη άνήκει εις ήμās τοϋς δουλεύτας της και όχι εις τοϋς όλίγους τορκοζυγόντας

«Οι Έλληνες άναμεταξύ των λέγουιν ότι τοϋς είναι αί πληγαί τοϋ τόπου των, οι ελίσκοποι (πρωτοί οϋτοί), οι κοτζαμπάσηδες (δεύτεροι) και οι Τούρκοι τελευταίοι».

Wil. Gell: «Narrative of a journey in the Morea», London 1823

Τοϋ τον άρχιστον τοϋ Τούρκου ε Έλληρ είναι δουλος, και ούτος δουλος των σπαγιάτων και κατέχεται από τον σπαγιάν τον οποίον δουλεύει ούτος. Ούτος δουλεύει τον σπαγιάν τον οποίον δουλεύει ούτος. Ούτος δουλεύει τον σπαγιάν τον οποίον δουλεύει ούτος.

Th. Thornton: «Etat actuel de la Turquie», Paris 1812.

ποϋ την νέμονται με τό δικαίωμα τοϋ ισχυροτέρου τό όποιον απέκτησαν από τοϋς φράγγους και τοϋς Όθωμανοϋ, κατακτητάς. Ό έθνικός άγών μας διά να λάβει οϋσιαστικήν σημασίαν πρέπει να ολοκληρωθεί με την κατάργησιν κάθε προνομίου και κάθε δικαιώματος τα όποια έποδιδάσκουιν την πλειονότητα των γυνών εις την κατάσταση τοϋ δούλου. Ή ένωσις φέρει την δένανιν και θα μας δώσει την έξουσίαν να εκπέσωμεν την απόφασίν μας. Ή κοινοκτημοσύνη δεν είναι φορητά, αλλά έργον δικαιοσύνης. Πρέπει να πείσωμεν να ήμιστα κολληγάδες, όπως λανθασμεν να ήμιστα ραγιάδες. Και αυτό είναι στο χέρι μας, αρκεί να μη δειλιάσωμεν. Θα δουλεύωμεν εις τό έξής τα φρονει όλοι μαζί και θα απολαβαίνουιν τον καρπόν των, η κοινοϋνται μας και θα γίνουιν δικαία μοιρασιά της σοδειάς εις όλους τοϋς δουλεύτάδες, ανάλογον με τον κόπον τοϋς και την δουλειάν τοϋς. Αν όλα αυτά θα γίνει σ' ε σ π ε ρ ε εις την Μεσαρίαν, διά να λάβωμεν από κοινού αποφάσεις. Το φέρσιμό μας αυτά θα μας κάνει πρωτολάτας εις τον δικαίον άγώνα όλων των κολλήγων και θα γίνει άκοσμος εις όλα τα μέρη της πατρίδος και εις όλον τον κόσμον και παντοϋ θα μας έταίχουσιν και θα μας δώσουιν δικαίον. (1).

...ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΕΠΟΧΗ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ

Μουσουλμάνοι και Ορθόδοξοι τρώγαν το ίδιο φαγητό, φορούσαν τα ίδια ρούχα, έχτιζαν οπίσθια, εκκλησίες, και έζησαν σε απέναντι υποχρηματομένη αρχιτεκτονική. Η ισοδοχή από το Ισλάμ της πολυγαμίας και η απαγόρευση στην κατανάλωση ονομασματοποιών έκαναν πολύ λίγα για να διαχωρίσουν τις δυο κοινότητες. Παρά το ότι οι δυο κοινότητες ήταν χωριστές στη θρησκευτική λειτουργία, στη κανάλι πολιτικής αντιπροσώπευσης και στον οικογενειακό νόμο, η διαίρεση (και οι αντιρρήσεις) ανήκεσαν στις αστικές ελίτ και τους αγρότες ήταν κοινωνικά πιο σημαντική και η πηγή βίαιων εξεγέρσεων. Μουσουλμάνοι και Ορθόδοξοι αγρότες εξεγέρθηκαν μαζί σε διάφορες περιπτώσεις. Οι ελλοκοποι και οι κυβερνήτες συνεργάστηκαν στη διοίκηση του νησιού παρά τις εσωτερικές τους συγκρούσεις για την εξουσία." Country Study: Cyprus. Βόουμ

.... Η ΚΥΠΡΟΣ ΠΑΡΑΔΟ ΠΟΥ ΘΕΩΡΗΤΙΚΑ ΥΠΑΓΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΝΟΣ ΜΠΕΗ ΔΙΟΡΙΣΜΕΝΟΥ ΑΠ' ΤΟΝ ΣΟΥΛΤΑΝΟ, ΣΤΗΝ ΟΥΣΙΑ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ ΑΠ' ΤΟΝ ΕΛΛΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΗΡΟ ΤΟΥ....

Τυπνεζ, επιμελέτης
στη Κύπρο το 1815

... πθη και εδιμα των Ελλήνων Αναρχικών το 1898....

Αυτή την εποχή έχουμε κι ένα άσυνήθιστο γεγονός: ο σύντροφός μας 'Ανδρέας Θεοδοπίδης, για να γιορτάσει τον γάμο του με την αγαπημένη μας Φωτεινή Δροσοπούλου αποπειράται την μέρα του γάμου του να εκτελέσει δυο γνωστούς τοκογλόφους της Πάτρας. Δυστυχώς κατέφυγε τελικά μόνο να τους τραυματίσει!

Στην 'Αθήνα διατηρούμε ακόμα θερμή την ανάμνηση της έδω διαμονής στα 1868 του αγαπημένου μας Γουσταύου Φλωράνη. Μαζί με τον σύντροφο 'Ανδρέα Τσιπριάνι ήταν μες στους γραβιλαδινούς έθελοντές, που ήλθαν να πολεμήσουν στην πρώτη γραμμή των ελαιοστατημένων δυνάμεων του Κρητικού λαού ενάντια στην τουρκική καταπίεση. Κατά την δεύτερη στην χώρα μας παραμονή του ο Φλωράνης εξέδωσε το περιοδικό «L'indpendant». Την ίδια εποχή ο με όμιλία του στην αναπόληση της ελληνικής νεολαίας μετρώ στο Πανεπιστήμιο δημοφώνησε τέτοιον ένθουσιασμό στο πλήθος, ώστε ξεκίνησε μια εξέγερση, την οποία με δυσκολία κατέπνιξε το Ισλάμ, που αναγκάστηκε να αποστείλει η κυβέρνηση. Τέλος, ο πρεσβύτερος του Ναυαλόνια Ι' κατέφυγε να ληστέψει την απόλαση του Φλωράνη, κατηφορώντας τον ότι έχονταν και τραποδοδός ελαιοστατικά τραγούδια κάτω από τα παράθυρα της Πρεσβείας τις νύχτες (πράγμα που ήταν άλλωστε αληθινό).

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ
«ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ
ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΗΣ
ΑΘΗΝΑΣ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑ-
ΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΟΥ ΣΥΝΗΛΘΕ
ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΣΤΑ 1900»

ΠΡΟΣΕΞΤΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟ
ΤΣΙΠΡΙΑΝΙ, ΤΣΥΠΡΙΟΤΗ
ΕΙΝΑΙ. ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ
(ΕΙΧΑΜΕ ΚΑΙ ΤΕΤΟΙΟΥΣ ΚΑΠΟΤΕ)
ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ
ΤΟ "ΠΕΣΟΔΡΟΜΟ 5"
ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛ.

... ΚΑΙ ΤΟ 1948.... ΠΑΛΙ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ

ΑΠΕΡΤΙΕΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ
ΚΑΙ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΑ ΟΡΥΕ-
ΤΑΙ (ΣΑΙ ΘΥΜΙΖΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑ
ΤΟ 1938 Η ΥΠΟΘΕΣΗ;)

ΕΡΓΑΤΕΣ, ΑΓΡΟΤΕΣ, ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ Κ.Μ.Ε.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟ-
ΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ Β'

(αποσπάσμα)

... ΥΠΟΚΙΝΗΤΑΙ ΚΑΙ ΟΗΜΟΥΡΓΟΙ ΤΗΣ
ΑΖΙΟΘΡΗΝΗΤΗΣ ΤΟΥΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙ-
ΘΕΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗΝ ΠΑΝΤΩΝ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΝ ΘΕΩΡΙΑΝ....
... (ΔΙΑ ΤΟΥΤΟΝ)... ΠΑΡΑΙΝΟΥΜΕΝ
ΠΑΤΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΡΕΠΟΜΕΝ ΠΑΝ-
ΤΑΣ ΟΠΩΣ ΤΕΡΜΑΤΙΖΕΤΕ ΑΜΕΣΩΣ
ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ.....

ΟΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΡΚΙΚΑ.

K. M. S. Madencilerinin gre-
ley'eti tebliği.

Η Κ.Μ.Ε. ανακοινώνει ότι
από την 1η Ιανουαρίου 1948
οι μεταλλουργοί της Κ.Μ.Ε.
θα κάνουν απεργία για την
απώλεια των δικαιωμάτων τους
στην εργασία και στην
αποτέλεσμα της απεργίας
θα είναι η κατάλυση της
Κ.Μ.Ε. και η ίδρυση
μιας νέας κυβέρνησης
που θα δώσει λύση
στα προβλήματα του
λαού.

Η Κ.Μ.Ε. ανακοινώνει ότι
από την 1η Ιανουαρίου 1948
οι μεταλλουργοί της Κ.Μ.Ε.
θα κάνουν απεργία για την
απώλεια των δικαιωμάτων τους
στην εργασία και στην
αποτέλεσμα της απεργίας
θα είναι η κατάλυση της
Κ.Μ.Ε. και η ίδρυση
μιας νέας κυβέρνησης
που θα δώσει λύση
στα προβλήματα του
λαού.

ΝΕΚΡΟΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΟΚΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1955-59

	ΑΓΓΛΟΙ	ΤΟΥΡΚΟ ΚΥΠΡΙΟΙ	ΕΛΛΗΝΟ ΚΥΠΡΙΟΙ	ΣΥΝΟΛΟ
ΠΟΛΙΤΕΣ	26	64 (55*)	263 (60*)	353 (115*)
ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ	104	—	—	104
ΜΗΑΤΣΟΙ	12	22	15	49
ΣΥΝΟΛΟ	142	86	278	506

* Στην παρένθεση ο αριθμός των πολιτών που πέθαναν κατά τις διαμοιραστικές ταραχές.

"Άλλη τάξις προδοτών είναι οι όπαδοί του υλισμού ή κομμουνισμού. Αυτοί ζητούν να εκμεταλλευθούν κάθε λαϊκή εκδήλωση για τους δικούς τους σκοπούς. Είναι αυτοί που υποστηρίζουν ότι οι αγώνες γίνονται για την ύλη, που ισχυρίζονται ότι η 'Ελληνική' 'Επανάσταση του 21' έγινε για λεφτά! Πώς μπορούν αυτοί να νοιώσουν το μεγαλείο του 'Αγώνα μας, όταν παντού βλέπουν ως αίτια των ήλικό παράγοντα; Οι συστηματικές προδοσίες αυτών των υλιστών είναι άλλη παράγραφος.

... ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΟΚΑ ΤΟ 1955-59

45

◀ Η ΕΟΚΑ ΕΚΑΜΕ ΣΥΝΟΛΙΚΑ 265
ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ, 131 ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΩΝ ΚΑΙ
134 ΑΓΓΛΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΩΝ.
ΤΟ ΜΟΝΟ "ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ"
ΣΤΟ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΣΕ ΠΕΡΙ ΣΣΟ-
ΤΕΡΟΥΣ "ΠΡΟΔΟΤΕΣ" ΠΑΡΑ ΚΑΤΑΚΤΗΤΕΣ.

◀ ΑΠΟ ΤΟ "ΕΓΕΡΤΗΡΙΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ"
ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ "ΑΛΚΙΜΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΟΚΑ"
ΚΑΠΟΥ ΕΚΕΙ ΣΤΟ '58.

ΑΠΟΨΗ ΠΑΝΤΟΣ !!

Ένας απ' τους σκοτωμένους Κυπραίους ήταν ο Μένοικος, ένας αριστερός εργατής απ' το Λευκόνοικο. Οι μισθοφόροι της ΕΟΚΑ (το 1958) τον έδεσαν δ' ένα δέντρο και τον εκότρωσαν με λιθοβολισμό. "Εθνικά σκεπτόμενα Ελληνοπούλα" της Ερωνήδου σας σας έκανε κόπο να μας εξηγήσετε πως εντάσσεται αυτή και τις υποδοχές δο-
λορονίες αριστερών Ε/Κ και Τ/Κ το '58 στον Εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα της ομαδού σας; Αλλά ξεχάσαμε, ακόμα προσπαθείτε να βρείτε απάντηση στο ερώτημα πως ο συνεργάτης των Γερμανών το 43-44, των Αγγλων το 44-47 και των Αμερικανών μετά, ο ηγέτης σας μωρέ, ο Διγενής, ο τριβάς της "Χ", βρέθηκε ηγέτης του αγώνα που ομνείτε - και ώμησηση ρε παιδί μου ενάντια στα πρώην αφεντικά του. Περιμένουμε μαζί αιώνες τώρα τους εθνικιστές να' προκλήσουν ιστο-
ρική μνήμη. Αλλά αν επιμένουμε στον Μενοϊκο είναι γιατί είναι το πρώτο θύμα του νεο-φασισμού στη Κύπρο. Και μείνο το ξεριζωμένο το κόμμα για το οποίο εκοιτώθηκε ψάχνει ακόμα να δει πως θα βολέψουν οι νεκροί του για να βρει στην εξουσία. Τι να πεις - κάποτε πάντως τον Μένοϊκο και τον Αυγεντίου - θα τους θυμούνται μαζί - σαν άτομα με ήθος και σαν θύματα

— ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ — ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΚΥΡΗΧΤΟ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΤΟΙΧΩΝ —
— ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ — — ΜΑΤΑΦΙΑ ΓΥΡΝΑ ΣΑΝΑ — ΠΟΛΙΤΕΣ ΕΝΟΠΛΟΙ —
— ΣΤΗ ΠΡΑΣΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ — — ΦΑΣΙΣΤΑ ΜΑΤΑΦΙΑ ΕΙΣΑΙ ΜΑΠΑΚΑΣ —

Η ΓΛΩΣΣΙΑ ΤΟΥ ΚΙΤΣΑΧ ΕΝΑΣ «ΕΛΛΗΝΑΣ» ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ

Στο Συνέδριο του Δημοκρατικού Κόμματος που έγινε στην Ατλάντα, περισσότερα από 4.000 άτομα αποφάσισαν διά βοής: ο Μάικλ Δουκάκης, γιος του Κυριάκου και της Ευτέρπης και ξαδερφός της Ολυμπίας, ένας απλός άνθρωπος που ζει σαν οποιοσδήποτε μέσος Αμερικανός, μπορεί να γίνει ο επόμενος κάτοικος του Λευκού Οίκου. Το ελληνοαμερικανικό όνειρο θα γίνει πραγματικότητα; Σε δύο μίση μήνες θα ξέρουμε. Για να

Πιτσιρικάδες «κορμάντος» αναστάτωσαν την Αργάκα

Τρεις δεκαχρόνιοι πιτσιρικάδες αναστάτωσαν με το παιχνίδι τους την αστυνομία και τους συγχωρικούς τους, την ημέρα του δεκαήμερου γιορτασμού στην Αργάκα της Ποφού.

Αστυνομικός που βρέθηκε στο χωριό είδε τρεις - ανδρες με σπολή παραλλαγής και αυτόματα να κινούνται υποπτα ανάμεσα σε κτίσματα.

Χωρίς χρονοτριβή ειδοποίησε την αστυνομική διεύθυνση Ποφού, ότι στην περιοχή

βεβαίαν τρομοκράτες. Σήμανε συναγερμός και αέ λίγο το χωριό περικυκλώθηκε από αστυνομικούς που εσπίασαν ενοδρες για τα περαιτέρω.

Το αποτέλεσμα της κινητοποίησης ήταν οι αστυνομικοί να παρουν... αναφορά από τους τρεις - μισοκαταυρημένους από το φόβο δεκαχρόνιους που έπαιζαν «πόλεμο» βόσωντας πλαστικά αυτομάτα σαν «κορμάντος».

Η ΑΛΕΠΟΥ ΣΤΟΝ ΥΠΝΟ ΤΗΣ ΕΘΘΡΕΝ ΠΕΤΕΙΝΑΡΚΑ

“... Είχαμε τεράστιο πολιτισμό επί Βενετίας. Όταν ηρθαν οι Τούρκοι, οι εξ Ανατολής, καταστρέψανε την Ελλάδα και ό,τι υπήρχε όρθιο. Οι Τούρκοι δεν εξιλεώνονται με τίποτα...”

Μονον τὰς θα ξαναφτιαζουμε Έθνος

Νά θερίζονται με τὰ πολυθόλα όσοι «ἀποκλείουν» στρατόπεδα

Χασίς στην «πρωτη γραμμη» της Εθνικής Φρουράς

ΚΛΟΠΗ ΑΠΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ

ΧΑΤΕ ΝΑ ΟΥΜΕΝ
(ΜΕΤ. ΑΡΤΕ ΝΑ ΔΟΥΜΕ)

Μαθήματα σεξ-απήλ

Ασινον, «μαρδίακατακτητρία», για να χρησιμοποιήσουμε έναν αδόκιμο πλην γενναίο κατά το άλλο γένος ορο, δεν γεννιέται μια γυναίκα, γίνεται. Ακόμα κι αν τα κλά περισσεύουν, ακόμα κι αν το πρόσωπο έχει σπαρμένο και το στήθος δεν είναι ακριβώς ελληνικό, μπορεί να γινευσαι: έναν άνδρα ή, ένα βέλμα, ένα λαγό - με τον τρόπο που βολίζει...

Ετσι, τουλάχιστον, πιστεύουν δυο κυρίες από το ιταλικό Μιλάνο γι' αυτό και άνοιξαν μια σχολή όπου παραδίδουν μαθήματα... σεξ - απήλ! Αν βρήκαν ανταπόκριση; Μας ασφαλιστείτε από περσική είναι από... περσική... η διδασκαλία να... αντέδρασαν ήταν πολλές οι... ρες; και λιγότερο νεαρού που αρχισαν να παρακολουθούν τις

Ο Έλληνας γκόμενος είναι άντρας. Και ως άντρας αναμφισβήτητος έχει το δικαίωμα να κάνει τα πάντα, γιατί είναι ωραίος και οι ωραίοι την σήμερον ημέρα και κυρίως την σήμερον νύκτα είναι λίγοι και σπάνιοι και δυσεύρετοι.

Η ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΣ ΜΗ ΕΛΛΗΝ... ΑΣΙΣΗΜΟΣ..

Η Φιλαρμονική του Στρατού

Αγαπητή Σύνταξη,
Αναφέρομαι στην επιστολή του

κ. Ερωτοκρίτου στο «Φιλελεύθερο», ο οποίος κάμνει μερικές παρατηρήσεις για την ορκωμοσία των νεοσυλλέκτων και μεταξύ άλλων αναφέρεται και στην πτωχική παρουσία της φιλαρμονικής.

Αναφερόμενος στο ίδιο θέμα θα ήθελα να πω ότι την ίδια πτωχική παρουσίαση και κυρίως την έλλειψη πνευστών οργάνων, διαπίστωσα κι εγώ κατά τις εμφανίσεις της φιλαρμονικής μας στην τηλεόραση, κατά τις τελευταίες εθνικές μας επετείους.

Παραρμπιπόντως αναφέρω ότι σε διαγωνισμό στρατιωτικών μουσικών που έγινε κάποτε στην Βουλγαρία, την πρώτη θέση κατέλαβε η Ελλάδα με το εμβατήριο

«Περνάει ο στρατός».

Στους ιθύνοντες λοιπόν εναποκειται η εξύψωση του επιπέδου της φιλαρμονικής του στρατού μας.

Σας ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Δ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Αγαπητή Σύνταξη,

Πολλά χρόνια έχουμε να δούμε και να ακουούμε από νεοσυλλέκτους πόσον ωραία και άνετα παίζουν στο στρατόπεδο τεθωρακισμένων.

Αφάγη υπερπεριφορά από τους ανωτέρους τους, ωραίο και μολικό φαγητό, καθαριότητα, ευχάριστα περιβάλλον.

Τα καφόνια και η άσχημη υπερπεριφορά από τους παλαιότερους και ανωτέρους τους ανήκουν στο παρελθόν.

Αυτο το χρωστούμε στη διοίκηση που με φροντίδα και αγάπη συμπαραμυτεύεται στα παιδιά μας.

Πολλά ευχαριστώ
ΜΗΤΡΕΙΣ ΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΩΝ
ΕΘΝΟΦΡΟΝΩΝ

ΔΡΑΜΑ
Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΜΑΥΡΑ, ΕΛΛΕΙΨΗ ΠΝΕΥΣΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΩΣ. ΑΝ ΕΛΕΙΠΑΝ ΚΙ' ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΜΑΛΑΚΙΣΜΕΝΕΣ ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ...

ΑΤΕ ΝΑ ΕΡΘΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΜΜΑΔΕΙ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΝΑ ΔΟΥΜΕ...

Ο κ. Σαββόπουλος ξαναπέρασε απ' την Κύπρο, ακολουθώντας τα θεόσταλτα και ελληνοκρεπή σημάδια του μπίζνις που τον διακατέχουν από τότε που σταμάτησε να κάνει μουσική και άρχισε να μιλά - πάντα υποψίζοντας ότι άλλον εννοούσε ο Ερμούλης με το γνωστό "Νταλάρα σήσε και τραγούδα", - ήρθε, πούλησε γαλανόλευκη (όπως λέγαν και στις αρχές του αιώνα, "ο πατριωτισμός είναι το τελευταίο καταφύγιο των ..... αντε διονύση να το βρείς), ταμάζεψε (τα λέωτό), μας πούλησε μαγικούς καφρέφτες σαν σε ιθαγενείς που γλώσσα δεν έχουν να μιλήσουν για τον εαυτό τους και έφυγε.

Είχαμε έναν έρωτα κάποτε με την μουσική του ανθρώπου - πως ξεφτιλίζεται έτσι ο τύπος ρε γαμώτο με την κρατική αναγνώριση; τα λεφτα και τους οπαδούς πρόβατα; βέβαια το κακό άρχισε να φαίνεται απ' τις αρχές του '80 όταν έβγαλε τα τραπεζάκια έξω και άρχισε να πουλάει κουφετούδες στυλ "Ελλάς" και γιαλιά μάρκας "Άγιον Όρος".

Αλλά είπαμε, γραφικός ο Διονύσης, λόξα είναι, θα του περάσει... ναι, άφη το καντήλι σου στον άγιο. Την πρώτη φορά που ήρθε στην Κύπρο με το κλασικό στυλ του αποικιοκράτη/καλαμαρά, απαίτησε να τον δει ο υπουργός παιδείας που τόλμησε να εισάγει το μονοτονικό. Αν ας πούμε έκανε κάτι ανάλογο κάποιος άγγλος, η ελληνική παροιμία εδώ πέρα θάπαιρνε τα βουνά για αντάρτικο. Τώρα όμως... όχι αυτό το λέω γιατί υπάρχει η άποψη ότι η ελληνική αξιοπρέπεια είναι ίδια με την ανθρώπινη, - δηλαδή δεν δέχεται να σε ιτύνει ο άλλος και να σε θεωρεί βάρβαρο. Αλλά αυτά είναι αναρχικοί ψίθυροι - οι εδώ έλληνες γλύφουν ακόμα το σάλιο απ' το φτύσιμο του Νταρός, με το Σαββόπουλο θα παρεξηγηθούν;

Ξανάρθε λοιπόν ο κύριος Σαββόπουλος. Μας είπε για "θηροκεία και παιδεία", ότι έπρεπε να έρθει ελληνικός στρατός στην Κύπρο, ότι οι έλληνες είναι ράτσα ισορική, για το δουκακή που είναι το επίτευγμα της ράτσας, ... Καί στήνει τα 40χρονα ελληνοπούλα της συναυλίας να φωνάζουν σα παιδάκια του κατηχητικού, του δημοτικού, του στρατού, (είπαμε παιδεία, θηροκεία, στρατεύμα) να φωνάζουν 2-3-4-7 "ζήτω". Και το κάνουν οι μαλάκες. θυμίζει τους Αμερικάνους του '50 που βάσανε τους υπουργούς στην Ελλάδα να τρέχουν με τα σώβρακα στις ασκήσεις. Να κλάψεις; Να γελάσεις; Και αυτοί είναι οι άνθρωποι οι διανοούμενοι των ελληνικών και γαλλικών πανεπιστημίων, που θεωρούν τους συγκαταίοντες τους τους κυπραίους "βάρβαρους", "χωρίς αξιοπρέπεια".

Και καλά τα ρεζιλίκια των συναυλιών, δίνει και συνεντεύξεις το άτομο (έχαστα "Χατζηθακικήμ, θεωρακίμ, ιοεις τρώτε και πινετε", τώρα τρώει και αινίος) και λέει και γράφουν οι φυλλάδες:

"Η Κύπρος είναι πολιτιστικά πιο ζωντανή απ' την Αθήνα".

Ατε ούρ... και γιατί ρε; "Η Αθήνα χάνει τον Ελληνισμό της", εμείς βλέπεις μπορεί να μην έχουμε τίποτα αλλά τι γλυκοί που είναι πάντα οι "ευγενείς άγγλοι" - γνήσιοι χωρίς αφομοιώσεις, έρχεται ο εχολόμβος στου ιθαγενείς και ανακαλύπτει το στοιχείο του στη δουλοπρέπεια τους. Αυτά είναι τα όνειρα του Διονυσάκη. Καί θέλει να μας στείλει και στρατό να μας προστατεύσει αυτή την αγνότητα.

3324 ΖΗΤΩ...
3325 ΖΗΤΩ.....
3326 ΖΗΗΤ.....
3327 ΖΗΗΗ...
3328 Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ
*Ζ Ζ Ζ Ζ

Η μόλυνση φταίει. Ακούω τη "Μαύρη θάλασσα" και απορώ αν γράφω για τον ίδιο άνθρωπο. Νερώνει ο νους του ανθρώπου με τα κουσέρια, καλά λένε οι οικολόγοι. Εγώ Διονύση μου, την άλλη φορά λέω να μας προπεράσεις και να πας κατά το Ισραήλ. Ίσως εκεί βρείς το δικό σου μαγικό καφρέφτη στα πρόσωπα των απογόνων δυνών έζησαν απ' τα λουναβίτς και που τώρα κάνουν τα ίδια με τους Ναζί στους άλλους. Μόνο έτσι καταλαβαίνω την ευαισθησία του τραγουδιού σου για το Νίκο Κοεμ τζή σε σχέση με τα δικά σου τα σημερινά. Είσαι ο δικαστής που δεν καταλαβαίνει, τώρα πιά και ο ελληνισμός, ορυσσιωνισμός της επιβίωσης! και ελπίζουμε να μη σε ξαναδούμε.

ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ
ΨΑΛΜΟΔΙΕΣ ΚΑΙ
ΚΑΝΤΑΔΕΣ ΤΟ ΚΟ
ΚΟΡΑΚΙ ΚΙΚΙΡΙΚΙΚΙ
ΠΟΛΥ ΒΑΘΟΣ ΕΧΕΙ
ΑΥΤΟΣ Ο ΣΤΙΧΟΣ.

◀ ΑΚΡΟΑΤΗΣ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ
(ΠΟΣ ΚΑΡΑΦΛΙΑΣΕ
ΤΟ ΑΤΟΜΟ)

Η τρίτη μεγάλη αναβίωση του Ρεμπέτικου (80-87) τέλειωσε και όφησε τουλάχιστον την ελπίδα ότι τα χειρότερα έγινον, από τε κίνδυνος άλλων ψυχικών τραυμάτων δεν υπάρχει. Υπάρχει ελπίδα κάπου-οι αμανέδες στη μουσική ΕΑΡ των μαύρων των γκέιτο της Αμερικής. Αλλά στην Αθήνα πουλήθηκε και το τελευταίο δράμι ομορφιάς... για την ώρα είπαμε.

Δεν είναι ο καταναλωτισμός, η μαζικότητα, η μόδα που ξέφτισε το πράμα. Στο κάτω-κάτω θα μπορούσες να πεις ότι ο μικροαστός που χορεύει τσιφτετέλι κάπου αφήνεται, ας είναι με γαμωτο, κάπου ίσως ξυπνούν παιδικές αναμνήσεις μέσα του, οι γειτονιές που δεν υπάρχουν πιά, η ανατολίτικη μελαγχολία, ο ήδονισμός του δερβίση. Και στις προηγούμενες αναβιώσεις (του '60 και του '70) υπήρχε στο τέλος μιά φάση μόδας. Μόνο που εδώ η μόδα ήρθε γρήγορα και παρατράβηξε.

Η αναβίωση, αν θυμάστε, ξεκίνησε με ελπίδα -2 δίσκοι του Ευδάκη με μιά νέα στροφή στους ρεμπέτικους δρόμους. Υστερα ήρθαν οι κομπανίες με νέα παιδιά και αναζητήσεις. Καί κεί που περιμένεις ότι μετά την αναπαραγωγή θα άρχιζε η δημιουργία, πλάκωσε ο σοσιελληνισμός του ΠΑΣΟΚ για να "δικαιώσει την ιστορία" ως ένα σημείο ο "λαϊκός χαβαλές" στις αρχές του '80 είχε και μιά δικαιολογία. Για τους υπήκοους του Ελληνικού κράτους ήταν η στιγμή της "ανάσας" μετά από δεκαετίες ανοιχτού και κρυφού φασισμού. Ο Άρης Βελουχιώτης αγάλιασε το Μάρκο Βαμβακάρη κάτω απ τα χειροκροτήματα της γενιάς του Πολυτεχνείου. Γλυκιά στιγμή,

Προχτές πού έπαθα την πρώτη κρίση και με πήγαν στο νοσοκομείο, θέλανε να με κοιμήσουνε για να μου κόψουν το λάφυρο. Κοίταζε να δεις τί γίνεται: Θέλανε να κοιμήσουνε το Μάθηση!

Τούες είτα όχι, όχι έκাতό φορές. Θέλω να είμαι Ξύπνιος για ν' απολαύσω τους τελευταίους πόνους της ζωής μου. Κάί 'έτσι έγινε: τούς απολάυσα. 'Ο Μάθησης μιλάει.

Τη σκαπούλαρα τώρα, αλλά σέ λίγο, φεύγω ισοχάδην για τόν 'Αδη. Προχτές, πάλι είδα την γυναίκα μου στόν ύπνο μου και μου 'λεγε: «Έλα». Είμαι έτοιμος για κεί. Κοιμάντο στό Μάθηση, κάνει μόνο ο Μάθησης. Άκου και τί θά σου πώ: Στην κηδεία μου, μπουζούκι δικαιούνται να παίξουν: ο Τσιτσάνης, ο Γενίταρης και ο Κεφαούτης. Κανείς άλλος.

Ο Ν. Μάθησης (δεξιά) μ' ένα κουτσάβλακ, στην άgora του Πειραιά, στα 1934. Το ίδιο μαζιμένα του λάρου. Επίτομος βελόκα δίπλα του γραφεί ο τότε, από πίσω μέρος της φωτογραφίας.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΔΥΟ ΚΟΣΜΩΝ. - ΣΥΓΚΡΙΝΕΤΕ ΤΟΥΣ ΡΕΜΠΕΤΟΒΙΟΥΣ ΤΟΥ '80 ΜΕ ΤΗ ΣΤΑΣΗ ΖΩΗΣ ΕΝΟΣ ΠΛΗΘΟΥΣ ΡΕΜΠΕΤΗ

← ΤΟ ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΠΕΘΑΝΕ ΟΤΑΝ Ο ΧΟΡΟΣ ΠΟΥ ΤΟ ΕΜΠΝΕΥΣΕ ΕΣΒΥΣΕ. ΠΟΥ ΝΑ ΚΑΤΣΟΥΝ ΟΙ ΚΟΥΤΣΑΒΑΚΗΔΕΣ ΣΤΙΣ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ;

έστω κι αν είναι αυταπάτη. Μετά το πα-
ραμύθι έγινε φαντασίωση, και τράβηξε το
δικό της όρομο. Όταν η πράσινη απελευθε-
ρωση αποδείχτηκε μιά νέα διαχείριση
της καθημερινής μίζεριας, ο "λαός" που
τραγουδούσε μερακλωμένος

"ναρχόσουνα ρε μάγκα μου
μιά νύκτα στον τεκέ μας"

ζητούσε από το κράτος του να καθαρίσει
τα εξάρχεια απ' τους "αλήτες". Τα πογκρόμ
των περιθωριακών τίποτα δεν θύμιζαν απ'
τα πογκρόμ του '30, έστω κι αν βγήκαν
ένα καρό βιβλίο για την ιστορία του Ρε-
μπέτικου. Γιατί ουσιαστικά η δεκαετία
του '80 ήταν η ενσωμάτωση μιάς περιθω-
ριακής και ως ένα σημείο αντιεξουσια-
στικής στάσης και μουσικής απέναντι
στους μπάτσους, το κράτος και την τυρ-

ρανία της πλειοψηφίας, απέναντι στον
"εθνικό κορμό". Το ρεμπέτικο που για δε-
καετίες βριζόταν σαν "τούρκικο", "γύφτι-
κο", "αλήτικο" ξαφνικά έγινε (με την άνο-
δο φυσικά της "αριστεράς" στην εξουσία)
εθνικό τραγούδι. Έτσι η ιστορία σβήνε-
ται. Το Ρεμπέτικο κυρήσσεται πέρα για
πέρα ελληνικό, ενώ και ένας κουφός θα
καταλάβαινε ότι η μουσική ήταν βασικά

μεσανατολίτικη, ιδιαίτερα η τάση που
επικράτησε αυτή τη δεκαετία (ο αμανές
και το τοιφτετέλι). Τι να πεις; Ακόμα και η
λέξη ρεμπέτης τούρκικη είναι (σημαίνει
αντάρτης)*. Και έτσι ενώ η ελληνική και
η κυπριακή κοινωνία παθιάζουν με ένα
αντι-τουρκικό εθνικισμό σαν προλείανση
της δυτικής τους ένταξης, τραγουδούσαν
αμανέδες της Ιστανμπούλ. Ίσως νάταν η
ασυνείδητη αντίσταση της ανατολής στο
σοσιαλισμό του Ανδρέα.

Απ' εδώ και πέρα τα υπόγεια ρεύματα του
λαϊκού τραγουδιού φαίνονται να ανακαλύ-
πτουν τις καταπιεσμένες περιφέρειες.
Κρήτη, Μακεδονία, βλάχοι, νησιά. Αν κρίνει
κανείς τουλάχιστον απ' τη δουλειά του
Ευδόκη στη "Μανιά"

Μιά πρόβλεψη: Οι κάτοικοι αυτής της πε-
ριοχής του πλανήτη θα βρουν τις ρίζες
τους και θα καταλάβουν ότι η κουλτούρα
δεν έχει κρατικά σύνορα, όταν ο Καζαντζί-
δης τραγουδήσει στην Ιστανμπούλ με ει-
σαγωγή αμανέ από ιμάμη δερβίση και η
ουναυλία μεταδοθεί με δορυφόρο στην Αγ-
κυρα, τη Λεμεσό και την Αθήνα. Τότε θα
βγει και ο Μάρκος προφητικός για το
Νταβός

"όσοι γίνουν πρωθυπουργοί
όλοι τους θα πεθάνουν,
τούς κυνηγάει ο λαός
απ' τα καλά που κάνουν".

Σημ.: Ο Μάρκος ήθελε να πεί: και όσοι πι-
στεύουν στους πρωθυπουργούς.

* Το ρεμπέτικο βεβαία εκφράζει τον κλα-
σικό αντρικό-εξουσιασμό απέναντι στις γυ-
ναίκες (βλ. το δαυμακό του Μάρκου για τους
"μεγάλους"). Αλλά εδώ δω διαφέρει ιδιαίτερα
από τις άλλες αντρικές μορφές τέχνης. Ίσως
έσο μέλλον γράψουμε για τις αντιφάσεις της
έννοιας της "μαχίας"

* ** Στα αγγλικά "Rebel", στα Κυπριακά "Ρεμπέλος"

ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩ- ΝΙΚΕΣ ΑΖΙΕΣ ΠΟΥ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΟ ΡΕ- ΜΠΕΤΙΚΟ (απ' τη κοινωνιολογική ανα- λύση του Δαυμακού)

11) Πλαίσια κοινωνικής ύπαρξης: Φτώ-
χεια, υλική εξασθένιση, αστάθεια -
ανασφάλεια ύπαρξης, αναλφαβητι-
σμός, δυσκολίες επιβίωσης, ξενοτε-
ρισμός.

11) Ρυθμοί ζωής: Κανονικότητα και
άκανόνιστο, νυχτόβιο, διασκεδάσεις,
ζωή από μέρα σε μέρα.

2) Αντίληψη κοινωνικής αδικίας και
ανισότητας διαμαρτυρία αόριστη και
προσωποποιημένη ή συγκεκριμένη
και απρόσωπη.

12) Υπεραξιολόγηση χρονικής άμεσότητας.
Στάση απέναντι στην άσπικη
αντίληψη ορθολογισμού, σκωφού-
νης, σχεδισποίησης, κατανομής έργου
/ σκόλης.

3) Σχέσεις με τους εντός της ομάδας,
μορφή διαπροσωπικών σχέσεων, δε-
σμοί αλληλεγγύης, ζωή της «πι-
άτσας».

13) Έλλειψη μόνιμης στέγης, περιπλά-
νηση.

4) Αίσθημα συμμετοχής στην ομάδα,
«ταξικός κομφορμισμός», κοινωνικό-
τητα, τοπικισμός, εσωτερική ιεράρ-
χηση (rang), υπεραξιολόγηση σχέσεων
προσώπου προς πρόσωπο (ήθικη
επιταγή αλληλοβοήθειας, φιλία,
προσωπική εντιμότητα, «λόγος» -
συμβολαιο).

14) Αντίληψη προσωπικής ανεξαρτη-
σίας και ελευθερίας.

15) Έξωτερική εμφάνιση ρεμπέτικου
ήρωα.

16) Σύμβολα του μάγκα για κάθε περι-
οδο.

17) Τρόποι επίλυσης διαφορών: Αυτό-
δικία, ρίξεις, καυγάδες, μαχαιρώμα-
τα.

5) Σχέσεις με τους εκτός ομάδας και με
τους επίσημους θεσμούς ή σύμβολα
της άσπικης κοινωνίας: Δικαιοσύνη,
Λοιμομία, Πολιτική, Θρησκεία - Έκ-
κλησία, «Αριστοκράτες» κ.λ.π. Κατα-
δίωξη, απόρριψη.

18) Στάσεις: Έπιθετικότητα, ακληρό-
τητα, νταηλική, τόλμη, ικανότητα επι-
βολής, θία.

6) Αντίληψη του έξω κόσμου, στά-
σεις: Κακοποσία, ζαβολιά, μόνιμη
επιφυλακτικότητα, παρατήρηση. Κοι-
νωνική, θρησκευτική κ.λ.π. ήθικη:
Κριτική αποδοχή, ή άνοχη, μερική
άποδοχή, ατύρα (κατάσταση σύγ-
κρουσης), ή άνοιχτη απόρριψη, γε-
λοιοποίηση και προβολή αντί - αξιών
ομάδας.

19) Γάμος, οικογενειακή ζωή, παρά-
νομη συμβίωση.

7) Ζωή παρανομίας και συνομιλικό-
τητας: Έγκληματικότητα, φυλακή,
λαθροείς δραστηριότητες. (Χρήση
ναρκωτικών, λαθρεμπόριο, κλεψιά,
τυχερά παιχνίδια, άγασπητηλίκι
κ.λ.π.).

20) Οικογενειακή ήθικη, αξιολογικές
στάσεις απέναντι στην οικογένεια και
τό γάμο.

21) Σεξουαλικός, ελευθεριότητα γυ-
ναίκα, πορνεία, έρωτας, σχέσεις τών
δύο φύλων, ρόλοι.

8) Αξιολογική στάση απέναντι στις
παράνομες δραστηριότητες και υπε-
ραξιολόγηση της προσωπικότητας του
παρόντος: Ευθύτητα, τιμή, δέσπε-
χία, πονηριά, πείρα, έξυπνότητα, κα-
λαιότητα, γεναιοδυσία, γεναιοφροσύ-
νη.

22) Αντίληψη γυναίκα, έρωτα. Σε-
ξουαλική ήθικη.

23) Σχέσεις με τη μάνα, μητρική στορ
γή.

9) Έργασία, σχέσεις με τον κόσμο του
μεροκάματου, ανεργία, άργια.

24) Υπεραξιολόγηση μητρικών δε-
σμών.

10) Στάση απέναντι στην έργασία, άρ-
νητική, θετική, αδιαφορία.

25) Κατανάλωση, χρήση υλικών αγα-
θών, σχέσεις με τό χρήμα.

26) Λαϊκός «επικουρισμός»: Αντίληψη
ματαιότητας, απειλή / αποταμίευ-
ση, στάση απέναντι στις αστικές αξίες
εγκράτειας, προληπτικότητας στε-
ρήσεων, θυσιών. Θεοποίηση / περι-
φρόνηση του χρήματος.

ΤΑ ΤΩΝ ΑΣΙΜΟ

ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΟΜΟΙΟΤΗΤΑ
ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΜΕ
ΤΙΣ ΟΜΙΛΙΕΣ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΚΟΚ-
ΚΙΝΟΥ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ, ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΑ
ΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΚΛΕΠΤΑΠΟΔΟΧΗΣ
ΔΙΣΤΗΜΑΤΟΣ

"το κεντρικό φιλοσοφικό πρόβλημα
σήμερα είναι η αυτοκτονία...ο
λόγος, το νόημα της ύπαρξης...γι-
στί ζούμε. Τα υπόλοιπα ακολουθούν."

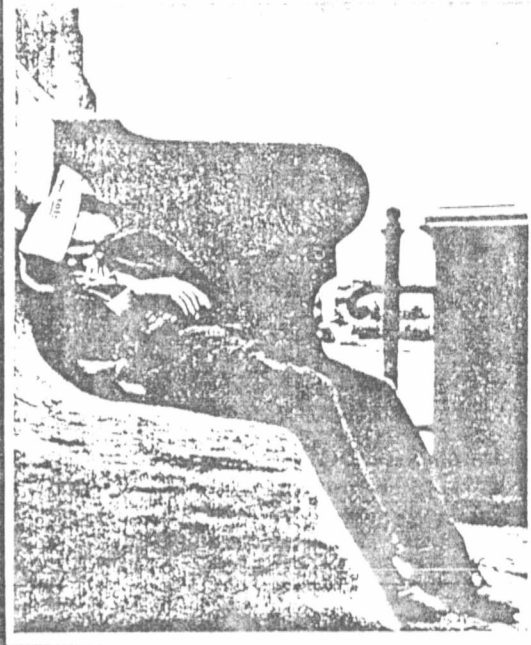
Α. Καρύ.

Ο Νικόλας Λοίμος αυτοκτόνησε. Στην Αθήνα
τέλη της δεκαετίας του '80. Ήταν καλώς
οι κασέτες του κυκλοφορούσαν από χέρι
σε χέρι ανάμεσα σε μια νέα γενιά ανθρω-
πων της μόλτας "της μόλτας που ποτέ δεν
αρχίζει και ποτέ δεν τελειώνει"-το μό-
νο που μένει είναι το "παπάκι"-γλυκό, μό-
νο προφητικό.

"όταν θα ξανάρθεις
εγώ θάχω πιά χαθεί
ή θα μ' έχουν χάσει
ή θα έχω μαρναεί"

Τελικό κανείς δε ξέρει τι απέγινε. Αφ' ου

ένα σημείωμα στην πόρτα: "το ψαύμα δεν
έγινε, για σας", ένα άλλο σημείωμα για
τους μπάτσους και τους δημοσιογράφους
και το κορμί του να κρέμεται από ένα
σχοινί. Πέθανε. Πέθανε; Τι σημαίνει θάνα-
τος σε μία πόλη όπως η Αθήνα; -να κρέμ-
εσαι από ένα σχοινί ή να φοβάσαι τη
σκιά σου γιατί τότε και στη δουλειά
σου; Εφυγε. Στο τέλος το μόνο που μπο-
ρείς να πεις για τον πρώτο μεταμοντέρνο
μουσικοσυνθέτη-τραγουδοποιό της Αθήνας
(δηλ. τον κροκάνθρωπο) είναι ότι σαν

ελεύθερος πολίτης της δικιάς του πολι-
τείας, έθεσε το δίλημμα μόνος του:

"εγώ πάντα θα λέω τα ίδια-
ή η κοινωνία θα προσαρμο-
στεί σε μένα ή εγώ στην
κοινωνία"

-και το ξιπέρασε
μόνος του. Ο άνθρωπος της μόλτας είπαμε.

"Αμα δε σου πέσει η μούρη
πως μαρέ θα αντιληφθείς
τι σου λείπει ένας αμάνος
κι ένας οραματιστής".

Να δούμε. Θα καταλάβει επιτέλους η Αθήνα
το νόημα μιάς στάσης ζωής που ο έρωτας
της είναι αβυσσικός γιατί οι πολυκατοι-
κίες κρύβουν τα ηλιοβασιλέματα; Είπαμε,
το κεντρικό φιλοσοφικό πρόβλημα.....

ΔΑΔΑ ΣΤΟΥΣ ΤΟΙΧΟΥΣ

- Η ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ
ΠΑΤΡΙΔΑ
- Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΖΕΙ

- ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ
ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ

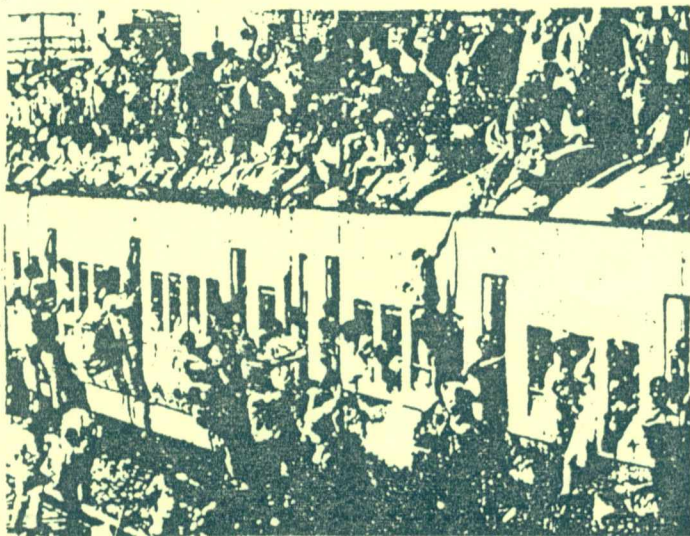
- ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ = ΑΝΕΞΑ-
ΡΤΗΣΙΑ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ
ΖΗΤΩ Η ΜΙΚΑΡΑΓΟΥΑΝΑ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ (!!!)

ΑΝΑΘΗΜΟΖΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΗ "ΝΥΧΤΑ" ΤΑ ΑΝΘΗ
ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ". Σ' ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΠΑΝΤΟΣ
ΦΙΛΕ Μ.Χ. ΟΣΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΜΑΣ
ΕΣΤΙ ΚΙ' ΑΛΛΟΙΣ ΝΥΧΤΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΓΡΑΜΜΑ

ΕΝΑ ΤΡΑΙΝΟ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΑ ΚΥΠΡΟ

Προσπαθείστε να βρείτε, να διαβάσετε, να διαδώσετε το «Τραίνο». Όχι δεν είναι όπως φαντασθήκατε έντυπο του ΟΣΕ ή της ΟΣΕ. Είναι μια πολύ φτωχή σε τεχνικά μέσα, αλλά εκπληκτικής ποιότητας έκδοση των αυτόνομων, αντιεξουσιαστών, εναλλακτικών της Λεμεσού, της Νότιας Κύπρου. Το τεύχος 2-3 που βρέθηκε στα χέρια μας εντελώς τυχαία (καθώς το περιοδικό δεν έχει σταλθεί στα βιβλιοπωλεία του κέντρου) και που πρέπει να κυκλοφόρησε το φθινόπωρο ή τον χειμώνα (το συμπεράναμε επειδή αναφέρεται στα γεγονότα του περασμένου καλοκαιριού: χρονική ένδειξη όπως και υπεύθυνος ύλης δεν υπάρχει βλέπετε) ήταν μια πολύ ευχάριστη εκπληξη Πολυχρωμία, πλουραλισμός, εναλλακτική αντίληψη της αυτονομίας, φαντασία, έλλειψη δογματισμού και πανώ απ' όλα χιούμορ, τρυφερό και αντρεπτικό, οκωπτικό και αυτοειρωνικό είναι τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τα κείμενα του περιοδικού. Μήνυση στον Μιρξ από πρωην μαρξιστές, μανιφέστο για την ίδρυση ομάδας πεζεβέγκηδων και ομάδα Ν εναντίον Γ (Ντοναλντ εναντίον Γκαστόνε ή ατυχοι εναντίον κωλοφάρδων), συζήτηση για τον ερωτισμό και την πορνόγραφια, σκέψεις για μια εναλλακτική κοινότητα ζωής, αντιεθνικιστικές απόψεις για το «εθνικό ζήτημα της Κύπρου» (δηλ για την διαμάχη των δύο κρατών της περιοχής της Τουρκικής Δημοκρα-

τίας της Βόρειας Κύπρου και της Νότιας Κύπρου) και ένας έντυπος καυμός για την Ένωση της Κύπρου με την Ολλανδία, είναι μερικά από τα κείμενα του Τραίνου.

Απ' αυτό το τελευταίο κείμενο, που τελειώνει με τον αντισυναγμό αχχ Ολλανδία (!!!) είναι το απόσπασμα που ακολουθεί.

«Οι λαοί της Κύπρου και της Ολλανδίας, ζυμώθηκαν με τους ίδιους καυμούς, τις ίδιες μαστούρες, τις ίδιες επιθυμίες. Γι' αυτό ποτέ η Ολλανδία δεν εισέβαλλε στην Κύπρο. Περιμένει την κατάλληλη στιγμή για ισομερή ένωση»

Προσπαθείστε να βρείτε το Τραίνο είτε έχετε σχέση με την Κύπρο είτε όχι. Είναι κι αλλιώς είναι ένα απ' τα εξαιρετικότερα ελληνόφωνα περιοδικά που κυκλοφόρησαν τα τελευταία χρόνια.

Φίλοι από την Λεμεσό (θα λέγαμε συντροφικοί αλλά φανταζόμαστε ότι μοιραζόμαστε με τα παιδιά της Λεμεσού την ίδια απεχθυνα για τ' όσα κι αν προσφώνησε), δε νομίζετε ότι οι διαδρομές των Τραίνων είναι πολύ ομορφότερες τη Νύχτα, τι θα λέγατε για κάποια συνργασία. Εμείς έχουμε και διεύθυνση και τηλέφωνο

Υ.Γ. Η θέση που διαφαινεται στο κείμενο για το Κυπριακό, ανηκει στον γραφοντα. Στο περιοδικό υπάρχουν και άλλες απόψεις που επιφυλλισσονται να εκφραστούν στο μέλλον

Μ.Χ.

ΠΡΟΣΘΗΚΕ
ΔΙΑ ΤΑ ΠΕ-
ΡΑΙΤΕ ΡΕ.
ΤΣΑΦ-ΤΣΟΥΦΙ

Το κείμενο με τα δοχεία χεμάι γάλα σταμάτησε στην πλατίνη κόρτα

Ο δρόμος βουίζει από τον πάταγο των σιδηρικών

Έξω από το παράθυρο δεν άλλαξε τίποτα

κι ούτε λίγο παραπέρα

Η κλιμάκωση του πολέμου του Βιετ-Ναμ

Ένας κομήτης έπεσε στον Ωκεανό

Ο Αλεξάντερ Ντούμπτσεκ διαγράφηκε από το Κ.Κ.Τ.

Παλαιστίνοι κομάντος καταλαμβάνουν δύο αεροπλάνα

Η έλλειψη έρωτα. Τα καθημερινά μας ψέμματα.

Τόσοι πόλεμοι που δεν τους γράφουν οι εφημερίδες.

Ένας ποιητής πήδησε από το δέκατο όροφο στο λιθόστρωτο
ένα τραμ που περνούσε του έκοψε τα φτερά.

Η επόμενη μέρα ήταν μεγάλη

αλλά μια μέρα ακόμη και είχαν δίκιο οι ζωντανοί.

Νέο ζευγάρι —γραμμένο στον οικοδομικά συνεταιρισμό—
αναζητά σπίτι στο κέντρο

και πολλά άλλα πράγματα ακόμη.

Νέο ζευγάρι ζητά να του χορηγηθεί κατάλυμα

και το δικαίωμα παρουσίας

Μα είναι δυνατό να ζητήσεις .....

Και βέβαια είναι δυνατό

Κεφάλι για χτύπημα στους τοίχους σε καλή κατάσταση
πωλείται σε τιμή ευκαιρίας —τηλ. 857-02

Να επιστρέψω στον Andrzej 200 złoty

Να πληρώσω τις δόσεις για το προσεχές κομμάτι ζωής

Να βρω χρήματα —για να λύσω

Να προσποιηθώ ότι έμαθα κάτι καινούριο

Να τελειώσω ένα μέρος της κρατικής εκπαίδευσης
δηλαδή να μάθω κάτι άχρηστο

από ένα άχρηστο μάθημα για να τελειώσω τις σπουδές

Να προσποιηθώ ότι πιστεύω ακόμα σε κάτι

ή να προσποιηθώ ότι δεν πιστεύω πια σε τίποτα

Να περάσω τη νύχτα με μια κυρία του καλού κόσμου

για να μοι βρει δουλειά μετά τις σπουδές

(κυρία που είναι πούτানা όπως όλες οι πούτανες
μόνο που κάνει το πιπί της μέσα σε ακρώματα)

Ροζόι. Να τώπω επιτέλους ένα glimid

Να μη σκέτομαι

Η σκέψη έχει ένα αχάνες παρελθόν

Να χαλαρώσω. Να αναπνεύω βαθιά. Να μετρώ
ένα

δύο

τρία

τέσσερα

πέντε

έξη

επτά

οκτώ

ένα

δύο

έντεκα

δεκά

δεκατρία

δεκατέσσερα

δεκαπέντε

δεκαέξη

δεκαεπτά

δεκαοκτώ

δεκαεννιά

Είκοσι

Είκοσι...

(Στην πραγματικότητα έχω μετρήσει μέχρι το τρεις χιλιάδες
διακόσια σαράντα δύο... αλλά δε θα μου τα τυπώνανε)

